N:r 16. ÅRG. 39. 25 OKT. 1934. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

EN HERRENS TJÄNARES LIDANDES-STUNDER.*

1 Kon. 19: 4—8.

»Elia var en människa av samma natur som vi.»
Jak. 5: 17.

Det föregående kapitlet skildrar den skoningslösa uppgörelse med det i Israel härskande avguderiet, vartill Gud använde sin tjänare Elia. Därigenom fick han se Guds dom avvänd från Israel och himmelens fönster återigen öppnade efter att ha varit stängda i tre år och sex månader.

»Och i ett ögonblick förmörkades himmelen av moln och storm, och ett starkt regn föll.» 1 Kon. 18: 45. Vilken underbar upplevelse av Guds ingripande fick icke Elia här göra. Och dock hörs hans nödrop i kap. 19: 4: »Det är nog; tag nu mitt liv, Herre, ty jag är icke förmer än mina fäder.»

Är detta samme man, som i kap. 18 stod såsom den oövervinnelige gudsmannen inför hela Israel med dess konung och åttahundratrettio avgudaprofeter, som tjänade Baal och Aseran? Ja, »ty Elia var en m ä n n i s k a a v s a m m a n a t u r s o m v i», Jak. 5: 17.

I.

Elias historia vittnar om, att Gud kan göra en svag människa till ett välsignat redskap.

Det berättas om Moody, att han som ung kristen lyssnade på två äldre beprövade kristnas samtal, varvid en av dem yttrade: Världen har ännu icke sett vad Gud kan göra med en människa som helt och oförbehållsamt överlåter sig åt honom. —

I den stunden suckade det i den unge mannens hjärta: O, Gud, jag vill bli den mannen. Och Gud gjorde

* Skriftetal hållet i Betlehemskyrkan av pastor *Johan Hagner* vid nattvardsgången i samband med S. M. K:s höstmöte den 29 sept. 1934.

honom till en av alla tiders störste evangelister och själavinnare.

Och vad lovar icke Jesus sina lärjungar i avskedsstunden: »Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar, som jag gör; och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern.»

Vilka mäktiga vittnesbörd avge icke kyrkans och missionens historia om de stora ting Gud gjort och gör genom sina svaga redskap.

Det berättas om missionären van der Kemp, som reste ut till Sydafrika som missionär vid 52 års ålder, att han genom sin gudsfruktan så vann de inföddas tillit, att de, när en svår torka inträffade, kommo i procession med hövdingen i spetsen och begärde, att missionär Kemp skulle nedbedja regn från himmelen. När besöket dag efter dag upprepades, tvangs missionär Kemp till sist att ge vika. I allas åsyn föll han på knä och bad om regn med påföljd, att regn strömmade ner i flera dygn.

När de infödda senare kommo i samma ärende tillade de försiktigt, men nu får det lov att ske med måtta, så att du icke dränker oss allesamman.

II.

Även i de mest b e n å d a d e Guds tjänares liv gives det ökentider, när missmodets och förtvivlans ande griper hjärtat. V. 4: »Men själv gick han ut i öknen en dagsresa. Där satte han sig under en ginstbuske: och han önskade sig döden.»

Här möta vi människan av samma natur som vi. Ha vi icke i regel en olycklig benägenhet att vilja placera dessa Guds benådade vittnen och redskap på allt för höga piedestaler, högt över det naturligt mänskliga? Vi skilja icke på deras mänskliga natur, som är precis lika fördärvad som vår, och det nådesverk, som Gud utfört i dem och som gör dem till det de äro. Därigenom förlora vi ock mycket av den hjälp för vår eget andliga liv, som dessa heligas exempel eljest kunde få skänka. Profeten under ginstbusken ute i öknen, önskande sig döden, är eldsprofeten av samma natur som vi.

Vilja vi människor bli brukade av Gud, måste vi bliva villiga att gå in i de djupa lidandena. Den framlidne kyrkoherden N. P. Wetterlund talar om lördagshelvetet och söndagshimmelen i Jesu vittnens liv. Det kan också följa ett måndagshelvete på en söndagshimmel. Det är vad profeten upplever ute i öknen.

Ju djupare Gud får lägga in sitt rikes angelägenheter i våra liv desto mer få vi gå in i lidandena. Det fanns sju tusen i Israel som icke hade böjt knä för Baal, men profeten var ensam om den djupa nöden.

Men ökenstunderna ha ock sina orsaker i vår mänskliga natur. Sedan Paulus »varit uppryckt till Paradiset och hört outsägliga ord som ingen människotunga förmår uttala», säger han: »Och för att jag icke skall förhäva mig på grund av mina övermåttan höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i mitt kött, en Satans ängel som skall slå mig i ansiktet, för att jag icke skall förhäva mig.»

Det behövs i sanning en motvikt i

varje kristens liv gent emot de utomordentliga uppenbarelserna, på det att vi icke må förhäva oss. Om ingenting är Gud så rädd som om sina barns bevarande i ett ödmjukt sinne.

Under ginstbusken var profeten fråntagen allt, allt. Självförtroendet, den egna berömmelsen, allt var fråntaget honom, bara Gud var kvar.

Evan Roberts, det redskap som Gud mest brukade under den stora väckelsen i Wales, tog Gud bort ifrån all andlig verksamhet genom en nästan obotlig nervklenhet. Först på senare tider har han som en bruten man kunnat något litet vittna om sin Frälsare.

Elias missmod hade också sin orsak i den besvikelse han upplevde med avseende på konung Ahab. En stund såg det ut som om det skulle bli en verklig omvändelse, men så segrade åter igen drottning Isebel.

Missräkningar, felslagna förhoppningar, löftesrika begynnelser, som aldrig fullföljdes, ack, huru månget Herrens vittne föres icke in i de våldsammaste kriser genom sådana upplevelser.

III.

Gud har särskilda gåvor i beredskap åt sina tjänare för ökentiderna.

Det nittonde kapitlet är en gripande skildring av Guds omvårdnad om profeten. Aldrig ägnade Gud sig så åt profeten som ute i öknen. Profeten klagar: »Det är nog; tag nu mitt liv, Herre, ty jag är icke för mer än mina fäder.» — Gud svarar: Du är trött, Elias, du behöver vila. — V. 5: »Så lade han sig och insomnade under en ginstbuske.» — Vilken Guds gåva, att få somna ifrån alltsammans. Man tar sig icke sömnen i sådana förtvivlade situationer, den kommer som en direkt gåva från Gud.

Ett belysande exempel på att Gud vet huru nyttig och hälsosam vilan är för en missmodig Herrens tjänare hämta vi från Jona 4: 6: »Och Herren Gud lät en recinbuske växa över Jona, för att den skulle göra skugga åt hans huvud och hjälpa honom ur hans förtrytelse. Och Jona gladde sig högeligen över recinbusken.»

Jag tror, att om det icke funnits en ginstbuske i öknen, hade Gud låtit en sådan skjuta upp för att ge Elias skugga och sömn.

Det andra medlet, som Gud använder för att hjälpa Elisa till andlig jämvikt är något så alldagligt som föda. Han sänder en ängel som dukar ett bord mitt i öknen. »Då rörde en ängel vid honom och sade till honom: Stå upp och ät!»

Först vila sedan mat.

Man kan bli så trött i sin gärning i Guds rike, att man icke orkar äta. Du har upplevt det du min vän, som stått där ute i många år. Beständigt har du varit den givande. Alla ha de väntat på dig att få sina andliga behov tillgodosedda. Och du har blivit så andligen tröttkörd, att du icke orkar äta. Du orkar varken läsa eller bedja eller vara med i de heligas samfund. Du »går en dagsresa ut i öknen» i din nöd och förtvivlan.

Min kämpande medarbetare i Herrens strid: Gud ser det. Gud förstår det. Om du bara anade, huru innerligt gärna han unnar dig vila och vederkvickelse. Och det som oroar och

ängslar dig, det vill han befria dig ifrån.

Jag kom att fästa mig vid uttrycket i sjunde versen: »Men Herrens ängel rörde åter vid honom, för andra gången, och sade: Stå upp och ät, ty eljest bliver vägen dig för lång.» Tar jag miste, om jag säger, att profeten var så trött, att han somnade när han åt? Den oerhörda spänningen på Karmel, nitälskan för Guds ära hade uttömt hans sista krafter. Livskraften var offrad åt Gud till det yttersta.

Det för ned i svåra djup när man blir så avklädd, att man somnar i bönevrån, man saknar kraft att uppbygga sig själv. Därvid inställer sig ock självförebråelsens smärta vilket gör nöden dubbelt svår. O, dessa djupa lidandestider, själens ökentider, Herrens tjänares avklädningstider. Min vän, aldrig är Herren närmare och mera öm om dig än då.

Gud vet hur lång vägen är. »Stå upp och ät, ty eljest bliver vägen dig för lång.» Därför dukar han bordet åt oss, bereder reskost för färden.

Så har han samlat oss omkring sitt dukade bord även i kväll. Du trötte kämpe, som just kommit hem från stridsfronten därute, »från kampen på Karmels topp», Herren Jesus dukar bordet för dig i kväll. Han vill bereda vila och vederkvickelse för din utslitna kropp, själ och ande.

Och du, som står färdig att gå åstad, han vill ge dig reskost för färden.

Tillsammans få vi denna stund böja våra knän och taga emot gåvorna från det bord Herren dukat för oss.

Huru lång vägen är innan vi nå Guds berg det veta vi icke, men skall den icke bli för lång, måste vi få näring och vederkvickelse för våra själar. Det vet Gud, och därför dukar han bordet för oss.

Så styrke oss Herren till fortsatt vandring och fortsatt tjänst till dess målet en gång är nått.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas *dels varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm,* och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.* De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva den 2 och 16 nov.

Försäljning för S. M. K.

Syföreningarna för Svenska Missionen i Kina i Stockholm anordna *fredagen den 23 nästkommande november* försäljning.

Vi bedja i detta sammanhang att få påminna om, att vi även i år hoppas få ha ett »Kinalänkens bord» vid försäljningen, vilket vi hoppas »Kinalänkarna» i skilda delar av landet särskilt hava i åtanke.

"Hans Stjärna i Östern",

S. M. K:s illustrerade missionskalender, är under tryckning. Det är i år den 31:a årg. av denna kalender, som utkommer, och vi tro, att den skall bliva av intresse och till uppmuntran. Rekvisitioner mottagas tacksamt under adress: Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, 3 tr., *Stockholm.*

Kinalänkarna i Stockholm.

Kinalänkarna i Stockholm samlas v. G. på Sv. Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, *onsdagen den 31 oktober kl. 7 e. m.* Välkomna!

NÅGOT OM KINA.

En kortfattad översikt.

X.

Taoism.

Taoism är läran om »vägen», livets väg i samstämmighet med naturen. Såsom Laotsi (född i Honan 604 f. Kr.) framställde denna lära är det en filosofi, som särskilt betonar undergivenhet eller passiva dygder, men hans efterföljare ha i praktiken gjort det till ett system av trollkraft, häxeri och svartkonst i allmänhet.

*

Det berättas att Laotsi och Konfucius en gång sammanträffade, och det finnes också ett referat av samtalet dem emellan. Det som man sålunda förmodar att de sagt till varandra visar skillnaden mellan deras åsikter och lärosystem. Laotsi förebrår Konfucius för vad Laotsi anser vara att gagnlöst bråka om småsaker, och därvid syftar han på Konfucius försök att behärska folket och att fostra dem till att leva i rätta och riktiga förhållanden till varandra. Laotsi påstår, att folket på detta sätt göres till slavar under regler i stället för att vara fria män med grundsatser. Den som följer »vägen» behöver ej bliva kuvad och förbättrad. Han gör ju ingenting för att göra sig själv gällande; han behöver ej ens tala om sin tro, ty han giver utan påverkan utifrån uttryck därför i sitt uppförande. Anledningen till förvirringen i världen är, att det som icke är naturligt utvecklats. Allt som behövs är att lära sig vara stilla och ej önska någonting.

*

Den följande utvecklingen av Laotsis lära är ej svår att förstå. Stillhet skulle ju vara det förhärskande i stället för kämpande tävlan, och alla önskningar skulle undertryckas. Man erkände djup in- och utandning såsom något, som skulle förhjälpa härtill; på så sätt blev ju kroppen allt mer och mer genomträngd av världsaltets livsluft, och den som blev mästare kunde fullborda en sådan rening av de grövre grundbeståndsdelarna, att han kunde äga hopp om att övergå i en annan högre tillvaro utan att behöva dö. Det var helt naturligt att tänka sig, att eremiterna uppe i de höga bergens stillhet hade de bästa förutsättningarna för att uppnå målet, och man anbefallde också att använda stärkande, vederkvickande örter. Man sökte efter något som med rätt kunde kallas livselixir; i några anmärkningsvärda fall intogs också vad man påstod vara livselixir. För den oinvigde syntes resultatet visserligen vara död i stället för liv, men man försvarade sig med, att det endast skenbart var så. Det var i alla fall livselixir.

*

Kejsar Tsin-shih, som lät bygga den stora muren och som regerade 221—209 f. Kr., hade en dödlig förskräckelse för onda andar och gynnade taoistkulten. Under hans tid blomstrade taoismen på konfucianismens bekostnad, och detta skedde även under andra tidsperioder. Men de mera upplysta regenterna i Kina återvände till Konfucius' moraliska undervisning, förstörde taoisternas böcker och tempel samt tvingade prästerna att återgå till icke prästerlig sysselsättning.

*

Större inflytande över taoismen än tillfällig kejserlig ynnest eller förföljelse hade emellertid dess beröring med buddismen. De två blevo så sammanblandade, att man nu icke kan tydligt åtskilja dem, varken ifråga om lära eller liv. »Vägen» växte igen och fylldes av dåraktiga vidskepliga föreställningar. Somliga av dessa voro framvuxna ur den kinesiska jordmånen, men många voro av buddistiskt ursprung. Falska ledare, som påstodo sig veta »vägen», föregåvo sig kunna läsa stjärnornas hemligheter och vara i stånd att avvända faror. De sade sig ock ha umgänge med

andar genom besvärjelse och psykograf samt förklarade sig kunna härska över naturkrafterna och människors öde. Folket erbjöds att av okunniga och giriga präster få köpa hemligheter beträffande lyckobringande tidpunkter och orter. Med rikedomens gud, medicinguden, eldens gud och massor av andra gudar hade taoistprästen något, som skulle kunna liknas vid »Fåfängans Marknad», något som fångade folkets intresse, hindrade deras framåtskridande genom att fylla dem med fruktan eller genom att snärja dem med förhoppningar om rikedom och jordisk lycka.

Vidskepelserna i samband med taoismen ha hindrat den kinesiska nationens utveckling och lett folket på avvägar. Tid efter annan ha hemliga sällskap bildats, t. ex. vid boxarupproret år 1900, då taoisternas undervisning uppeggade unga och okunniga kineser samt utlovade osårbarhet såsom skydd för de utländska djävlarnas kulor. De olycksdigra händelserna under detta ödesdigra år visade såsom aldrig tillförne, att taoisterna äro blindas blinda ledare, och den tiden torde för taoistkulten vara en kristid, efter vilken den aldrig återfår kraften och inflytandet.

*

Då allt detta blivit sagt, kvarstår två slutsatser, vilka äro av väsentlig betydelse för den kristne missionären och som med tacksamhet kunna erkännas. Den första är, att i den kinesiska tankegången finnes ett medgivande beträffande moraliskt ansvar. En av de mest kända taoistböckerna är Boken om Belöning och Straff, och denna bok bekräftar tydligt denna sanning. Apostelns ord i Rom. 2: 15 om att »de — — visa att lagens verk äro skrivna i deras hjärtan. Därom utgöra också deras egna samveten ett vittnesbörd», de orden äga tillämpning på åtminstone en del av kineserna.

Den andra slutsatsen är, att det finnes en djuprotad och vitt utbredd tro på att andliga varelser verkligen finnas till, och att de äro i verksamhet. Vad blir då resultatet av dessa slutsatser? De förorsaka, att en känsla av skuld samt en ande av fruktan bemäktiga sig människorna och komma dem att vandra i mörker och dödsskuggans dal. Det är deras lott, som icke hava någon som kan leda deras fötter in på fridens väg.

(Efter »Facts about China». Fri översättning av *M. L.*)

Ett stormöte.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Vädret, som ej varit det allra bästa, blir bättre, och solstrålarna leta sig så småningom väg fram. Det är svar på mångas böner. Under dagens lopp komma allt fler deltagare, och vid kvällsmötet, som ledes av herr Chang, är kapellet alldeles fullsatt. Enkelt och frimodigt vittnar och sjunger han om Kristus, som blivit så dyrbar för hans hjärta. »Jag har ingenting att komma med», säger han, »men vänta på Herren.»

Följande dag — Herrens dag — samlas deltagarna såsom föregående dag till morgonbön, och omedelbart efter den börjar dopförrättningen. Dopkandidaterna stå där framme kring dopgraven i sina vita kläder, vilket påminner mig om den skara, som skall stå inför Guds tron en gång, och om vilka det skall heta: »Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.» För var och en, som föres upp ur dopgraven, sjunga de församlade: »Sälla dag, sälla dag, då Jesus vann min själs behag...» Det är glädjehögtid, ty arbetet i Herren bevisas ej vara fåfängt. De komma, en efter en, och dessa nya såväl som de gamle behöva så väl våra dagliga förböner.

Så är det möten på eftermiddagen också och på kvällen samlas vi i kapellet för att fira Herrens heliga nattvard. Då ha de nydöpte intagit hedersplatserna. De sitta därframme, bedjande om välsignelse över denna högtid, som de först nu få vara med om. Och Gud hör bön.

Tidigt på måndagsmorgonen höres rös-

ter. Det är några deltagare, som kommo långt uppe ifrån bergen, och som måste resa tidigt för att kunna komma hem, innan det mörknar på kvällen. De övriga, som ledigt kan hinna hem på en dag, samlas i kapellet till morgonbön, som ledes av en av de kinesiska bröderna. Då den är över, är stormötet slut. Så resa de åt olika håll, för att var och en i sitt hem och sin by vara ett vittne för Jesus, som de nu vilja tillhöra. Morgonstjärnan har gått upp över Sinims Land. Gud give, att de troende och vi må vara trogna att väcka dem, som ännu sova, till att hälsa dagens ljus. *Åke Haglund.*

Missionärernas adresser.

Malte och Ida Ringberg, Carl Johan och Elsie Bergquist, Morris och Carola Bergling, Arvid Hjärtberg, Maria Nylin, Estrid Sjöström, Thyra Lindgren, — Swedish Mission, *Yuncheng*, Sha. China, via Siberia.

Vilhelm och Margaret Bergling, Elna Lenell, Gudrun Boqvist. — Swedish Mission, *Ishih*, Sha. China, via Siberia.

Nils och Olga Styrelius, Åke Haglund, — Swedish Mission, *Yungtsi*, Sha. China, via Siberia.

Gerda Carlén, Ebba Widén, — Swedish Mission, *Juicheng*, Sha. China, via Siberia.

Martin och Birgit Bergling, Carl-Gustaf Nordberg, Maja Lundmark, Astrid Löfgren, — Swedish Mission, *Hoyang*, She. China, via Siberia.

Ingeborg Ackzell, Gerda Gustavsson, — Swedish Mission, *Tali*, She. China, via Siberia.

L. Hugo och Marie Linder, Hanna Wang — Swedish Mission, *Pucheng*, She. China, via Siberia.

Johannes och Ingrid Aspberg, Margit Eriksson, — Swedish Mission, *Shanhsien*, Ho. China, via Siberia.

Nath. och Elsa Engbäck, Erik och Ingrid Malm, — Swedish Mission, *Loyang*, Ho. China, via Siberia.

Maria Pettersson, Swedish Mission, *Sinanhsien*, Ho. China, via Siberia.

Hanna Lundberg, — Swedish Union School, *Kikungshan*, Ho. China via Siberia.

Selfrid Eriksson, — Training Home, China Inland Mission, *Hwaining* (Anking). An. China, via Siberia.

Hemmavarande missionärers och hemarbetares adresser.

Missionsföreståndare och fru E. Folke, Sigurdsvägen 44, *Nockeby*.

Aug. och Augusta Berg, Anna Janzon, Anna Eriksson, Dagny Bergling, Emma Andersson, Frida Prytz, Lisa Gustafsson, G. A. Österberg, — Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*.

Henrik och Hilma Tjäder, Nobelvägen 86, *Malmö*.

Carl och Ethel Blom, Vanadisplan 5, *Stockholm*.

Axel och Anna Hahne, Kronobergsgatan 22, *Karlskrona*.

Inez Bölling, St. Ängby Allé 9, *Ängby*.

Maria Hultkrantz, Essingeringen 35, *Essingen*.

Rich. och Hildur Andersson, *Hovsta*.

Judith Hultqvist, Skärsboda, *Stensjön*.

Ida Söderberg, Björkbovägen 16, *Kristianstad*.

Judit Högman, Drömstigen 28, *Äppelviken*.

Lisa Blom, Östbroga, *Älvsjö*.

Svea Pettersson, Metaregatan 5, *Stockholm*.

Vera Axelson, Fridhemsgatan 28, *Stockholm*.

Martin Lindén, Igeldamsgatan 16, *Stockholm*.

Hans Stjärna i Östern.

31:sta årgången.

Redigerad av ERIK FOLKE.

Innehåller:

Fattig för vår skull. Av miss.-sekr. *M. Lindén.*

Evangeliets väg till folken. Av pastor *Joh. Hagner.*

Herrens ledning. Av missionsförest. *Erik Folke.*

Ungdomen inför missionen. Av fröken *Lisa Blom.*
Sändebud till Sinims Land. Ill.
Ännu en hedning har dött. Av missionärsparet *Martin* och *Birgit Bergling.*
Begravd levande. Av missionär *Malte Ringberg.*
»En sånings man gick ut för att så.» Av fröken *Judith Hultqvist.*
I tält. Av missionär *Erik Malm.*
Förnyelse. Av fröken *Ida Söderberg.*
Guds mäktiga hand. Av missionär *Carl-Gust. Nordberg.*
Peiping. Av missionär *Morris Bergling.*

Kalendern är rikt illustrerad och rekvireras från *Sv. Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.* Pris häftad kr. 1:50; kart. kr. 2:— och klotb. kr. 3:—. Då minst 5 ex. köpes lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina fredagen den 23 nov. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på *S. M. K:s exp.*, Drottninggatan 55.

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverkaregatan 28.
Fröken *Emma Beskow*, Hagagatan 2.
Fröknarna *M.* och *N. Cavalli*, Östermalmsgatan 72, 4 tr.
Fru *Bell Fries*, Soltäppan, Storängen.
Fru *Hanna Hallström*, Odeng. 26.
Fru *Mina Johansson*, Auravägen 10, Djursholm.
Fröken *Tekla Liljeqvist*, Norrtullsg. 55.
Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.
Fröken *Thyra Sandstedt*, Vesslevägen 40, Ålsten.
Överstinnan *Louisa Tottie*, Storängen.
Fru *Karin Wennerström*, Lidingö.

Gåvor avsedda för »Kinalänkens bord» mottagas med tacksamhet på *S. M. K:s exp.*, varvid särskilt bör angivas om gåvorna äro avsedda för detta bord.

Missionstidningen
SINIMS LAND
utkommer 1935 i sin 40:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, 3 kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

En Herrens tjänares lidandesstunder. — Från Red. och Exp. — Något om Kina. — Från missionärerna. — Missionärernas adresser. — Hans Stjärna i Östern. — Försäljning. — Missionstidn. Sinims Land.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 17. ÅRG. 39. 10 NOV. 1934. PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Fatta mod!

Är det svårt för Dig i världen,
Fatta mod!
Tröttnar Du på pilgrimsfärden,
Fatta mod!
Gud, han går ju vid Din sida,
Hjälper Dig mot faror strida
Och att nederlag ej lida,
Fatta mod!

Har du sorg uti Ditt hjärta,
Fatta mod!
Jesus än kan stilla smärta,
Fatta mod!
Han har lovat torka tåren,
Läka djupa hjärtesåren, —
Ty han herden är för fåren
Fatta mod!

Har Du morgondagsbekymmer,
Fatta mod!
Guds förrådshus mycket rymmer,
Fatta mod!
Allt vad nyttigt Du kan tänka,
Han Dig varje dag vill skänka,
Nåd och kärlek sammanlänka,
Fatta mod!

Är Du trött och efter bliven,
Fatta mod!
Och av vänner övergiven,
Fatta mod!
Jesus, vännen, största, bäste,
Är Ditt starka ankarfäste
Och Ditt lugna, trygga näste,
Fatta mod!

Fruktar Du för dödens bölja,
Fatta mod!
Jesus skall ock där Dig följa,
Fatta mod
Då skall änglaburna anden,
Fri från alla jordebanden,
Landa uppå himlastranden,
Fatta mod!

Carl Holmer

GUDS HELGON.

Vi ha nyss firat Alla helgons dag och åter blivit påminta om den stora skaran av Guds helgon, som fullbordat sin vandring på jorden och nått målet. I Hebreerbrevet kallas dessa: de fullkomnade rättfärdigas andar och samma bibelställe säger oss, att ett andligt samband äger rum mellan Guds stridande församling här i tiden och den triumferande församlingen i himmelen.

Om dessa Guds helgon heter det, att de blivit köpta från jorden, och vidare att det är med Kristi dyra blod, som de blivit »lösköpta» från en vandel i fåfänglighet. Guds helgon voro en gång, även de, under fördömelsedomen, men då nådegåvan kom till dem, togo de emot denna i tro, och detta ledde till en rättfärdiggörelse, som för dem medförde liv. (Rom. 5.) Och så kunna de sjunga: »O djup av barmhärtighet, Herre, hos dig, Att blodet på Golgata renar ock mig! För synden och domen där tryggad jag står Och visar blott hän på min Frälsares sår. Evig är denna nåd, Trofast är allt hans råd: Sjung om hans stora nåd, Sjung om hans nåd!»

Vid korset blevo Guds helgon avklädda syndens orena kläder och deras egen rättfärdighets odugliga dräkt. De blevo där iklädda frälsningens klädnad och höljda i rättfärdighetens mantel (Jes. 61: 10) och fingo medborgarskap med de heliga på jorden och i himmelen. Guds helgon äro syndare, frälsta av nåd, uttagna ur mörkrets välde och försatta i Guds älskade Sons rike. Och Allhelgonadagen säger oss, att dem Herren i tiden givit del av sin frälsning, dem för han fram till full delaktighet av sin eviga härlighet. (Rom. 8: 30.)

Då Johannes såg den vitklädda skaran inför tronen, voro de klädda i vita, fotsida kläder. De hade tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Skola vi få räknas till Guds helgon, är det första och viktigaste för oss att vi kommit till reningskällan, och att vi hålla till vid reningskällan varje dag och stund under vandringen. I denna orenhetens värld är det ej lätt att undkomma syndens besmittelse och därför behöva vi noga se till att vår klädnad ej blir orenad. »Se, jag kommer såsom en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder», säger Herren. Att bevara oss rena, därtill är vår egen förmåga otillräcklig, men vår Frälsare förmår »bevara oss från fall och ställa oss inför sin härlighet ostraffliga i fröjd». (Jud. 24.) Men vår Frälsares maning ljuder inträngande och allvarlig: »Vaken!» Och åter: »Vad jag säger till eder, det säger jag till alla: Vaken!»

De som av sin Frälsare mottagit hans rättfärdighets vita kläder och bevarat dessa genom att ständigt hålla till vid reningskällan, dem skall Herren i härligheten giva en ännu skönare klädnad, den som aposteln kallar: Vår boning från himmelen. »Därför», säger han, »sucka vi ju ock, längtande att få överkläda oss med vår himmelska hydda» (2 Kor. 5: 2). »Men denna överklädnad förutsätter en härlig underklädnad.» (Fjellstedt.)

Forts. å sid. 228.

PRINS OSCAR BERNADOTTE

Sjuttiofem år.

Vi ha i Svenska Missionen i Kina haft den stora förmånen att så gott som under hela tiden från vår missions begynnelse få känna ett kraftigt stöd från Prins Bernadottes sida. Hans klara blick på Guds rikes ställning och uppgift i världen, hans helhjärtade hängivenhet till Herren, hans fasta trosförtröstan, hans trohet i bönetjänsten, hans uppoffrande kärlek, hans medkänsla och varma intresse har tillfört oss en obeskrivbar välsignelse. Därför är det oss en kär plikt att på Prins Bernadottes 75-års dag, som infaller den 15 dennes, vördsammast få giva uttryck för vårt hjärtas tacksamhet för allt, vad Herren genom sin trogne tjänare låtit oss få mottaga, och bedja Herren förläna honom tid och krafter att ännu länge tjäna Guds rikssak i hem- och hednaland. Kröne så Herren högtidsdagen och alla följande dagar med fullheten av sin frid och välsignelse!

Erik Folke.

Forts. fr. sid. 226.

Guds stora helgonskara, sådan Johannes såg den, bar palmer i sina händer. Medlemmarna i den skaran hade under sin vandring genom världen uthärdat mången lidandets kamp. De hade haft att strida icke blott mot den syndiga naturen och det medfödda fördärvet inom sig själva och hos onda människor utom dem utan även emot en alltid omgivande ond andevärld, som ständigt frestat till synd och fört en hårdnackad kamp emot Guds utkorade. Men de hade låtit Herren ikläda sig den andliga vapenrustningen, och de hade intill sitt livs slut kämpat trons goda kamp och vunnit seger. Nu hade de fått avlägga sin stridsdräkt och bära segerpalmen.

Huru uppmuntrande är det ej för oss, som ännu äro kvar i striden, att få stanna inför den segerfirande skaran och finna, att den som håller ut i tron vinner seger. Anden vill i denna allvarliga tid ingående tala till sin församling och till varje dess medlem om vikten av att övervinna. Med blicken på vår segerfurste kunna vi sjunga: »Så även jag skall vinna I Jesu Kristi namn; Ja, också jag, Så arm och svag, Skall en gång målet hinna I härlighetens hamn. Så även jag skall vinna I Jesu Kristi namn.»

Denna härliga helgonskara hade under sin vandring fått genomgå många lidanden. De hade fått utstå hunger och törst. Bedrövelse, nöd och ångest hade kommit på deras lott. De hade fått gå igenom både ära och smälek, ont rykte och gott rykte, fattigdom och umbäranden av alla slag. Vägen hade för dem gått genom tåredalen, men nu hade de kommit hem, och där träder Lammet, som står mitt för tronen, dem till mötes såsom deras herde och leder dem till livets vattenkällor, och Gud själv avtorkar i oändlig ömhet och kärlek alla tårar från deras ögon.

Sådan är den lott som gives Guds helgonskara.

Se, målet vinkar! Evig fröjd Skall bliva deras lott, Som upp till Sions sälla höjd Den smala väg ha gått.

Erik Folke.

Bönemötena för S. M. K.

Vi bedja härmed få påminna om bönestunderna för S. M. K., vilka, såsom vi förut meddelat, hållas *dels varje tisdag mellan kl. 7—8 e. m. i Kinarummet, Betesdakyrkan, Floragatan 8, Stockholm,* och dels *varannan fredag kl. 2 e. m. på Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.* De närmaste fredagarna, som det sistnämnda mötet hålles, bliva den 16 och 30 nov.

Försäljning för S. M. K.

Syföreningarna för Svenska Missionen i Kina i Stockholm anordna *fredagen den 23 nästkommande november* försäljning. Andaktsstunder anordnas kl. 12 m., då missionär *Carl F. Blom* talar, samt kl. 7,30 e. m. med tal av fröken *Dagny-Edla Bergling* och missionsförest. *Erik Folke.*

Vi anbefalla på det varmaste försäljningen åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst. Kommen med och försöken också att få med vänner och bekanta. Försäljningen annonseras senare i Svenska Dagbladet, Svenska Morgonbladet och Nya Dagligt Allehanda.

Gåvor till försäljningen mottagas tacksamt. Se meddelandet på sid. 238.

Kinalänkarna i Stockholm

äro *torsdagen den 15 dennes kl. 7 e. m.* inbjudna till *Ingenjör och Fru Axel Welin, Bellmansgatan 15, 4 tr.* (Obs.! ändrad adress!) Välkomna!

"Hans Stjärna i Östern",

Svenska Missionens i Kina illustrerade missionskalender, är nu färdig att utsändas i sin 31:sta årgång. Kalendern utgives med samma format, sidoantal och utstyrsel som föregående år, och innehållet är, som synes av innehållsförteckningen på sid. 240, rikt och omväxlande.

Rekvisitioner mottagas tacksamt under adress: Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.

Bedjen att vår missionskalender må bliva till välsignelse och att Herren må även i år giva villiga medarbetare som hjälpa oss att få upplagan såld!

Ett varmt tack bedja vi också att få uttala till var och en som bidrager till att våra böcker, såväl som vår missionstidning, bliva spridda. Herren löne Eder alla!

Redogörelse för Svenska Missionsrådets verksamhet under år 1933.

(Forts. fr. n:r 14.)

Vid sammanträdet den 31 oktober meddelades, att Nordiska Missionsrådets sammanträde, som skulle ha hållits den 31 augusti—1 september, blivit uppskjutet, huvudsakligen på grund av svårigheter för en del av ledamöterna att infinna sig den bestämda tiden. Sammanträdet kommer i stället att hållas den 30 april—1 maj i Köpenhamn.

Från Svenska Jerusalemsföreningens styrelse har Missionsrådet haft glädjen mottaga ett belopp av 200 kronor såsom bidrag till sin kassa. Vid Verkställande Utskottets sammanträde den 8 juni beslöts att framföra Missionsrådets hjärtliga tack för den värdefulla gåvan.

I början av år 1934 hade Missionsrådet glädjen att se som sin gäst den kände biskop Roots från Hankow, som på återresa till Kina från Amerika besökte de skandinaviska länderna. — I den mottagningskommitté, som hade att förbereda dr Stanley Jones' besök i Stockholm den 26—27 mars, var Svenska Missionsrådet representerat genom sin vice ordförande och sekreterare.

Under året har Svenska Missionsrådet haft sammanträden den 11 april och den 31 oktober och Verkställande Utskottet den 8 juni (och 9 februari 1934).

I rådets sammansättning har under året den förändringen skett, att fröken Maria Brusewitz efterträtts av professor K. B. Westman såsom ordinarie representant för Svenska Jerusalemsföreningen.

Svenska Missionsrådet har f. n. följande sammansättning:

Dr Karl Fries, hedersledamot.

Fröken Anna Bæckman, repr. för Kvinnliga Missionsarbetare;

Professor K. B. Westman, repr. för Svenska Jerusalemsföreningen;

Redaktör J. Byström, repr. för Svenska Baptistmissionen;

Missionsföreståndare Nils Dahlberg, repr. för Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, vice ordf.;

Missionsdirektor Gunnar Dahlquist, repr. för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse;

Disponent Th. Ericson, repr. för Helgelseförbundet, kassör;

Missionsdirektor E. Folke, repr. för Svenska Missionen i Kina, ordf.;

Pastor J. Hagner, repr. för Svenska Mongolmissionen;

Redaktör J. Hurtig, repr. för Svenska Metodistmissionen;

Missionsföreståndare Viktor Johansson, repr. för Svenska Alliansmissionen;

Missionsföreståndare J. Nyrén, repr. för Svenska Missionsförbundet;

Missionsföreståndare Birger Pernow, repr. för Föreningen för Israelsmission;

Sekreterare: Redaktör J. E. Lundahl.

Från subkommittéerna ha följande redogörelser ingått:

Kvinnokommittén.

Under året har fru Högberg lämnat Kommittén och i hennes ställe har som representant för S. M. F. inträtt doktorinnan Palmær. Fru H. Pernow har inträtt som suppleant för Israelsmissionen.

Missionärsbarnens fest hölls detta år lördagen den 14 jan. Talare voro fru Elsa Cedergren samt magister Cedergren. Frykholmska ungdomarna bidrogo med en stråkkvartett. Missionsföreståndare Folke avslutade samvaron med aftonbön.

Fredagen den 3 mars deltogo vi i Kvinnornas internationella bönedag för missionen. En missions- och bönestund var anordnad å Evang. Brödraförsamlingens lokal, varvid fröken Gerda Ollén talade om Mission och bön och Syster Maja Johansson gav en överblick över missionsläget i världen.

Onsdagen den 26 april hölls ett samkväm å Stadsmissionens lokal, varvid missionär Thörnquist berättade om de senaste tilldragelserna i Ost-Turkestan och deras inflytande på missionen där.

I början av augusti hölls vid Nyborgsstrand i Danmark en skandinavisk kvinnlig missionskonferens, till vilken Kvinnokommittén, på anmodan av konferenskommittén, hade kallat några svenska talare. Ordföranden och ett par andra kommitté-ledamöter deltogo i konferensen.

På uppdrag av Missionsrådet uppgjorde Kommittén program för en »Kvinnornas eftermiddag» vid Holsbybrunnkursen.

»Hälsningen» har som vanligen utsänts till alla svenska kvinnliga missionärer. Under året ha fem sammanträden hållits.

Stockholm i april 1934.

Naima Leuwgren,
ordf.

Missionsstudiekommittén.

I Studiekommittén har pastor C. A. Hallström lämnat befattningen som sekreterare och efterträtts av lic. H. Sandegren. Under vårterminen har pastor Hallström hållit ett antal föredrag vid folkhögskolor och vid ett läraremöte. Under höstterminen har ett missionsföredrag anordnats vid flera läroverk i Stockholm. F. ö. har arbetet inskränkt sig till planerande av lärarekurser under år 1934.

Stockholm den 19 april 1934.

Herman Sandegren.

Presskommittén.

Följande artiklar ha under året utsänts till de tidningar, som abonnerat på desamma:

Missionen under 1932. En återblick. Av J. E. Lundahl.

Gudlöshetspropagandan. Av Karl Fries.

Krisen i fjärran Östern. Av Erik Folke.

Svart och vitt i Sydafrika. Av Gunnar Dahlquist.

Överraskningarnas man. Av Herman Sandegren.

Kristendom och kommunism i missionsländerna. Av G. W. Lindeberg.

Öppnade dörrar för kristen mission. Av Karl Fries.

Kristendomens växande inflytande i fjärran Östern. Av Erik Folke.

Efter femtio år. Av D. Bexell.

Ett 100-årsminne. Av J. E. Lundahl.

Mission och kulturpropaganda.

Judevärldens kris. Av B. Pernow.

De tidningar, som mottagit artiklarna, ha varit:

Barometern, Kalmar.
Gotlandsposten, Visby.
Familjevännen, Växjö.
Kristianstads Läns Tidning, Kristianstad.
Missionsförbundet, Stockholm.
Jönköpings-Posten, Jönköping.
Smålands-Tidningen, Eksjö.
Eskilstuna-Kuriren, Eskilstuna.
Nya Värmlandstidningen, Karlstad.
Göteborgs Veckotidning, Göteborg.
Nerikes-Tidningen, Örebro.
Ulricehamns Tidning, Ulricehamn.
Sydposten, Malmö.

Till Internationella Missionsrådets Tidskrift har som vanligt lämnats förteckning på nyutkommen svensk missionslitteratur.

Stockholm i april 1934.

Jakob E. Lundahl.

NÅGOT OM KINA.

En kortfattad översikt.

XI.

Muhammedanism.

Muhammedanismen i Kina kan spåras så tidigt som under den period, vilken föregick det mongoliska härjningståget i västra Asien på 1200-talet. I våra dagar har den anhängare i alla Kinas provinser men särskilt i västra och nordvästra delarna av landet.

Efter ovan omnämnda härjningståg kom såsom en återsvallande våg påverkan från Muhammeds köpmän-missionärer och från Tibetbuddhismens lamapräster. Dessa två grupper tävlade nämligen ifråga om att omvända de vilda horderna under Khan till sina trosläror, och köpmannamissionärerna vunno den största framgången. Stora delar av Centralasien med dess mongolturkiska invånare anslöto sig till muhammedanismen, som blivit kallad öknens, mattans och slöjans religion. Flertalet av medlemmarna i de olika stammarna i Sinkiangprovinsen i Kina äro också muhammedaner, och en stor minoritet, och i sanning en fruktansvärd minoritet, i Kansuprovinsen likaså. I alla större städer i Kina och särskilt i provinshuvudstäderna finnas också muhammedaner. Det är omöjligt angiva huru många de äro, enär tillförlitlig statistik sakans. Uppgifterna växla från fyra miljoner till tjugo miljoner; sex miljoner torde vara en ganska tillförlitlig beräkning.

Muhammedanismen har försökt att betyga sanningen av sitt budskaps allmängiltighet genom sammansmältandet av de olika mongol-turkiska folken i Centralasien. Sammansmältningen torde emellertid ej vara så fast. Ordet »nomadisk» skulle kunna sägas vara mycket beskrivande på samma gång som liktydigt med »muhammedansk», då det gäller muhammedanerna i Kina. Mycket ringa påverkan har under århundradenas lopp gjorts på den Mongol-Ouigar-Turkiska sammansättningen. I någon ringa mån blott har den rönt inflytande från Persien i väster och från Kina i öster, i sistnämnda fallet genom ömsesidiga äktenskapliga förbindelser. Praktiskt taget skulle man kunna säga, att den tilltager i styrka vid resa i någon av de två nämnda riktningarna, under det att assimilationen till kinesiska

---

Kassautgifterna ha varit följande:

Svenska Missionsrådet	kr.	1,200: —
Missionsstatistiken	»	396: 50
Missionsstudiekommittén	»	300: —
Diverse omkostnader	»	39: 40
Internationella Missionsrådet	»	2,500: —
Presskommittén	»	594: 40
Kvinnokommittén	»	200: —
Svensk Missionstidskrift	»	300: —
Institutet för Afrikanska språk i London	»	200: —
	Kr.	5,730: 30

Anmodade granska Svenska Missionsrådets räkenskaper för år 1933 få vi efter fullgjort uppdrag avgiva följande berättelse:

Räkenskaperna äro väl förda och försedda med behöriga verifikationer. Årets inkomster och utgifter samt behållningen vid årets början och slut framgår av förestående utdrag, som är i överensstämmelse med företedda handlingar. Då ingen anledning till anmärkning förefinnes, tillstyrka vi ansvarsfrihet för 1933 års förvaltning.

Stockholm den 26 februari 1934.

E. Grönquist. *Lisa Blom.*

Det är vår förhoppning och bön, att Guds välsignelse alltfort må vila över Svenska Missionsrådet och att det alltmer må dugliggöras för sina av Gud mottagna uppgifter i det svenska missionslivet.

Stockholm i april 1934.

Jakob E. Lundahl.

typen stegras etnologiskt, socialt och även religiöst om man färdas från Sinkiang eller Kansu österut eller mot söder. I grund och botten äro emellertid kineserna och muhammedanerna två tydligt åtskilda folk.

Det nomadiska ursprunget och den geografiska utbredningen utgöra för den kristna kyrkan uppfordran till en svår uppgift, uppgiften att längs Kinas gräns evangelisera ett gränsfolk, vars rättesnöre är den lag, som hör samman med öknen, svärdet och den muhammedanske prästen. De kristna stå inför oerhörda problem i samband med denna uppgift att förmedla evangelium till en befolkning, som är till hälften kringflyttande och till hälften bofast, delvis muhammedansk och delvis kinesisk. Klimatet med dess häftiga ombyten göra kampen för tillvaron oerhört svår. Här och där har man funnit ett bevattnat landområde, en oas, där man kan inbärga en mager skörd. Oftare driver emellertid fattigdom och hunger människorna att flytta, och de finna det »nödvändigt» att »skaffa foder för den långa ökenresan». Det är i sanning förhållanden, vilka äro neddragande för både kropp och själ. Där utkämpas en kamp på liv och död, och där måste det glada budskapet om överflödande liv i Kristus Jesus upptaga kampen. Ödemarkens sand, som hindrar gemenskap med andra människor, synes stärka befolkningens fanatism, och nyheter från yttre världen, vilka spridas anmärkningsvärt hastigt i öknen, äro aldrig blott och bart nyheter utan fastmera uttydningar av nyheterna, och de komma genom fördomarnas och rashatets kanaler. Centralasiens kringflyttande folk äro alltså såsom en rörlig kil, som åtskiljer stora riken, vilkas goda eller dåliga inflytande sträcker sig till områden, där muhammedanerna i Kina härska. Det måste utan tvivel vara en oavvislig plikt att för dem förkunna evangelium.

Arbete, vilket visar att man nu med uppriktighet och allvar ställer sig inför den ansvarsfulla uppgiften att förkunna evangelium i Centralasien, är också redan i gång. Kina Inlandsmissionen har t. ex. utvidgat sitt fält genom att upptaga arbete på nya platser i Sinkiangprovinsen och en bönegrupp har bildats i Kina för att i bön frambära detta arbete. I detta bönearbete manas även vänner i hemländerna att taga del. Såsom märkliga händelser och tidstecken må också nämnas de periodvis återkommande nederlagen för alla mot regeringen riktade upprorsförsök från muhammedanskt håll och upplösningen av rörelser, som omfatta hela den muhammedanska världen. Alla dessa betydelsefulla sakförhållanden äro viktiga vägvisare och varsel om en större och härligare framtid för missionsarbetet, då det utföres med allvar och kraft och för att vinna så många som möjligt för Kristus av nomaderna i Kinas gränstrakter.

(Efter H. D. H. »Facts about China». Fri översättning av M. L.)

Brev från Ichuan, She.

Ljuset hastar som pilen, sol och måne som skottspolen, obevekligt ilar tiden förbi. Utan att vi märka det har ett år förgått. Vi minnas med glädje förra våren, då Herren genom sin tjänare Liu jämte andra talare gav nytt liv åt församlingen. Den nåd och välsignelse, som under fjolårets bibelstudiekurs kom oss till del, är ännu i friskt minne. Därför kommo vi även i år överens om att i god tid åter inbjuda broder Liu med flera att komma och hålla möten bland oss. Vi mottogo också jakande svar från presbyteriet och kunde sålunda bestämma tiden för mötet. Glädjen var stor bland oss under förberedelserna. Vi satte upp affischer och tillkännagav muntligt mötena vitt och brett. När vårt hopp stod på sin höjdpunkt, kom emellertid ett brev med den nedslående underrättelsen, att predikanterna på grund av rövarnas härjningar i trakten ej kunde komma. Vi undrade mycket över detta, enär vi hörde att köpmän utan hinder farit vägen fram och åter. Ett ridande bud avsändes för att höra, huru saken förhöll sig, men återvände med oförrättat ärende, enär personerna ej kunnat anträffas.

Då vi åter samlades till överläggning berättade en av bröderna en erfarenhet från en station söderut i provinsen. Man hade där vid ett tillfälle beslutat kalla en pastor Chou, som hade rykte om sig att vara en särdeles framstående väckelsepredikant. Stora ansträngningar gjordes att samla folk till mötena. Det var »liksom dånet av stora vatten». De troende kommo i skaror. Sången ljöd så att »jorden fröjdade sig och himmelen gav eko». Men vem kunde väl drömma om, att Herren ej behagade använda sin tjänare, pastor Chou. Denne insjuknade nämligen plötsligt så svårt, att han ej kunde lämna sängen. Stor misstämning rådde bland mötesdeltagarna. Den översvallande glädjen förbyttes i tystnad och eftertanke. Men Gud har sitt eget sätt att verka, och han ville nu visa, att han ej är beroende av människor. Om också vi därför nu sätta vår tillit till Herren Jesus och samlas till vårt möte här i Ichuan, skall Herren förvisso använda sina vittnen här och komma med välsignelse till sin församling.

Orden voro knappast uttalade, förrän hela församlingen liksom gripen av eldsnit samstämmigt fattade detta beslut: »Låt oss i tro börja vårt möte. Herren skall infria sina löften, bliva vår ledare och förnya sin församling.»

Vi få nu prisa Herren, som behagade besvara vår bön genom att ibland oss utvälja några bröder, som, churu svaga och onyttiga tjänare i sig själva, genom den Helige Andes hjälp förkunnade det rika och underbara evangeliet med sådan kraft, att åhörarne blevo mäktigt grippna. Guds Ande verkade så, att varje föredrag kännetecknades av reda och klarhet, och det blev ett inre sammanhang mellan de olika föredragen. Lokalen var till trängsel fylld av åhörare. Många, unga och gamla, män och kvinnor, grepos av ånger över sina synder och begråto under högljudd klagan sitt förflutna liv. Somliga bekände inbördes sina synder. Många kommo till avgörelse för Kristus. Dessa komma nu med vid andaktsstunderna i de olika kristna hemmen. Vi prisa Herren, att han så rikligen låtit oss få del av sin frälsande nåd, räddat sina vilsegångna får, upplivat sin församling och förnyat sina lärjungar. Vi tacka också Gud, som uppväckt våra predikande bröder så att de med kraft tala Ordet på marknadsplatserna för de i mörkret famlande. Jag tänker på huru just dessa förr icke blott voro ovilliga att lyssna till evangelium utan t. o. m. smädade, under det de nu uppriktigt anamma ordet. Vi tacka Herren, att han nu bryter sönder gamla syndavanor och släpper ut fångarne ur mörkrets helvete, så att de, frälsta med blicken mot himmelen, kunna lovsjunga den treenige Guden.

Då vi besinna, huru detta efterblivna folk i det avsides liggande Ichuan, så svårtillgängligt, där civilisationen är i lägsta ebb, med hjärtan så hårt bundna i vantro och fördomar, nu börjar vandra på Herrens vägar, kunna vi ej annat än utbrista: Huru stor är ej Herren i sin barmhärtiga kärlek. De hungriga mättar han med sitt goda. I landet där natt och ångest råda, börjar ett ljus skina. Halleluja. Äran tillkomme Herrens namn.

Li Chuin-fah.

FRÅN MISSIONÄRERNA

I kamp mot ondskans andemakter.

Ofta få vi härute på ett mycket påtagligt sätt uppleva sanningen i apostelns ord, att den kamp vi ha att utkämpa är en kamp mot ondskans andemakter i himlarymderna, och ju mera Guds Ande verkar, ju hetare blir striden mot dessa andemakter. Helt nyligen fick jag på nytt göra denna upplevelse.

Vi hade just hunnit till sista dagen av en bibelkurs för sökare, och det var mycket som gav oss anledning att glädjas och tacka Gud. Bibelkvinnan hade en katekeslektion på eftermiddagen, och jag skulle sedan ha en bönestund med dem.

Innan jag hunnit gå, kom emellertid en kvinnlig församlingsmedlem och ville träffa mig. Hon såg så underlig ut, så jag blev nästan rädd, och jag trodde säkert,

att hon kom med någon mycket tråkig nyhet. Emellertid talade hon om, att hon själv blivit sjuk, och hon beskrev sin sjukdom på det mest underliga sätt, t. ex. att då hon tryckte på utsidan av den ena handen, så hickade hon! Och hon demonstrerade det också mycket riktigt! Jag gav henne något att dricka, och ämnade mig sedan ned till mötet. Då märkte jag, att barnkvinnan såg så underlig ut. Hon hade också blivit dålig. Jag gick ändå ner på gården. Där möttes jag av Ingrid Berg, som ropade: »Kvinnorna vänta på, att du ska ha bönemöte med dem.» Då hon fick höra om svårigheterna, skyndade hon sig till barnen och satte barnkvinnan fri, och jag kunde med lätt hjärta gå till bönemötet.

Då jag så äntligen kom till kvinnorna, var det oro bland dem. Och bibelkvinnan skyndade sig att berätta: »Fru W. har blivit besatt.» — »Vad? — Hon var ju med vid förmiddagens lektion, frisk och sund! Hur har det gått till?» Jo, den nyss nämnda församlingsmedlemmen hade kommit och burit med sig en ond ande, och så snart hon kommit, blev fru W. besatt! — Efter en stunds samtal skulle vi börja vårt bönemöte. Nu fattades inte böneämnen. Guds Ande hade talat till hjärtana under kursen. Fienden visste det och rasade. Men vi skulle övervinna honom. Jag frågade om någon mer hade något böneämne. En kvinna, som var slav under opium, begärde då förbön. Men just som vi skulle börja bönemötet, hördes en ivrig pojkröst i dörröppningen. Han ropade på sin mor, att hon skulle skynda sig hem, för hans mormor hade råkat i slagsmål med någon! — Det kändes hur het striden stod nu mellan ljus och mörker. Vi uppmanade pojkens mor att stanna kvar över bönemötet och sedan med lugn och ny styrka gå att möta svårigheterna. Och hon lydde vårt råd. — Det blev ett gripande bönemöte, som följde på detta, och mörkrets makter måste ge vika för en bedjande skara, som tog sin tillflykt till honom, som sade: »Frukta icke! Jag har övervunnit ...»

Ingrid Aspberg.

"Vattenbäraren Suen".

I många år hade Suen varit församlingsmedlem. Men ofta, ofta kunde han ej regera sina känslor eller styra sin tunga. En dag blev han osams med sin bror och följden blev att han flyttade från hemmet och begav sig med hustru och barn till Hoyang stad. Nog skulle de där kunna få en fast plats på missionsstationen. — Åren och dagarna gingo, men där fanns ej någon fast plats för honom. Under tiden började han baka bröd för att dagligen sälja det ute på gatan. När brödet var slutsålt bar han också vatten åt alla möjliga. Det var på det sättet han fick arbete hos våra kamrater, fröknarna Lundmark och Söderberg. Han bar allt det vatten de behövde i hushållet. Så fick han namnet »Vattenbäraren Suen» eller »Den blinde Suen». Han var ej helt blind, men litet vindögd och såg mycket illa på båda ögonen.

Nästan alltid såg man honom på mötena, men han ansträngde sig aldrig att lära sig läsa. Därför var antalet av de kinestecken han kände, mycket begränsat.

Så småningom hade Suen också skaffat sig en åsna, med vilken han gjorde resor hit och dit för andra människor. Vår gamle trotjänare Cheo skulle en dag hyra åsnan för att med den sända skioptikonapparat och annat till tältet. De kommo ej överens om priset, och det hela slutade med ett gräl. Suen sade en hel rad smutsiga saker om Cheo, och denne svarade: »Är du en människa, som säger så, eller är du inte en människa?» — Suen blev utom sig av vrede och tänkte att den andre menade honom vara en djävul eller ett djur. I vredesmod gick han och sade: »Det där ska du få igen!»

Ej långt efter detta var det stormöte i Hoyang. (Det var i april 1934.) Suen hade bestämt föresatt sig, att han inför hela församlingen skulle grundligt fördärva Cheos namn och rykte. Trots församlingsäldstenas, bibelkvinnornas och andras varningar skulle han göra det. — Så fick jag höra om det den första stormötesdagen. Jag kallade honom till mig genast efter frukost. Under tre och en

halv timmars tid samtalade vi, läste Guds ord, bädo under tårar, men intet tycktes verka. När vi skildes, sade han: »Ja, jag ska förlåta Cheo om han offentligt förklarar vad han menade med att svära på mig så där!» — Jag sade: »Jag skall fortsätta att bedja till Gud för dig!» — Han gick, och jag var ganska nedstämd vid tanken på att han ej velat mottaga hjälp andligen. — Senare mötte jag Cheo och talade med honom om saken. Han var villig erkänna sitt fel och be om förlåtelse.

Jag hade just ätit frukost nästa morgon och var på väg ut till ett möte i kapellet, när Suen kommer springande emot mig, tar mig i båda händerna och säger: »Förlåt mig, pastorn, jag har felat! Jag vill inte bråka inför församlingen!» — »Vad har nu hänt?» frågade jag. Följande svar fick jag: »Alltsedan jag i går förmiddag lämnade pastorns rum har jag varit så orolig i mitt hjärta. I natt kunde jag inte heller sova. Jag frågade min fru vad hon trodde det kunde bero på. Hon trodde det var mina synder. Sedan somnade hon igen, men jag låg vaken och funderade. När det började ljusna, steg jag upp, lade mig på knä på »kangen» för att bedja, men kunde inte. Mitt samvete anklagade mig. Då tog jag fram den där gamla skinnbibeln jag fick av pastorn en gång. »Käre Gud, giv mig det rätta ordet!» sade jag, öppnade på måfå och pekade på en vers. Det var Matt. 6: 1. Där stod det: »Tagen eder till vara, så att I icke inför människorna (öva eder rättfärdighet)». (Suen kunde ej läsa de tre sista orden »öva eder rättfärdighet»). Den halva meningen var nog för mig. Jag förstod att det var Gud, som varnade mig. Jag föll ned på knä, bad Gud om förlåtelse och lovade att inte ställa till bråk. — Kan pastorn också förlåta mig?» — »Ja visst», sade jag, »Gud vare lov för detta. Vill du genast tala med Cheo?» — »Ja», sade han.

Skyndsamt kallade jag på Cheo och de båda männen möttes i vårt förmak. Utan några som helst kommentarer bådo de båda varandra genast om förlåtelse, under det glädje tårar lyste ur allas våra ögon. Så bådo, tackade och lovade vi Gud tillsammans och friden var återställd. Djävulen måste fly, ty Gud hade segrat.

Denna händelse var en av de fyra, som vid stormötet i Hoyang i våras stärkte min tro, ökade min frimodighet och fyllde hjärtat med jublande tacksamhet till Herren Jesus, som på korset segrat över alla ondskans andemakter. Lovat vare hans namn i evighet!

Kikungshan, Honan, China den 13/8 1934.

Martin Bergling.

Till "länkarna"!

Kära Kinalänkar!

»Lovad vare Herren Gud, Israels Gud, som allena gör under! Och lovat vare hans härliga namn evinnerligen och hela jorden vare full av hans ära! Amen, Amen.» Ps. 72: 19. — — »Lovad vare Herren Gud», ja, det är tack och lov i våra hjärtan för hans ledning och hjälp och för att han fört oss fyra »nya» upp till den del av vingården, som han själv kallat oss till.

Det var med underliga känslor vi en dag i början på juni sutto i bussen, som skulle föra oss till vår huvudstation, Yuncheng. Efter några timmars färd började vi skymta stadsmurarna, och om en stund sågo vi en hel liten skara stående vid vägkanten, ropande: »Välkomna, välkomna!» Det var några kända ansikten och flera okända — okända, ja, men när man kände de hjärtliga handtryckningarna och hörde det varma: välkommen — då kände man sig genast som hemma — och vilken förmån det var att nu få räknas som medlem i denna lilla syskonskara. — På söndagen blevo vi vid gudstjänsten hälsade välkomna av den kinesiska församlingen. Det var första gången vi fingo fira högtid i Herrens hus samman med kristna kineser från vårt eget fält, och en vers ur den 100:de psalmen trängde sig osökt inpå: »Gån in i hans portar med tacksägelse i hans går-

dar med lov, tacken honom, loven hans namn.»

Vår konferens härute började i år den 6 juni. Den dagen hade vi som en »stilla dag», då vi gemensamt fingo träda fram inför vår Faders ansikte, få del av hans ords rika skatter och också i bön lägga fram arbetet, våra egna behov, tacka honom för hans nåd och godhet under dagar, som gått, och bedja honom om välsignelse och kraft för dagar, som komma. På f. m. talade missionär Styrelius och Hanna Wang till oss och på e. m. Carl-Gustaf Nordberg. — På torsdagen började konferensförhandlingarna. Kl. 7 varje morgon under konferensdagarna samlades de som ville, till gemensam morgonbön med bönestund. Kl. ½10 hade vi en andaktsstund, då vi fyra fingo berätta om Guds ledning med våra liv. Under andaktsstunden på lördagen berättade Maria Nylin och Estrid Sjöström om sina erfarenheter under tiden hemma i Sverige. Kl. 11 varje dag började förhandlingarna och höllo på till kl. 12.45 och från kl. 4—6.45. Det var ett ganska långt program, som hade att genomgås: årsberättelsen och rapporter föredrogos, val förrättades och frågor diskuterades. Av kassarapporten fingo vi veta, att Gud i sin nåd fyllt alla behov och att vi fått sluta ännu ett år med: Skulder inga. Det var med överfyllda hjärtan vi stodo upp och sjöngo: »Nu tacken Gud allt folk.» — Det är ett stort arbete Gud anförtrott vår mission och det var många viktiga beslut, som måste fattas, men vår Gud är trofast och han skall föra sitt verk till seger.

På söndagen efter kinesiska gudstjänsten hade vi konferensavslutning. Morris Bergling talade till oss över Joh. 15, om vinträdet och grenarna, om frukt och förblivande. Något senare på eftermiddagen hade vi gemensam nattvardsgång. Det kändes så välsignat och gott att återigen få höra på sitt eget språk: För dig utgiven. För dig utgjutet. Det var en stilla stund av evighetsvärde. Vi hade börjat vår konferens i Jesu namn, och vi fingo sluta den i samma välsignade namn. Han själv hade varit i vår mitt, hjälpande, ledande, välsignande.

Vi fyra nya fingo under konferensen en liten inblick i det verk, som Gud anförtrott åt S. M. K. Nog är uppgiften stor, men så ha vi också en stor Gud och stark Hjälpare. Göre Gud oss alla hemma och härute blott så villiga och så små, att vi må bli skickliggjorda att gå hans ärenden.

Så får jag också framföra hela konferensens hjärtliga hälsning till Er var och en! Tack för alla förböner och Gud välsigne Er alla!

Med hjärtlig hälsning.

Hanna Lundberg.

Från de tystas värld.

Av *Maja Lundmark.*

Säkert ha alla av Missionstidningen Sinims Lands små läsare mött gossar och flickor, som varit dövstumma. Emedan vårt land är ett kristet land, har man ordnat med utmärkta skolor för alla sådana barn, där de få lära sig teckenspråk, skriva, läsa, räkna m. m. Men härute i hednaland är det ej så. Där gå hundra — ja, kanske tusentals barn, som aldrig kunna ge uttryck för sina känslor och önskningar eller förstå, vad andra säga. Nu skall jag berätta om ett sådant barn.

Dei-bao är hans namn, en stor kraftig pojke, nu 14 år. Hans mor är en av våra duktiga bibelkvinnor, som håller sin gosse ren och snygg. I missionens skola har han lärt sig skriva en hel del tecken, men förstår ju ej betydelsen av alla. Föräldrarna äro mycket bekymrade för sin gosse. Vad skall det bli av honom? Vid flera tillfällen ha missionärer gjort förfrågningar om dövstumskolor, men om någon sådan funnits vid kusten, har skolavgiften varit så stor, att utgifterna överskridit missionärernas förmåga att hjälpa. Och så har åren gått, och med dem ha bekymren för Dei-baos framtid ökats. Förra hösten bestämdes, att Dei-bao skulle lära sig ett yrke. Han sändes till en snickare i staden. Dei-bao fick nu flytta från sitt rena hem till ett smutsigt sådant. Här mötte honom

en helt ny värld. I det smutsiga kinesköket fick han laga mat, i verkstaden fick han uthärda de hedniska arbetarnas hån och spe för sitt lyte. En dag kom han gråtande hem och ville ej gå tillbaka. Då fick han stryk och sändes iväg. Efter ett par dar kom han åter och mottogs på samma sätt, fick stryk och sändes tillbaka. Detta till trots kom han åter och åter under ett par veckors tid. Hur hjärtskärande var det ej att se den lille, snälle Dei-bao behandlas på detta sätt? Från hans ögon, som eljest voro goda och vänliga, lyste nu det djupaste hat emot far och mor. — »Varför fick han ej vara hemma? Varför drevo de honom bort? Varför slogo de honom?» Med sådana frågor brottades säkert Dei-bao under dessa veckor. Inte kunde han förstå, att bakom föräldrarnas oförståndiga och hedniska handlingssätt låg kärlek och omsorg för barnets framtid. Nej, han trodde säkert, att de hatade honom och ville honom illa. Kanske ruvade Dei-bao på hämnd; det var åtminstone vad hans hatfyllda blick skvallrade om.

Våra hjärtan krympte samman av medlidande många gånger under denna tid. Vi stodo ju så hjälplösa. Mina kamrater talade med föräldrarna om att ej slå honom. — Inom parentes måste nämnas, att härute kunna de ej tänka sig fostran utan stryk. Att slå barn och sonhustrur, det hör till god uppfostran. Även många kristna ha svårt att komma ifrån denna djupt inrotade sed, vilket bevisar, att än ha de ej tillfullo förstått och fått del av Jesu tålamods-, vishets- och kärlekssinne. — Emellertid, när modern fick ett halvt löfte om, att någon av oss utlänningar skulle bereda Dei-bao ett arbete, först då fick han komma hem. Nu ändrades blicken; han blev sig lik igen. Väntansfullt gick han och tittade på oss, undrande, vad som skulle hända härnäst. Och vi, vad gjorde vi? Vi blickade förtröstansfullt uppåt till den store Barnavännen, som säkerligen hade större omsorg om Dei-bao än vi. Nog bådo vi mera intensivt för honom nu än förut, och vi väntade, att Gud skulle öppna en dörr, ty »för den som klappar varder upplåtet». När vi med bönens hand klappa på himmelens dörr, kan vår kärleksrike Fader inte annat än öppna. Se nu, hur underbart Gud öppnade en utväg för lille Dei-bao!

Det var en dag före jul, som en tidning kom i våra händer, vilken bland annat förtäljde om en nyligen öppnad dövstumskola i mellersta Kina. Det var två svensk-amerikanare, som i Amerika noggrant studerat de modernaste och bästa metoder och undervisningssystem i en sådan skola. Länge hade dessa missionärer gått i längtan efter att kunna upprätta en skola för Kinas dövstumma barn. Men de hade saknat medel. Dock saknade de icke tro och förtröstan på Gud, och i fjol öppnades skolan utan några medel att börja med. Säkert använde missionärerna sina egna slantar att starta företaget, och Gud bekände sig till denna troshandling och sände medel på underbart sätt. Det till och med hände, att hedniska kineser, gripna av dessa människors kärlek till deras barn, gåvo rätt stora summor. På vår förfrågan, om Dei-bao finge komma, fingo vi ett hjärtligt välkommen till svar, om vi förbundo oss att erlägga kostnader för resor, mat och kläder, vilken summa utom resorna uppgå till 8 dollar i månaden. Stor blev nu vår glädje och inte mindre Dei-baos. »De som skåda upp till honom skola stråla av fröjd och deras ansikten behöva icke rodna av blygsel.» Vi få ej glömma att Dei-bao kunde bedja. Vad han bad om, veta vi ej, men han böjde sina knän morgon och kväll i hemmet. Inte vet han något om den Gud, han tillbeder, men Gud vet allt om honom.

En dag i februari drog Dei-bao åstad med sin far som eskort till staden Wuchang i provinsen Hupeh, 5 dagsresor från hemmet. Ej långt från denna stad, högt uppe bland bergen, finns en plats, dit missionärer pläga »fly undan hettan», och dit hade också vi ämnat oss denna sommar. När Dei-bao slutade skolan i vår, kom han upp till oss här och har varit vår hjälp i sommar. Om Ni bara visste, vilken duktig pojke han är. Han kan lära sig nästan allting. Han tvättar

golv och kläder, kärnar smör, hjälper den smutsaktige kocken att hålla rent i köket, plockar blommor, bär vatten m. m. Och allt gör han villigt med ett glädjestrålande ansikte. Ingen slår honom nu; alla äro snälla och älska honom.

Detta är första gången, som Dei-bao bor tillsammans med utlänningar. Litet oroliga och undrande voro vi, om han i likhet med andra kineser skulle frestas att stjäla av våra ägodelar. En kväll saknade jag en liten näpen lappkniv. Jag förstod sammanhanget. Nu hade frestelsen blivit för stor. Jag bad så innerligt, att Gud med sin Ande skulle upplysa honom om hans synd. Människor kunde ju ej tala med honom. Följande morgon gjorde jag tecken, att min kniv var borta. Jag trodde, att han ej förstod, vad jag menade. Än ivrigare bad jag Gud hjälpa honom. På förmiddagen kom han in och lämnade kniven. (Forts. i nästa n:r.)

Insänd litteratur.

Från Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Bokförlag har utkommit:

ETT ÅR I TÄLT BLAND HEDNINGAR, MUHAMMEDANER OCH TABOTISTER. Av *Fride Hylander*. Illustr. Häft. 4: 75, klotb. 6: 25.

I SKUGGAN AV URSKOGEN. Apolo. Urskogsfolkets apostel. Översättning och bearbetning av Herbert Uhlin. Illustr. Häft. 1: 75.

VARDE LJUS. Svensk Missionskalender för 1935. Redigerad av Nils Dahlberg. Illustr. Häft. 2 kr.

Från Svenska Missionsförbundets förlag har utkommit:

VILDMARKSLIV BLAND NGOUEDIBERGEN av *Svante Malmquist*. Illustr. Häft. 1: 50.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina fredagen den 23 nov. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på *S. M. K:s exp.*, Drottninggatan 55.

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverkaregatan 28.

Fröken *Emma Beskow*, Hagagatan 2.

Fröknarna *M.* och *N. Cavalli*, Östermalmsgatan 72, 4 tr.

Fru *Bell Fries*, Soltäppan, Storängen.

Fru *Hanna Hallström*, Odeng. 26.

Fru *Mina Johansson*, Auravägen 10, Djursholm.

Fröken *Tekla Liljeqvist*, Norrtullsg. 55.

Fru *Mary von Malmborg*, Engelbrektsgatan 13.

Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.

Fröken *Thyra Sandstedt*, Vesslevägen 40, Ålsten.

Överstinnan *Louisa Tottie*, Storängen.

Fru *Karin Wennerström*, Lidingö.

Gåvor avsedda för »Kinalänkens bord» mottagas med tacksamhet på *S. M. K:s exp.*, varvid särskilt bör angivas om gåvorna äro avsedda för detta bord.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under okt. 1934.

Allmänna missionsmedel.

1024.	»Länkarna i Piteå» gm A. R., Munksund	35: —
1025.	»En nypa mjöl» till Maja Lundmarks underh., gm S. N., Skellefteå	15: —
1026.	Tack för Skellefteå	25: —
1027.	»Tackoffer»	10: —
1028.	M. F., Tidaholm, till Hanna Lundbergs underh.	10: —
1029.	Kinakretsen, Gbg, till Carl-Gustaf Nordbergs d:o	59: 45
1030.	B. o. K. L.	25: —
1031.	H. H., Virserum	40: —
1032.	L. S., Björköby, bidrag till Åke Haglunds underh.	50: —
1033.	»Fr. Ph. i Tröne» gm F. B., Oveshoim	50: —
1034.	Kinalänkar i Klippan, till Hanna Lundbergs underh. gm L. F.	134: 50
1035.	E. C., till d:o gm d:o	10: —
1036.	Skänkt duk, bortlottad, till d:o gm d:o	49: 50
1037.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100: —
1038.	»Dalecarlian»	22: —
1040.	»Herrens del»	15: —
1041.	E., Boden	20: —
1042.	»En länk»	25: —

1043. G. K., Björköby 20: —
1044. I. E., Gbg 5: —
1048. Frösö församling 75: —
1050. A. G., Södertörns V-stad 25: —
1051. Insaml. vid andaktsstunden i kommunistergården, gm G. O. 10: —
1052. »I. O. i K» 5: —
1053. »Onämnd, tack och tionde» 150: —
1054. »En tacksam» 10: —
1055. Koll. vid sydsvenska distr. av K. F. U. K:s årsmöte i Karlshamn 30/9 50: —
1056. Offerkuvert fr. Kinavän i Köping, gm A. J. 20: —
1057. Missionsinkomst fr. F—s, gm d:o 100: —
1058. »Ett litet tackoffer» 10: —
1059. En gåva 125: —
1062. »Av Herrens tionde» 50: —
1063. O., Falun 10: —
1064. E. L., Uppsala 50: —
1065. Kinalänkarna i Norrköping, sparb.-medel, till Erik Malms underh. 40: 50
1066. R. H., Sigtuna, sparb.-medel 20: —
1067. S. Ö., Duvbo, tackoffer 10: —
1068. O. G., Grycksbo 15: —
1069. Eksjö missionsförs. junior, till Arvid Hjärtbergs underh. 25: —
1070. Koll. i Grytgöl 21: 65
1071. D:o i Virt 5: —
1072. D:o i Hårkrankeryd 3: —
1073. J. o. K. B., Tranås 10: —
1074. C. P. J., d:o 5: —
1075. Koll. i Ölmstad 18: 65
1076. Mfg i Norra Skärstad, reseb. 5: —
1077. A. T., Ulriechamn 30: —
1078. Koll. i Rörö 23: —
1079. D:o i Bohus-Björkö 31: —
1080. Mfg i Kalvsund 10: —
1081. Koll. i Herrljunga 13: 45
1082. D:o i Hudene 17: —
1083. D:o i Götene 10: —
1084. D:o i Byslätten 7: —
1085. Tostarps syfören., gm A. B. 60: —
1086. H. P., Vetlanda, »med tack till Gud» 25: —
1087. Klippans Kristl. Ungdomsfören., till Hanna Lundbergs underh. 50: —
1088. F. B., Ödeshög 12: —
1089. Koll. i Immanuelskyrkan, Ödeshög 22: 64
1090. K. F. U. K., Huskvarna 50: —
1091. E. O., d:o 5: —
1092. Koll. i Missionskyrkan, d:o 79: 38
1093. D:o i Missionshuset, Tenhult 20: —
1094. D:o i Elim, Bankeryd 23: 50
1095. D:o i Församl.-hemmet, Skärstad 36: —
1097. »Ett litet tack till Gud för veckan i Skellefteå» 10: —
1098. »Tackoffer» 50: —
1099. C. N., Skellefteå, gm S. N. 10: —
1100. A. o. A. B., Duvbo, i st. för blommor på Emil Söderlings, Skellefteå, bår 5: —
1101. A. o. M. L., Sthlm, till d:o 5: —
1102. Sparbössetömning å Höganäs, 13/10, gm J. E. L., Strandbaden 148: 20
1105. »Tackoffer, 5 Mos. 2: 7» 10: —
1106. Madängs Kristl. Ungdomsf. 50: —
1107. C. G., Skellefteå, till E. Sjöströms underh. 100: —
1108. Gm R. G., Dagsberg 16: 79
1109. Gm M. L., Linköping 16: 99
1110. Gm A. K., Grebo 14: —
1111. »Ett tackoffer» 10: —
1112. California Kom. till O. o. N. Styrelius underh., gm O. P., Kingsburg 38: 90
1113. »Drottningholm» 100: —
1114. Insaml. vid symöte 18/10, gm M. M., Häggenäs 7: —
1115. Visby Femöresfören., till evangelisationsarbetet 21: —
1116. K. F. U. M:s mellersta distr. till Malte Ringbergs underh. 750: —
1117. Koll. i Skillingaryd 55: —
1118. D:o i Hörle 35: —
1119. E. A., Värnamo 10: —
1120. Resebidrag, gm J. U., d:o 10: —
1121. Kinesernas Vänner, d:o 200: —
1122. I. B., Öjebyn, i st. för blommor på E. Söderlings grav 5: —
1123. E. C., Norrköping, till Carl-Adolf Carilds minne 10: —
1124. »L. S.» 1,045: —
1125. J. D., Bureå, i st. för krans på E. Söderlings bår 5: —
1126. Bergsbyns Kinakrets, till E. Sjöströms underh. 52: —
1127. Ingeborgs Vänner, sparb.-medel 22: 50
1128. Koll. i Väntors, gm A. J., Spöland 30: —
1132. H. J., Mölnbo 20: —
1133. Koll. i Alingsås missionshus 90: —
1134. F. S., Kumla, »till minnet av älskad hemgången 25 okt. 1926» 20: —
1135. E. D., Gbg 100: —
1136. »Den 25 okt.» 200: —
1137. Onämnd, »Given, skall Eder vardа givet» 20: —
1138. Onämnd 100: —
1139. Fören. »Anspråkslös», Hårkrankeryd 50: —
1140. Onämnd, gm S. J., Eksjö 50: —
1141. Testamentsmedel efter avl. handl. A. E. Larsson, Holmagården, Bolum 95: —
1142. Koll. i Brobacka, gm C. J. K., Anten 19: 62
1143. Onämnd, d:o, sparb.-medel, gm d:o 5: 11
1144. Söndagsskolan i Anten, gm d:o 11: —
1145. B. C., d:o 50: —
1146. Vängs friförsaml. 27: 09
1147. Brobacka mfg 50: —
1148. Koll. i Åsaka missionshus 20: 40
1149. E. O., Lund, sparbössa 22: 63
1150. G. o. M. N., Uppsala 20: —
1151. H. o. E. J., Jkpg 100: —
1152. Kinakretsen, Norrköping, sparb.-medel 86: 31
1153. Enl. avl. fru Kristina Charlotta Berggren-Hultén önskan 1,000: —
1157. Resebidrag 10: —
1158. Koll. i Kristdala kyrka 28/10 28: —
1159. »Onämnd» i Katrineholm 10: —
1160. K. G., Flisby, en sparbössa 10: 12
1161. Koll. i Vänersborg 35: 30
1162. D:o i Vara 10: —
1163. Resebidrag 3: —
1164. »Morabo» 21: —
1165. Kinavänner, Skellefteå, i st. för blommor vid Emil Söderlings bår 220: —
1166. Efterskörd till Offerdagen i Gbg, gm A. G., Billdal 10: —
1168. H. o. A. L—k 2,000: —
1169. Kinakretsen, Gbg, till Carl-Gustaf Nordbergs underh. 675: —
1170. A. S., Hudiksvall 3: 75

Kr. 10,149: 93

Särskilda ändamål.

1022. E. G., Norrtälje, till »Dyrbar Liljas» underh. 40: —
1023. Missionsvänner i Stefanskyrkan, till evang. d:o 16: 34
1039. K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, för K. F. U. M:s arbete i Kina 100: —
1045. L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 27: 75
1046. R. A., d:o till d:o 2: 25
1047. H. C., Adelsö, till I. Aspberg, »på namnsdagen», att anv. i arbetet bland Kinas kvinnor 10: —
1049. S. T., Nockeby, för bibelkv. i Yungtsi 50: —
1060. Daggryningen i K. M. A., till flickskolorna i Kina 3,000: —
1061. »Missionsvän i Grebo» till Nath. Engbäck att anv. efter gottf. gm A. P. 10: —
1096. K. S., Huskvarna, till evang. underh., i Hoyang 200: —
1103. Forshems Missionsförs. till Yuan Tongs underh. 40: —

1104.	Vesta o. Hjortsberga syfören. till Maria Nyjin, att anv. efter gottf.	50: —
1129.	»Mormors minne» för verksamh. i Puchow	35: —
1130.	Yngl.-fören. Libanon, till arb. i Hoyang	100: —
1131.	A. D., Kristdala, till bibelkv. Iang i Tali, underh.	150: —
1154.	I. S., d:o, till barnh. evangelist i Sinan	10: —
1155.	I. F., d:o till d:o	10: —
1156.	E. L., d:o till d:o	10: —
1167.	K. F. U. M:s mellersta distr. till evang. underh.	100: —
		Kr. 3,961: 34

*

Allmänna missionsmedel	**10,149: 93**
Särskilda ändamål	**3,961: 34**
Summa under okt. mån. 1934:	**Kr. 14,111: 27**

Med varmt tack till varje givare!

»Ja, jag vet att du förmår allt, och att intet som du beslutar är dig för svårt» (Job. 42: 2).

Hans Stjärna i Östern.

31:sta årgången.

Redigerad av ERIK FOLKE.

Innehåller:

Fattig för vår skull. Av miss.-sekr. *M. Lindén.*

Evangeliets väg till folken. Av pastor *Joh. Hagner.*

Herrens ledning. Av missionsförest. *Erik Folke.*

Ungdomen inför missionen. Av fröken *Lisa Blom.*

Sändebud till Sinims Land. Ill.

Ännu en hedning har dött. Av missionärsparet *Martin* och *Birgit Bergling.*

Begravd levande. Av missionär *Malte Ringberg.*

»En såningsman gick ut för att så.» Av fröken *Judith Hultqvist.*

I tält. Av missionär *Erik Malm.*

Förnyelse. Av fröken *Ida Söderberg.*

Guds mäktiga hand. Av missionär *Carl-Gust. Nordberg.*

»Är då icke denne en brand ryckt ur elden?» Av fru *Olga Styrelius.*

Peiping. Av missionär *Morris Bergling.*

Kalendern är rikt illustrerad och rekvireras från *Sv. Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.* Pris häftad kr. 1: 50; kart. kr. 2: — och klotb. kr. 3: —. Då minst 5 ex. köpes lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1935 i sin 40:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25. 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Fatta mod. — Guds helgon. — Prins Oscar Bernadotte 75 år. — Från Red. och Exp. — Redogörelse för Svenska Missionsrådets verksamhet under år 1933. — Något om Kina. — Brev från Ichuan, She. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Insänd litteratur, — Försäljning. — Redovisning. — Hans Stjärna i Östern. — Missionstidn. Sinims Land.

Stockholm 1934. Svenska Tryckeriaktiebolaget.

Betalas som enkla eller postgironinbetalningskort.

N:r 18. ÅRG. 39. 25 NOV. 1934. PREN.-PRIS 2: 25

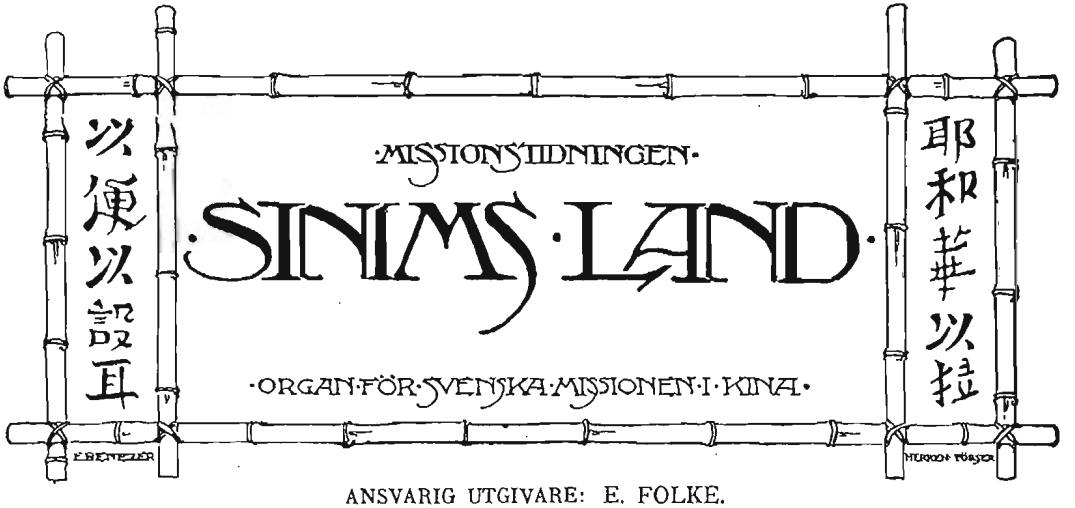

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

PROFETEN SAKARJA.

(Forts. fr. n:r 15.)

I den fjärde synen, som beskrives i det tredje kapitlet av Sakarjas bok, fick profeten se översteprästen Josua ställd inför Herrens domstol. Vid hans högra sida hade åklagaren tagit plats i avsikt att föra talan mot honom på grund av att Josua var klädd i orena kläder. Det är tydligt, att åklagaren ville föra icke blott Josua utan även det nyss förlossade folket åter in under domen. Josua stod nämligen i sin egenskap av överstepräst såsom representant för hela folket inför Herren. Varken folket eller dess överstepräst var renat och helgat, och därför fordrade åklagaren, att de åter skulle som en brand kastas in i elden.

Att det här var fråga ej endast om Josua utan om hela folket visar Herrens ängels svar till åklagaren. »Herren skall näpsa dig, han som har utvalt Jerusalem.» Satan angrep här själva hjärtpunkten i Guds folks liv. Han ville beröva det tillträdet till Gud. Herrens ängel, som även här är förbundets ängel och åt vilken all dom är given (Joh. 5: 22), lämnade emellertid intet tillfälle åt åklagaren att tala utan näpste honom. Josua stod utan att öppna sin mun till försvar med sin skuld kvar inför Herrens ängel lik synderskan i Joh. 8. Herrens ängel blev hans försvarare. Josua fick mottaga nåd och förlåtelse. Herrens första nådeshandling var att han lät skaffa det ur vägen, som vittnade om Josuas skuld, de orena kläderna, den andra nådeshandlingen var att han lät kläda honom i högtidskläder, i den dräkt i vilken han kunde bestå inför Gud och förrätta sin tjänst i helgedomen. Därmed var Josua åter insatt i det ämbete han förverkat. Profeten träder nu fram och beder, att huvudbindeln, som var tecknet på Guds folks helighet som är Guds folks ära, måtte sättas på hans huvud. Det skedde så. Her-

ren finner behag i profetens bön för Josua. Märk att Herrens ängel ej ett ögonblick viker från platsen. Han vakar alltid troget över, att hans frälsningsverk i själarna kommer till fullbordan. Ej ett ögonblick lämnar han de sina i åklagarens våld. Och Josua stod också kvar inför Herrens ängel. Han hade känt att endast där var han trygg.

Herren hade, då han mötte sitt folk vid Sinai, sagt till dem: »Om I nu hören min röst och hållen mitt förbund, så skolen I vara min egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min och I skolen vara mig ett rike av präster och ett heligt folk.» Israel hade syndat och förverkat sin ställning, men Herren stod vid sitt ord. Och då Israel i bot kom åter till Herren sådant det var med sin synd och skuld fick det förlåtelse och återinsattes i sin benådade ställning.

Så handlade Herren med sitt gamla förbundsfolk, och så handlar han ännu i dag. Hans utkorelse och kallelse är nu utsträckt till hela det andliga Israel, såsom Petrus säger: »Och kommen till honom, den levande stenen, som väl av människor är förkastad, men inför Gud är utvald och dyrbar; och låten eder själva såsom levande stenar uppbyggas till ett andligt hus, så att I bliven ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer, vilka genom Jesus Kristus äro välbehagliga för Gud» (1 Petr. 2: 4, 5). Må nu vi akta på vår höga kallelse. Det är prästerlig tjänst vi äro kallade att utföra här på jorden. Och denna tjänst skall vara en skola för, en förberedelse för den tjänst, som vi äro kallade till att utföra i himmelen enligt ordet i Uppb. 20: 6: »De skola vara Guds och Kristi präster» och vidare: »De stå inför Guds tron och tjäna honom dag och natt i hans tempel.» Uppb. 7: 15. Troheten i tjänsten på jorden har inverkan på vår tjänst i evigheten. Den stora och viktiga frågan för oss varje dag är således: Vilken uppgift ha vi i dag från vår Gud i vår prästerliga gärning? Och huru fylla vi denna vår uppgift? Skola vi bliva dugliggjorda att ingå i den höga tjänaregärningen därovan?

Men vi finna att våra kläder så lätt, ja, så lätt, bli befläckade, varför Herren på flera ställen talar till oss om vikten av att bevara våra kläder rena. Åklagaren är ännu verksam. Honom undgår ej den minsta fläck. Därför manar aposteln: »Då vi nu hava dessa löften, mina älskade, så låtom oss rena oss från allt som befläckar vare sig kött eller ande, i det vi fullborda vår helgelse i Guds fruktan.» Men finna vi, att vår klädnad blivit befläckad, låt oss ej förgäta att vi hava tillträde till nådens tron, som är vår Frälsares domaresäte. Dit få vi komma sådana vi äro. Där få vi stå såsom Josua gjorde. I vår skam kunna vi kanske ej få fram ett ord. Men låt oss stå kvar, blottade och uppenbara för vår domares ögon. Vi skola nog märka, att vår åklagare gärna vill få tala. På grund av vår synd anser han sig ha rätt till oss. Men vi slippa svara honom. Och vi göra väl uti att ej inlåta oss i svarsmål med honom. Herren själv har förbehållit sig att svara åklagaren, och hur hans svar lyder säger oss profeten. Väksignade förmån för

en syndare att få intaga en sådan plats. Och vi läsa under tillbedjan åter och åter 1 Joh. 2: 1, 2. »Mina kära barn, detta skriver jag till eder, för att I icke skolen synda. Men om någon syndar, så hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig; och han är försoningen för våra synder, ja, icke allenast för våra, utan ock för hela världens.» Med oss skall samma stora under ske, som skedde med Josua. Vidare få även vi i likhet med profeten med kärlek och intresse följa Herrens frälsaregärning med våra medbröder. Må det vara oss angeläget att bedja för dem, att de må bli iklädda den härligaste dräkten, och under inga förhållanden ställa oss på åklagarens sida och lasta och klandra Guds barn. Huru hemsk skulle ej en sådan handling te sig för oss, om vi riktigt besinnade det. Vår Frälsare säger: »Saliga äro de barmhärtiga, ty dem skall vederfaras barmhärtighet.» Låt oss följa apostelns exempel enligt 2 Kor. 11: 2: »Ty jag nitälskar för eder såsom Gud nitälskar, och jag har trolovat eder med Kristus, och ingen annan, för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru.»

(Forts.)

Erik Folke.

»Barmhärtige Frälsare, öppna vårt öga
För kärlekens under, det härliga, höga
Fördolt under svaghetens torftiga dräkt!
Ack, lär oss, o heliga Kärlek, dig lova
För frälsningens dyra och kostliga gåva,
Som du har förvärvat och bjuder vår släkt!»

Margit Eriksson.

Överraskande kom sorgebudet från Kina, att Herren behagat kalla till sig vår unga Syster Margit Eriksson. Att hennes livsgärning härnere så snart skulle avbrytas, är ej lätt för oss att förstå, men vi få stilla oss vid Herrens eget ord att »Herrens vägar äro rätta», ja, de äro »alla nåd och trofasthet». Detta var ock vår Systers fasta förvissning, att allt vad Herren gör är gjort i trofasthet. Det var Herrens trofasthet, som hon i sina vittnesbörd före sin utresa ständigt och med sådan tillförsikt talade om. Hon hade i sitt liv fått se detta så klart, och därför kände hon, att hon kunde gå vägen med fullkomlig trygghet och glädje, då det blev klart för henne, att Herrens kallelse gällde Kina. Kort blev hennes tjänst på missionsfältet, men vi få stilla oss vid detta, att Herren ej gör några misstag, att hans rike på jorden ej skall lida skada, då han förflyttar sina tjänare till sin härlighet. I ett brev från sommaren skriver Margit: »Det kändes så gott att vid den nya milstolpen mötas av påminnelsen om att jag som den store Konungens sändebud ej behöver bäva utan frimodigt med hans fasta stöd får gå framåt på Guds väg. Och

på Guds vägar blir man lycklig, Herren har ju alltid varit så god emot mig, men jag tycker, att han under dessa 7 à 8 månader i Kina i kärlek och trofasthet givit mig så många, många bevis på sin omvårdnad om sitt lilla barn.»

Under den ovanligt heta sommaren drabbades Margit av dysenteri. Hon tillfrisknade, men komplikationer inställde sig. Sjukdomen tog en allvarlig vändning. Genom telegram fingo vi meddelande därom. Vi hade stadigt förbön för henne, och då tiden gick ett par veckor, utan att vi hörde något, började vi hoppas på, att hon lyckligt gått igenom krisen. Den 19 dennes kom dock dödsbudet till oss. Hon hade slutat sitt liv den 14 dennes. Den 20 nedbäddades hon på missionens begravningsplats i Chichhsien, där så många av våra missionärer vila.

Herren styrke och hugsvale Margits närmaste, föräldrar, syskon och anhöriga, i denna stora förlust! Fylle han ock tomrummet i syskonkretsen därute och hennes plats i det vidsträckta Shanhsiendistriktet.

På Margit Eriksson kunna vi väl tillämpa dessa Jesu ord: »Det är en god gärning, som hon har gjort mot mig. — Vad hon kunde det gjorde hon» (Mark. 14: 6, 8). Hon tvekade ej, då det gällde att bryta alabasterflaskan och utgjuta den för sin Mästare.

Frid över hennes minne!

E. F.

Missionsvänner, som fått hembud.

Den stora förlusten av två S. M. K. närstående vänner ha vi under den senaste tiden fått göra.

Vår missionär fröken Ida Söderberg fick kort efter sin återkomst till hemlandet följa sin moder, fru *Kristina Söderberg,* till hennes sista viloplats. Moder och dotter hade med sådan glädje sett fram mot den tid, då de efter den långa skilsmässan åter skulle få vara tillsammans, men så var ej Herrens vilja. Förläne Herren, som är all trösts Gud, sin rika hugsvalelse till sin tjänarinna, som nu måste känna tomheten och förlusten dubbelt svår.

I Skellefteå har i Kinakretsen därstädes ett stort tomrum uppstått efter länsträdgårdsmästaren *Emil Söderlings* hastiga frånfälle. Vår mission hade i denne käre Broder ett mycket värdefullt stöd. Broder Söderling var en av dessa missionsvänner, som med hjärtats hela hängivenhet i bön och utgivande kärlek deltog i allt, som rörde våra missionärer och deras verksamhet. Med sin glada och varma trosförtröstan kom han alltid oss tillmötes med så mycken uppmuntran att hålla ut och gå framåt.

Vi hembära vår stora tacksamhet till Herren, som gav oss dessa kära medarbetare i missionen, och vi bedja honom kröna deras livsverk med förblivande välsignelse.

E. F.

Från de utresande.

Från Shanghai har meddelande ingått om att missionärsparet Malte och Ida Ringberg, fru Gerda Carlén samt Selfrid Eriksson lyckligt och väl anlänt dit.

Välsigne nu Herren deras ingång i arbetet!

"Hans Stjärna i Östern",

Svenska Missionens i Kina illustrerade missionskalender, är nu färdig att utsändas i sin 31:sta årgång. Kalendern utgives med samma format, sidoantal och utstyrsel som föregående år, och innehållet är, som synes av innehållsförteckningen på sid. 248, rikt och omväxlande.

Rekvisitioner mottagas tacksamt under adress: Svenska Missionens i Kina Förlag. Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.

Bedjen att vår missionskalender må bliva till välsignelse och att Herren må även i år giva villiga medarbetare som hjälpa oss att få upplagan såld!

Ett varmt tack bedja vi också att få uttala till var och en som bidrager till att våra böcker, såväl som vår missionstidning, bliva spridda. Herren löne Eder alla!

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan pågå t. o. m. *tisdagen den 11 dec.* Det bönemöte, som hålles kl. 7 e. m. denna dag, är alltså det sista av dessa möten, som hållas före jul. På nyåret skola vi, v. G., åter börja med bönemöten i Kinarummet i Betesdakyrkan tisdagen den 15 jan.

Beträffande de bönemöten, som hållas varannan fredag på S. M. K:s exp. kl. 2 e. m., anordnas det sista för hösten *fredagen den 30 nov.* Dessa möten påbörjas v. G. åter fredagen den 18 jan.

Trettondagen

anordnar, v. G., S. M. K., i likhet med föregående år, kl. 11 f. m. *missionshögtid i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, då sparbössor och offergåvor med tacksamhet mottagas.

Missionstidningen Sinims Land.

Med detta nummer av vår missionstidning följer ett postgiroinbetalningskort, som lämpligen kan komma till användning vid prenumeration på denna vår tidning. Det blir nämligen för Missionen fördelaktigare om prenumeration verkställes på detta sätt, och givetvis vore det också gott om prenumerationen verkställdes så tidigt som möjligt.

Provexemplar sändas på begäran gratis och portofritt från Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.

Renässansrörelse i Kina.

I Kina pågår för närvarande en rörelse, som på engelska kallas »New Life Movement», och som har till uppgift att söka återuppliva den kinesiska nationens livskraft. Huru utbredd denna rörelse är, och huru djupt den gått kan ej angivas. Det kan ej summeras ihop och uttryckas med siffror. Men att den gör sig gällande på många platser är tydligt.

Samtidigt pågå ock bland kineserna andra rörelser, vilka äro mer eller mindre i samband med den omnämnda. Om man sammanställer dem, synes man av dem få ett intryck av en nationell väckelse, som visserligen ej alltid för fram något nytt, ej heller alltid för fram vad man önskar skulle föras fram, men som dock är betydelsefull och av stort intresse för Kinas vänner.

Rörelsen för att återuppliva den kinesiska nationens livskraft är ett försök att stärka folkets ryggrad i moraliskt hänseende såväl som med hänsyn till samhället och nationen. Den grundar sig på principerna om de urgamla dygderna och inskärper behovet av medveten personlig rättskaffenhet och självaktning. Härigenom vill man nå fram till Kinas samhälleliga pånyttfödelse så att Kina skall bli i stånd att hävda sig under nuvarande förhållanden i världen. Den försöker också att finna botemedel för Kinas brister och fel samt betonar kraftigt behovet av goda levnadsvanor och renlighet. I förhållande till nutidsläget i Kina är rörelsen ny, men på samma gång bygger den på inflytandet från de gamla principerna och läroåskådningarna, och detta är säkerligen gott.

Samtidigt med nu omnämnda rörelse är en annan, som består uti en tillbakagång till gamla avgudafäster, avgudadyrkan och vidskepelse. De båda rörelserna bero dock ej av varandra. Förbuden mot avguderi äro ej längre lika stränga och försöken att med maktmedel från myndigheterna sida bekämpa avgudadyrkan och vidskepelse hava mattats av. De gamla känslorna för avgudar och de hedniska trosbegreppen ha under senare åren varit undertryckta, men ej utplånade. Då de nu ej längre undertryckas lika kraftigt som tidigare, taga de ny fart. I ett hänseende liknar denna rörelse de övriga i denna artikel omnämnda, nämligen i det att den innebär ett återvändande till gamla föreställningar och begrepp.

Direkt från rörelsen för att uppliva ki-

nesiska nationens livskraft har framsprungit en s. k. renhetsrörelse. Denna tar sig uttryck i försök att omdana moderna för damernas klädedräkter, motarbeta dans, förhindra gemensamhetsbad etc. I ett fall har man t. o. m. utfärdat förbud för kvinnor att taga plats som serveringsflickor. Ibland har man kanske i detta sammanhang ej gått på djupet, utan nöjt sig med att utfärda mindre betydelsefulla förbud. Dessa äro givetvis också av negativ karaktär, och man kunde kanske önskat, att de förenats med mera positiva och uppbyggande sanningar. Denna rörelse är dock ett uttryck för folkets strävan efter att under den nya tiden försöka passa in de gamla idealen och hålla fast vid dem. I den mån de bekämpa de senare årens oarter och förvillelser äro de ju också berättigade fastän av negativ art.

Slutligen finnes ock en rörelse med mål att återvända till vad Konfucius lärde. Sålunda meddelas, att några högre ämbetsmän hava förklarat, att nationens verkliga räddning beror på om folket återvänder till och följer Konfucius undervisning. I år har också nuvarande regeringen för första gången högtidlighållit Konfucius födelsedag.

Allt detta är även för missionsvänner betydelsefulla underrättelser. Det visar, att Kina försöker finna sig till rätta och återvinna sin livskraft. Må då i dessa brytningstider missionens vänner vara vakna för och göra vad Gud genom dem vill utföra för att kineserna skola kunna lära känna Herren Jesus, som ensam kan giva verklig och bestående hjälp.

Från de tystas värld.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

På min fråga, var den kommit ifrån, pekade han på sin ficka. Så hade Guds Ande hjälpt honom den gången, och sedan har han aldrig rört något.

I den skola, där Dei-bao går, få de lära sig att tala med läpparna, och på så sätt bli i stånd att meddela sig med andra. De lära sig också förstå, vad andra säga, och somliga kunna till och med lära sig tala med ljud som andra människor. Tänk, om Dei-bao en dag lär sig tala! Vill Ni ej vara med och bedja därom? Han kan redan nu säga några ord med ljud. För Gud är ingenting omöjligt. Han låter de döva höra och de stumma tala.

Kanske får jag snart ett tillfälle att besöka Dei-baos skola. Då skall jag skriva litet om den till Er. Nu hoppas jag, att alla Sinims Lands små läsare vilja omringa Dei-bao med böner. Då skall säkert undret snart ske, att även han kan lära sig tala. Glöm ej heller att tacka för, att Ni själva kunna både höra och tala.

Med hjärtlig hälsning
Maja Lundmark.

Ett besök i predikotältet.

Av *Åke Haglund.*

En dag just som solen majestätiskt går upp bakom de höga bergen i Shansi, tittar jag ut genom rutan för att se efter, hurudant vädret kommer att bli. Och med glädje i hjärtat vid tanken på den resa, som jag i dag skall företaga till predikotältet, gör jag mig i ordning för den kinesiska morgonbönen, som hålles tidigt på morgonen i kapellet.

Men vädret slår om. Himlen mulnar, och det blåser kraftigt. Jag väntar med min resa till på e. m., för att då få se, hur det kommer att bli. En hel del saker måste jag ordna med, innan jag kan begiva mig av. Men det ser ut som om det ej skulle bli bättre, och emedan jag lovat våra medarbetare att komma till dem i dag, är jag ej hågad att skjuta upp resan. De nödvändigaste saker, som jag måste ha med, packar jag ned i min ryggsäck, och då jag går för att pumpa min cykel, finner jag, att en av skolpojkarna i stor kärleksomtanke gjort detta för mig.

Och nu skall jag resa. En av pojkarna får reda på detta, och snart är hela klungan av skolpojkar, läraren, bokförsäljare, evangelister m. fl. samlade vid

min cykel för att bjuda farväl. Jag talar lite till dem, och alla lova att bedja för mig. Så hoppar jag på cykeln, och det bär iväg. Affärsmännen, som brett ut sina saker på gatan, få bråttom att flytta dem åt sidan, då de höra ljudet från min ringklocka. Snart har jag kommit ut på landsbygden, och jag njuter i fulla drag av den friska luften. I staden luktar det allt annat än friskt.

Himlen blir mörkare. Jag trampar på allt vad jag orkar, och svetten lackar utefter kinderna. Kommer det regn, så blir vägen så gott som ofarbar, och jag kan ej ta' in i något värdshus, ty jag har inga sängkläder med. Dem har jag tidigare skickat till tältet. Då jag endast har en halv svensk mil kvar, börja stora droppar falla. Långt borta ser jag ett värdshus, och hoppas hinna dit, innan det börjar regna alltför våldsamt. När jag kommit fram till värdshuset, finner jag det vara fullt av resande, varför jag fortsätter vidare. Kommen ungefär en kilometer från målet, öser regnet ned, och jag är tvungen att ta' min tillflykt till ett gammalt övergivet hus, som ser långt ifrån inbjudande ut. Jag är dock tacksam för denna tillflyktsort, och så snart regnet upphört, fortsätter jag färden.

Äntligen är jag framme. Tältet är uppslaget på en tempelgård, och så fort jag kommit inom dess murar, uppmärksammar en av bibelkvinnorna min ankomst. Evangelisterna och byns skolpojkar, som just då äro i tältet, rusa emot mig för att hälsa mig välkommen. Kvinnorna, som på grund av sina små fötter ej kunna gå så fort, komma så småningom. Efter allt hälsande skynda de sig att koka vatten, så att jag ska' få dricka och tvätta mig. Min våta rock hänger jag upp på en pelare, och medan jag tvättar mig, lagas det mat. Våt och trött efter resan, ville jag gå in i ett rum och byta om samt vila mig en stund, men det går ej för sig. Byfolket kommer för att se utlänningen. Medan jag tvättar mig står en hel flock omkring för att se på. Jag kan ej annat än le åt det hela. Maten är färdig, och den smakar gott. Den stora tempelhallen är matsal. En mängd blickar följa mig för att se, hur jag kan hantera pinnarna.

Mötestiden är inne. Den yngste evangelisten går runt i byn, ringande en klocka, och tältet är snart fullsatt av en blandad skara. Naturligtvis vill de höra främlingen tala, och detta blev en överraskning, då jag ej var förberedd därför. Trots bristande språkkunskap, men i förtröstan på Guds hjälp, kliver jag upp på den låda, som tjänstgör som plattform. Och Gud hjälper.

(Forts.)

Insänd litteratur.

KINESISKT. Av *Nils Kullgren.* Sv. Missionsförbundets Förlag, Stockholm. Pris häft. 4: 25, klotb. 5: 75.

En varm och livfull skildring av en missionärs erfarenheter under trettiosex års vistelse och verksamhet ibland Kinas folk. En bok, som griper och fängslar. *E. F.*

MED EGNA ÖGON. Snabbteckningar från fyra världsdelar. Av *Axel Welin.* J. A. Lindblads Förlag, Uppsala. Pris häft. 6: 50, inb. 8: —.

Intressanta reseskildringar, som ge verklig behållning och som man läser med glädje. De ofta humoristiska berättelserna ge en livfull bild av länder och folk, ja, även av missionärer och missionsarbete. Därtill kommer att boken är rikt illustrerad med synnerligen vackra och väl framträdande bilder. Den lämpar sig bra för högläsning och rekommenderas varmt. *M. L.*

NÄR OCH FJÄRRAN. Jultidning utgiven av Kvinnliga Missionsarbetare, Brunnsgatan 3, Stockholm. Pris 1: —.

Synnerligen vacker och innehållsrik är denna tidning även i år, och den får nu ett särskilt intresse genom rösterna från missionsfälten, artiklarna skrivna av kristna kvinnor i Nordafrika, Indien, Kina och Japan. F. ö. medverka bl. a. kyrkoherde Adolf Kloo och pastor Olle Nystedt. — Må den läsas av många och bliva till stor välsignelse! *M. L.*

I JULETID BLAND FJÄLLEN. Lutherska Missionsexpeditionen, Östersund. Pris kr. 1: —.

En jultidning med omväxlande och gott innehåll. I den finnes sålunda porträtt av Prins Bernadotte samt några drag ur hans rika livsgärning, av stor betydelse även för fjällets folk. Vidare finna vi en julbetraktelse av kyrkoherde

Joh:s Lindgren, en levnadsteckning om en jämtlandsson, som blev biskop, berättelser, poem o. s. v. Må den få vara med och sprida julglädje samt bliva till välsignelse i många hem!
M. L.

FÖR VARJE DAG. Betraktelser över Brödraförsamlingens Dagens Lösen för 1935. Pris 2 kr.

För tionde gången utkommer nu denna väggalmanacka med korta betraktelser för varje dag. Den har säkerligen under dessa 10 år vunnit många vänner, som med glädje skaffa sig den, men torde kunna vinna ännu flera. Betraktelserna äro dels översättningar och dels skrivna av svenska författare. Almanackan innehåller dessutom en hel del upplysningar om olika missionssällskap och den prydes av en vacker färglagd tavla, föreställande David Zeisberger, indianernas apostel, predikande för rödskinnen. Må den med sitt budskap nå många och bli till stor välsignelse! *M. L.*

Hans Stjärna i Östern.

31:sta årgången.

Redigerad av ERIK FOLKE.

Innehåller:

Fattig för vår skull. Av miss.-sekr. *M. Lindén.*

Evangeliets väg till folken. Av pastor *Joh. Hagner.*

Herrens ledning. Av missionsförest. *Erik Folke.*

Ungdomen inför missionen. Av fröken *Lisa Blom.*

Sändebud till Sinims Land. Ill.

Ännu en hedning har dött. Av missionärsparet *Martin* och *Birgit Bergling.*

Begravd levande. Av missionär *Malte Ringberg.*

»En såningsman gick ut för att så.» Av fröken *Judith Hultqvist.*

I tält. Av missionär *Erik Malm.*

Förnyelse. Av fröken *Ida Söderberg.*

Guds mäktiga hand. Av missionär *Carl-Gust. Nordberg.*

»Är då icke denne en brand ryckt ur elden?» Av fru *Olga Styrelius.*

Peiping. Av missionär *Morris Bergling.*

Kalendern är rikt illustrerad och rekvireras från *Sv. Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm.* Pris häftad kr. 1:50; kart. kr. 2:— och klotb. kr. 3:—. Då minst 5 ex. köpes lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

Missionstidningen

SINIMS LAND

utkommer 1935 i sin 40:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m., m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25. 3 kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Profeten Sakarja. — Margit Eriksson †. — Missionsvänner, som fått hembud. — Från Red. och Exp. — Renässansrörelse i Kina. — Ungdomens avdeln. — Insänd litteratur. Hans Stjärna i Östern. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 19. ÅRG. 39. 10 DEC. 1934. PREN.-PRIS 2:25

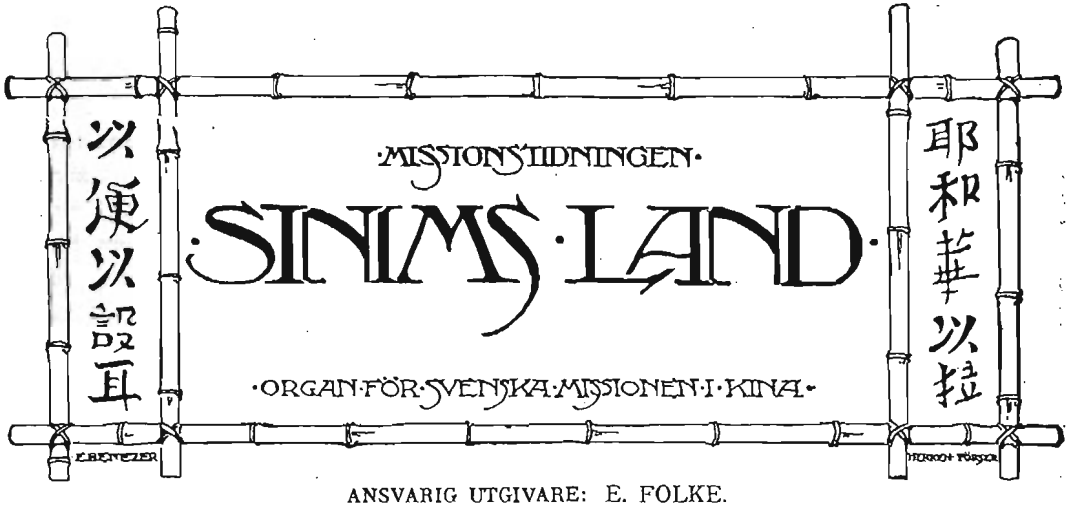

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Han kommer.

Han kommer, han kommer vår saligheets Gud,
Vår broder och löftesman vorden;
Han kommer att fästa i nåd sig en brud
Bland syndares släkte på jorden,
O, må han välkommen oss vara!

Han kommer, en hjälpare trofast och god,
Att frälsa från synden och döden;
Han kommer att giva sitt liv och sitt blod,
Han kommer med räddning i nöden,
Han kommer rättfärdig för alla!

O, må vi då skynda med fröjd honom mot
Och kasta, ej kvistar av träden,
Nej, kasta oss själva i tron för hans fot,
Att ordet, den himmelska säden,
Ock måtte slå rot i vårt hjärta.

Det lider mot julen — hans födelsefest —
Men skall det bli jul i vårt sinne,
Då måste han bliva, ej endast en gäst,
Nej, värden som råder där inne,
Och leder oss hult med sin Ande.

Det lider mot julen — o, må vi med fröjd
Kring Betlehemsundret oss samla
Och sjunga med skaran i himmelens höjd
Av hjärtat, så unga som gamla:
Pris vare vår nyfödde Konung!

L. S.

PROFETEN SAKARJA.

(Forts. fr. n:r 18.)

Senare delen av det tredje kapitlet, vers 6—10, innehåller Herrens uppdrag till Josua, sedan han nu var återinsatt i sitt ämbete.

1) Det var en dubbel kallelse Josua fick mottaga. För det första skulle han få styra Herrens hus, varmed förstås icke blott själva templet utan hela Guds folk, hans arvedel, det som var kärast för Herrens själ. »Jag har övergivit mitt hus, förskjutit min arvedel; det som var kärast för min själ lämnade jag i fiendehand», heter det hos Jer. 12: 7. Och han skulle vidare vakta Herrens gårdar för de styggelser, som gärna ville smyga sig in där. (Se Hes. 8.) Villkoret för att få utöva denna kallelse var, att Josua skulle vandra på Guds vägar och hålla hans bud. Möjligheten att kunna utföra uppdraget angives i orden: »Jag skall låta dig hava din gång bland dessa som här göra tjänst», det är: Josua fick försäkran om fritt och obehindrat tillträde till Guds tron för att där stundligen dugliggöras för sin tjänst alldeles så som änglarne.

För det andra skulle Josua tillika med sina medbröder vara ett tecken, det är betydelsefulla förebilder av det högre prästadömet i Kristi person. Att denna kallelse var av allra djupaste innebörd framgår av lystringsordet: »Hör härpå, Josua!» Herrens tjänare Telningen är helt visst samma person, som nämnes i Jes. 4: 2; 11: 1; 53: 2; Jer. 23: 5; 33: 15. Messias framställes således som den högste översteprästen, för vilken alla de präster, som föregått, varit förelöpare och tecken. Å andra sidan var Messias också den förnämsta telningen av Davids hus, som skulle återställa detta lika väl som hela folket. Profeten ser honom här i båda dessa funktioner, ehuru, såsom framgår av det följande, hans prästerliga kallelse står främst för hans blick.

2) Josua fick en fast grund att stå på. Han fick själva grundstenen i Sion, den levande sten om vilken Skriften uttryckligen säger, att den är Kristus. Jes. 28: 16, Mt. 21: 42, Apg. 4: 11. Dess inskrift skulle inristas, och huru det skedde framgår av Hebr. 2: 9—10; 5: 8—9. Den stenen är så dyrbar i Herrens ögon att den bevakas av Guds egen Helige Ande i hela hans fullhet. Jes. 11: 2; Uppb. 5: 6; 1 Petr. 2: 6. Och stenen lades den dag, då försoningen skedde på Golgata.

3) Josua fick en inblick i den frukt, som skulle bliva följden av försoningsverket: Messias fridsrike. I detta rike skall frid och trygghet råda. Där skall ock kärlekens liv nå sin fullkomning. Då skall det stora jubelåret, som enligt förebilden under gamla testamentets tid så nära sammanhänger med den stora försoningsdagen, inbryta.

Vilken hög och härlig nådesställning gives ej åt Guds prästerliga folk redan här i tiden enligt synen i det tredje kapitlet. Vi göra väl i att akta på denna Guds rika nådesvilja. Och huru välsignade äro ej villkoren för att få intaga denna höga ställning: re-

ning i Lammets blod, den härliga skruden, som är Kristi rättfärdighet, den stora kallelsen i tjänsten i helgedomen först i tiden, sedan i evigheten, den fasta grunden att själva vila på och att visa andra till, det stora vittnesbördet om vårt saliga hopp och detta hopps fullbordan i vår Frälsares eviga fridsrike, och detta allt givet av idel nåd utan all vår förskyllan eller värdighet. Vem skulle ej tillbedja, tacka och prisa vår Gud om ej vi, åt vilka allt detta fritt erbjudes, samt taga emot det och göra det fruktbärande i våra liv till Guds förhärligande genom Jesus Kristus vår Frälsare.

Femte synen, kap. 4. Den gyllene ljusstaken och de två olivträden.

I den fjärde synen säges oss, hur Herren skapar åt sig ett prästerligt folk, här åter framställes för oss, hur han danar åt sig ett konungsligt folk.

I likhet med Daniel (Dan. 8: 18) hade Sakarja under begrundande av de syner, han såg, fallit i vanmakt. Ängeln väcker honom och söker genom frågor skärpa hans uppmärksamhet.

Profeten ser nu en ljusstake av rent guld. Den liknade ljusstaken i tabernaklet däri, att den hade sju armar och sju lampor. Den var olik denna däri, att dess sju armar utgingo runt omkring en mittelpelare, på vilken var anbragt en oljebehållare. Till denna behållare flöt ständigt genom två gyllene rännor olja från kvistarna av tvänne olivträd, som stodo på var sin sida om ljusstaken. Varje lampa stod i direkt förbindelse med behållaren medelst sju rör. Sjutalet är den gudomliga fullhetens tal. Ljusstaken är en bild av församlingen (Upp. 1: 20). Oljan är en bild av den Helige Ande.

Vi märka i denna syn:

1) Kraftkällan, varifrån oljan kommer. Förrådet av olja hålles ständigt vid makt. Det är outtömligt. Meddelandet sker efter gudomlig måttstock. Aposteln säger: »Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern och beder att han ville efter sin härlighets rikedom förläna eder, att I genom hans Ande växen till i kraft till eder invärtes människa.» (Ef. 3: 16.) Det är från Gud allt kommer, det är han, som bereder allt, och han giver allt utan förmedling av någon människa (jfr Dan. 2: 34).

2) Uppgiften. Ett Herrens hus skall byggas mitt ibland ruiner. (Jer. kl. 4: 1). Uppgiften är stor, och Serubbabel — representanten för Guds konungsliga folk (1 Petr. 2: 9) — är svag (jfr Neh. 4: 2), men han tager ändock i tro murarlodet i sin hand och griper sig verket an. Detta väcker glädje hos Herrens sju ögon, vilka överfara hela jorden för att taga sikte på allt, som kan hindra, såväl som på allt, som kan främja verket. (Jfr 3: 9.)

3) Svårigheterna. Dessa resa sig likt väldiga berg i vägen för Herrens tjänare. Hindren från den världsliga makten, fordran från den blandade befolkningen att få deltaga i byggandet av Herrens hus (Esra 4), likgiltigheten hos folket (Hag. 1), det nedslående intrycket av den ringa begynnelsens dag (Esra 3: 12) — alla dessa berg skola dock, säger Herren, bliva till slättmark inför trons människor (jfr Mt. 21: 21), ty allt vilar på Herrens Ande.

4) Slutmålet. Slutstenen skall en dag föras fram under jubelrop, och den skall föras fram av just den man, som i tro fattat murarlodet och i tro hållit fast det trots alla svårigheter. Byggnaden skall bli färdig, därför borgar Herren (v. 9 jfr 2: 11). Inför hela världen skall det bli uppenbart, att det var ett verk utfört endast och allenast genom Guds nåd. (2 Tess. 1: 10.)

Profeten framställer några frågor angående vissa detaljer i synen, (v. 13—14), men på dem får han intet bestämt svar. De höra till Guds fördolda hemlighet, som ännu ej kunde uppenbaras (jfr Joh. 16: 13; Uppb. 11).

I denna femte syn framställes det andra villkoret för att Guds folk skall kunna fylla sin uppgift i Guds rike nämligen den att vara ett konungsligt folk, och villkoret är att det ställer sig helt och obetingat under Guds Ande.

Den sjätte och sjunde synen (kap. 5), stå båda som ett allvarligt giv akt för vår tid. Herren går först till rätta med den enskilde och dömer hans synd (sjätte synen) sedan med hela folket. Faran att snärjas av girighetens och oredlighetens synder var och är starkt hotande. Varningen togs ej till hjärtat, och därför vilar än i dag domen över Israel.

I den åttonde synen (kap. 6: 1—8) får profeten se, hur Herren går till rätta med sina fiender. Herren skall ej vila, förrän alla hans fiender blivit lagda under hans fötter (1 Kor. 15: 25).

Herren talar först till sitt eget folk, och då han talat till slut med detta, går han tillrätta med sina fiender (1 Petr. 4: 17).

Allvarligt och manande når profetens budskap även till oss: »Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarne.»

Erik Folke.

Anna Eriksson 70 år.

Den 12 december har vår missionär, Anna Eriksson, nått den höga åldern av 70 år, och det är en stor glädje att ha fått äga henne så länge ibland oss. I över trettio år stod hon i aktiv tjänst ute på missionsfältet, och då hon i november 1925 för sista gången efter tretton års oavbruten vistelse därute återvände till hemlandet, hoppades hon alltjämt att än en gång få återta sitt kära arbete bland Kinas kvinnor. Ty att vinna Kinas kvinnor för Kristus, därtill hade hon vigt sitt liv. Med sin djupa förståelse för den kinesiska kvinnans själsliv, med sin förmåga att umgås med och väcka deras intresse vann hon lätt ingång bland dem. Så småningom kom hon i sin verksamhet fram till kvinnoskoletanken, som nu slagit helt igenom på vårt fält och där fått vara ett medel till stor välsignelse. Genom den utveckling kvinnoskolan nu nått har försam-

lingslivet vunnit i styrka. Hennes hopp att få återvända till arbetet i Kina har ej blivit uppfyllt. Under den långa och krävande arbetstiden därute hade krafterna så förbrukats, att tanken på ett återupptagande av missionsarbetet måste uppgivas, men därför har ej Anna Erikssons arbetsdag avslutats. Med varmt intresse deltar hon fortfarande i allt som rör missionen. Måtte Anna Eriksson i allt rikare grad få erfara sanningen av ordet: »De rättfärdigas stig är lik gryningens ljus, som växer i klarhet till dess dagen når sin höjd.»

E. F.

Hudson Broomhall.

Vår mission har förlorat en mångårig, trogen hjälpare, i det att A. H. Broomhall, Kina Inlandsmissionens skattmästare i Shanghai, efter 50 års arbete såsom missionär fått gå in i sin Herres vila. Han var son till Hudson Taylors svåger, W. Benjamin Broomhall, vilken ännu in i sena ålderdomen tjänstgjorde som missionens sekreterare i London. Flera av hans syskon och barn hava också ägnat sig åt missionsarbetet, bland dem fru Hoste, maka till Kina Inlandsmissionens direktor, och W. Marshall Broomhall, vilken genom sin verksamhet som författare alltfort betjänar missionen, fastän han nödgats lämna fältet.

Vid vår missions början var Hudson Broomhall stationerad i Shansi som missionens affärsombud och fick sålunda vara med om att hjälpa oss de första stegen. Sedermera hjälpte han oss och andra i samma egenskap i Hankow och de senaste 16 åren såsom skattmästare i Shanghai. Hans blida väsen och hans villiga, självuppoffrande sinne gjorde det till en sann glädje att brevväxla och samtala med honom. Det blev aldrig blott och bart affären, utan det var en kärlekstjänst i helgedomen. Därför uppskattades han ju mera, desto närmare man stod honom i den gemensamma uppgiften. Hans ord och vandel har lämnat ett föredöme som säkert länge kommer att efterföljas och bli tillvälsignelse.

Vi, som hade förmånen att deltaga i hans och hans hustrus välkomstmöte, då de efter semestern anlände till Shanghai denna vår, fingo ett djupt intryck av de båda 70-åringarnas glada, frimodiga återupptagande av arbetsbördan. Det var ett villigt utgjutande av de sista dropparna ur alabasterkärilet, och »doften av smörjelsen uppfyllde rummet». Nu har även kärlet nedlagts, vår vän har gått innanför förlåten och hans gärningar följa honom efter.

C. F. Blom.

Försäljningen
för Svenska Missionen i Kina, som hölls här i Stockholm den 23 nov., inbringade den dagen en nettobehållning av kr. 4,178: 51. Vi vilja här uttala ett varmt tack till alla, som bidrogo till det goda resultatet. Offersinne, som tog sig uttryck såväl i gåvor som inköp och personligt tjänande, i allt fingo vi se nya bevis på vår Faders omsorg om sina tjänare och sitt verk.

*

Trettondagen
hålles vår sedvanliga *missionshöglid i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, kl. 11 f. m., då sparbössor och offergåvor med tacksamhet emottagas.

*

Missionstidningen Sinims Land
bedja vi att åter få anbefalla i våra vänners åtanke.

*

Av Kalendern Hans Stjärna i Östern
finnes ännu ett antal exemplar, som vi gärna skulle önska få spridda. Vi äro så tacksamma för hjälp därtill.

*

Julens
stora högtid, som nu stundar, manar oss i hög grad till tacksägelse, tro och förtröstan, och vi vilja tillönska våra vänner en full högtidsglädje med rik välsignelse av honom, som gav allt för oss och som ger allt åt sina vänner.

Återblick på missionsarbetet inom Talidistriktet under första halvåret 1934.

Verksamheten har kunnat fortgå med Herrens välsignelse på huvudstationen jämte bistationer samt på predikoplatser (sådana, där regelbundna söndagsgudstjänster hållas) utgörande inalles femton platser för Ordets förkunnelse.

I staden Tali har Ingeborg Ackzell kunnat, utom den vanliga flickskolan, också hålla en skolklass i kristendom för yngre flickor och därjämte bedriva kvinnoskola i tvenne avdelningar för utbildande av bibelkvinnor; bibelskola för kvinnor, kortare, har också där kunnat hållas.

Ett myllrande liv har det varit på kvinnogårdarna därstädes, och Herrens tjänarinna har inte kunnat spara sig. Det intresse, som eleverna visat, och det andliga behov, som ofta givit sig tillkänna, har varit det, som givit arbetaren glädje i mödan och lust att giva ut sina krafter.

Gerda Gustavsons inträde på stationen var en uppmuntran för vår ensamma syster och blir en god förstärkning i den mån, som »vingarna hinna växa».

Husbesök och resor bland familjer i landsorten, företagna av systrarna själva och av bibelkvinnor, ha icke försummats och ha berett våra systrar god uppmuntran, om ock dessa resor på nytt väckt känslan av att arbetarna äro för få för den myckna skörden.

Behovet av erfarna medhjälpare i kvinnoavdelningen är synnerligen trängande och anbefalles härmed till våra vänners åtanke i bön inför Herren.

På manssidan ha bröderna uppmuntrats av den mottaglighet, som numera vanligen möter evangelisten.

Bistationen i Hua-in-miao, som av fjolårets häftiga regn svårt ramponerades, har kunnat iordningställas, ej utan stor uppoffring för evangelisten, så att där nu åter finns rum för kvinnokurs jämte bostad för missionärer vid deras besök.

I Tungkwan ha evangelisterna ett fält bland de nästan dagligen genomresande troende och elever från olika skolor, som här söka nattlogi och då få vara med på kvällsmötet. Denna plats är fortfarande i saknad av ett kapell. Att kunna återfå den gamla, staden tillhöriga, kapellägenheten, som nu är tagen i beslag av arméofficerare, är vårt ständiga böneämne.

Tältverksamheten har kunnat oavbrutet pågå. Flera dagars möten har hållits i tvenne stora byar, då även närliggande byar ha besökts av evangelisterna. En bibelkvinna har tidvis också arbetat i byn och samlat kvinnor till särskilda möten i förhyrd bostad. Arbetarna ha städse rönt ett gott mottagande och även fått glädja sig åt att se några giva in sina namn såsom »sökare». Om söndagarna ha evangelisterna gått ut för att giva predikohjälp åt andra predikoplatser; tidvis ha de också gått tillbaka för att genom kortare besök vattna utsädet som utsåtts vid föregående besök. Ett par nya tegar ha genom denna verksamhet således lagts till missionens åker i detta distrikt. Må vi nu kunna genom förbön och upprepade besök vattna sådden, så att en skörd även här må kunna i sin tid inbärgas, Gud till ära.

Predikningar bland de tusentals pilgrimmer från flera provinser, som årligen besöka Blomsterberget för att av detta bergets ryktbara buddistiska och taoistiska gudomligheter utbedja åt sig och de sina särskilda välsignelser, kunde hållas. Evangelister och bibelkvinnor fingo se en gripande begärlighet efter våra kristliga skrifter och traktater. Arbetarna kunde rapportera en ännu större mottaglighet för vår predikan, än man har fått bevittna vid missionens tidigare tjänande på denna plats. Att dessa tusentals skrifter, som nu tagit sig väg till hemmen i flera provinser, äro bärare av det eviga livets frön — vilken gripande, överväldigande tanke är icke detta! Måtte Herren kalla flera till förebedjare i denna angelägenhet — att liv må spira upp.

Bibelkurser. Tvenne sådana ha hållits i staden Tali för kvinnor, den ena avsedd särskilt för troende för staden och omnejd. Deltagarna kunde under vårfesten, efter kursens slut besöka flera byar och

vittna om Herren under ledning av bibelkvinna, då också skrifter utdelades. Kvinnoskolans elever tjäna också ofta på detta sätt under ledning av fröken Ackzell.

Dopkurs för män och kvinnor hölls under ledning av bibelläraren Wang och undertecknad strax före vårmötet. Vi fingo då se det goda resultatet av församlingens nyligen införda studie- och utanläsningssystem, i det flera katekumener nu visade sig vid ankomsten ganska väl förtrogna med de kristliga huvudsanningarna. Flera, som varit försumliga i att tillägna sig trons grunder, måste vänta med dopet tills deras tro hunnit att bli mera bestämd.

Bibelkurs, huvudsakligen för män, att under tvenne veckor ledas i Tali av våra tvenne bibellärare i församlingen under sommaren, således en sommarkurs, självunderhållande, i missionärernas frånvaro, påbörjades i senare delen av juni och avlöpte med Herrens välsignelse till deltagarnas stora glädje och belåtenhet. Herrens närvaro hade varit förnimbar bland de inalles till ett åttiotal uppgående deltagarna. En nyligen inbärgad, ovanligt rik veteskörd hade gjort det möjligt för deltagarna att komma med glädje.

Vårmissionsmötenas rad började i mars. Sju sådana höllos i distriktets fyra domsagor. De viktigaste blevo mötena i *Tungkwan, Ti-hu* och *Tali,* där vi missionärer i allmänhet kunde medverka. I Tungkwan måste mötet, som vanligt nu för tiden, hållas ute på gården. Men det var god tillslutning, och Herrens närvaro var förnimbar, så att några kommo till tron eller leddes till ett nytt överlämnande åt Herren. Vid dessa tre vårmöten gavs god tid åt församlingsmötet och åt församlingsrådets sammanträde, då viktiga synpunkter för församlingslivets höjande och församlingens verksamhet kunde diskuteras.

Bland de 17 som vid Tali-vårmötet blevo döpta, var en Herr Ma. Om honom skriver Ingeborg Ackzell: »Jag gjorde bekantskap med honom för nio år sedan i staden Sin-an i Honan. Han kom då ofta för att »tala om läran». Allt var så hoppfullt. Men så kom en fientlig armé för att utrota Shensi-armén, som Ma tillhörde såsom skrivare. Tidigt en morgon kom så Herr Ma med 20 dollar till barnhemmet: »Bed Gud för mitt liv, nu måste vi fly, men mänskligt sett finns det för oss ingen räddning.»

Samma dag blevo de överrumplade i ett pass, och många mördades. Men Ma räddades. Han blev dock senare en ivrig buddist.» Så långt fröken Ackzell.

Under mina besök i Tungkwan under de senare åren har jag ofta träffat Herr Ma. Han var då sysselsatt med försäljning av buddistisk litteratur och av skolböcker. Jag frapperades av hans klara förstånd och av hans bekantskap med den kristna läran. Vi sökte ofta att hjälpa honom in på trons väg, och han var ofta med vid mina aftonböner på stationen. Så drogs han så småningom allt närmare Herren till dess han av evangelisten på platsen kunde rekommenderas såsom dopkandidat. Må nu Herren giva honom del av det missionssinne och den nitälskan för släktingars och grannars frälsning, som vi förnummit hos flera av våra troende i Tali.

Gosskolan under dess nitiske lärare med ett 30—40-tal elever har berett oss mycken glädje, i synnerhet då vi sett flera av dem mottagliga för Guds Andes verkan i deras hjärtan.

Överblick: Då skördeförhållandena i detta distrikt, t. o. m. under den svåra tiden på andra platser, varit jämförelsevis drägliga, har församlingens ekonomiska bärkraft varit ganska god. En av evangelisterna i predikotältet har sålunda kunnat bli underhållen av församlingen, som också kunnat med egna medel inköpa en bistationslägenhet i staden Chao-i.

Förhållandet mellan oss, missionärer, och våra medarbetare har varit gott, även om icke tecken saknats till att fienden velat försvåra verksamheten bland den stora skaran av kvinnor och flickor som varit samlad. Vi ha bedit Herren om goda medhjälpare i denna viktiga arbetsgren.

L. Hugo Linder.

Evangelist-seminariet i Yuncheng utvidgas.

Höstterminen är redan i full gång med två nya klasser. En klass på 11 elever går två-årskursen, en annan på 18 fyra-årskursen. Nu först har skolans namn kommit till sin fulla rätt, ty vi ha både evangelist- och lärareutbildning. Missionens årskonferens beslöt i juni att förutom den redan antagna två-årskursen anordna en fyra-årig. Till den förra intagas elever med mera mogen andlig erfarenhet. De behöva ej nödvändigt ha genomgått hela den sex-åriga folkskolan. Fyra-årskursen däremot fordrar fullständig folkskola såsom grundval. De två första åren där utgöra ett mellanting mellan en bibelskola och en profan högre skola och kallas förberedande. Endast de elever, som efter den kursens slut visat sig lämpliga, kunna fortsätta de två sista åren av fyra-årskursen. Under tredje året gives en kurs i pedagogik, psykologi, metodik och praktik. Efter fyra års studier hoppas vi, att dessa elever äro rustade för att tjäna församlingen och — allt eftersom de få erfarenhet i arbetet — bliva dess ledare. De ha även fått nog av allmänbildning och pedagogisk träning att vid behov kunna tjänstgöra såsom lärare vid våra folkskolor.

De nya elever, som just intagits, ha alla varit rekommenderade av någon missionär såsom unga män, villiga att tjäna Gud, och i andligt avseende lämpliga att utbildas. De äro alla församlingsmedlemmar. Endast döpta kristna intagas.

Jag har fått ett mycket gott intryck av dessa nya elever. I Förberedande avdelningen äro de flesta i åldern 16—20 år, i två-årskursen mellan 20 och 30 med ett par undantag i bägge fallen. De flesta visa ett verkligt sökande sinne. Flera av de unga synas dock behöva mycken andlig ledning, innan de äro skickade att ingå i församlingens tjänst. Bedjen, bedjen för våra nya kurser!

Tyvärr kan pastor Kao ej i år tjäna skolan. Vi ha i stället lyckats anställa en herr Tung, som genomgått den teologiska högskolan på Shekow utanför Hankow. Kursen där är fyra-årig, byggd på kinesisk studentexamen och närmar sig i kunskapsmått vår teol. kand.-examen. Det största glädjeämnet för oss är dock ej herr Tungs teologiska insikter, utan det att han är en så nitisk själavinnare. Dagligen ser man honom samman med eleverna, en och en, samtalande med dem om deras andliga ställning och hjälpande dem med deras problem. Gud vare tack för en sådan gåva till skolan!

Den avgående 2-årskursen.

En annan ny lärare för hösten är herr Li från en grannstad här i Shansi. Han är en »Modersmålslärare av gamla stammen». Därmed menar jag en kines, som verkligen känner sitt modersmål. De unga kineser, som gått i moderna skolor med alla västerlandets olika ämnen, hinna ej med att inhämta sitt eget vanskliga tungomål med alla dess tecken, uttryck och

vändningar. Herr Li hör till dem, som under sin första skoltid hade över 30 timmar i veckan av modersmål i olika former. Dessutom har han tjänstgjort i provinsregeringens skolöverstyrelse och alltså måst »följa med sin tid». Han är utexaminerad från provinsens främsta högre seminarium och har undervisat i så vitt skilda ämnen som biologi, geografi, matematik och psykologi. Alltså en mångsidig man, just en sådan som vi behöva de första åren, då vi för endast två klasser ej kunna anställa speciallärare för olika ämnen. Herr Li är en döpt kristen, ödmjuk och villig att lära mera av Guds sanning.

Skolan har alltså till synes fått den allra bästa början vad lärare och elevmaterial beträffar. Alla eleverna — utom två — hade infunnit sig i tid till uppropet, även det en ovanlig företeelse i Kina, ej minst när det gäller första terminen. Måtte så denna goda början också få en god av Gud rikt välsignad fortsättning! Därom bedja vi! *Morris Bergling.*

"De skola skörda med jubel".

Kära Missionsvänner!

Våra dopklasser med påföljande stormöte äro över, och i dag ha de sista stormötesbesökarna rest hem. Med glädje och tacksamhet se vi tillbaka på de två gångna veckorna, då vi fått samla en ej så liten skara dopkandidater för undervisning i de heliga sanningarna, aderton kvinnor och tio män, men ej alla blevo döpta. Endast elva av kvinnorna och nio män blevo genom dopet införlivade med den kristna församlingen, men o, vilken lycklig skara det var! Hos alla dessa kvinnor kände man, att *Herren* verkligen hade fått utföra *Sitt* verk i deras själar. Vad *det* kan fröjda hjärtat!

En av dem, som döptes, var en gammal fru Tjao ifrån en by tio li härifrån. Hon är 77 år och kan naturligtvis ej läsa, men hon är en uppriktig själ. En dag, när jag hade ett enskilt samtal med henne, sade hon: »Ser du, jag kan ej läsa, och ingenting vet jag, men jag vill bara ha Jesus.» »Varför vill Ni ha Jesus då, mor Tjao?» frågade jag. »Ack, jo, Jesus har lidit och dött för mig och förlåtit mig alla mina synder, och nu leder Han mig till himmelen. Jag vill bara ha Jesus», ljöd hennes svar. Efter dopet frågade jag henne, om hon nu var riktigt glad och lycklig. »Ja-a», sade den gamla, »Jesus har givit mig en så stor frid och glädje i hjärtat, så det går vida utöver vad jag kunnat tänka.» Bedjen för denna gamla, bedjen, att hon verkligen må vandra steg för steg med Jesus den återstående delen av vägstycket här nere, till dess att hon, ledd av Herrens Jesu egen hand, får ingå genom porten till den himmelska stad, dit hon har ställt sin färd.

En annan av dopkandidaterna var en gammal fru Chang från södra förstaden, vilkens hem jag hade glädjen att besöka en dag i höst. Hon är sextioåtta år, och trots sin höga ålder, och fastän hon aldrig fått gå i skola, så har hon nu lärt sig en hel del av katekesen samt flera sånger utantill. Hon är en fin och ljuvlig själ, som riktigt har fångat våra hjärtan. En kväll, när jag, sedan vi slutat aftonbönen, satt kvar på »kangen» i gästrummet och samtalade med henne, tog hon min hand emellan sina båda, såg på mig med de mest ömma, kärleksfulla blickar, och sade: »Tänk, att du har kommit så långt ifrån, och ändå äro vi så innerligt förenade!» Så började vi tala om Jesu kärlek, om Honom som den starka föreningslänken.

Hon var så lycklig att få bli döpt, och hon strålade, när hon efter dopet mötte mig, och sade i det hon lade handen på hjärtat: »Jag är så lycklig, ty Jesus uppfyller hela mitt hjärta, och det känns så varmt, så varmt härinne». — Men, vänner, deras händer behöva stärkas i Gud, så att ej deras enformiga liv för dem tillbaka i slöhet och likgiltighet.

Av våra skolflickor döptes en här och en annan, som var med på dopklassen här, skall senare döpas i sin hemstad, Juicheng. Även tre av kvinnoskolans elever blevo döpta, alla så härligt pånyttfödda. Men de behöva alla uppehållas och

bevaras »genom Eder förbön och Den Helige Andes hjälp».

En kvinna kom vandrande cirka sex svenska mil med sin brödpåse på ryggen för att vara med på dopklassen och stormötet. Det tog henne två fulla dagar att komma hit, ty vägen var dålig efter höstregnen, och hennes hem är beläget högt uppe i bergen. Det rörde mitt hjärta, när hon på kvällen av »den sista dagen i högtiden» satt och talade om hur ensamma de kristna däruppe i bergen känna sig. »Vi bo så långt borta och så oländigt till, så vi få sällan besök av predikanterna, men», tillade hon, »kan inte du taga fru Hai (bibelkvinnan) med dig och komma till oss någon gång? Vi äro som får utan någon herde.» Jag lovade att lägga saken fram inför Gud. Det är ju knappt möjligt att motstå ett sådant nödrop. Från alla håll i distriktet ljuder det, »Kom och hjälp oss!» Och samma rop om hjälp hörs nog ifrån hela fältet. Ack, var äro de unga, friska, starka, som äro villiga att i kärlek till Herren Jesus lämna bekvämlighet och ro, det sköna, varma rummet och den mjuka bädden i det ljuvliga hemmet i Sverige för att gå ut på dessa steniga, törniga, ensliga stigar och vägar och bjuda de övergivna och vilsegångna, fattiga, hungrande, blinda och krymplingar till Konungens bröllopsmåltid? Där är ännu rum i bröllopssalen. Ja, kom och hjälp oss, och *när* du kommer, »giv dig *helt*» — för Gud och själarna — »och vet, att ingen än förlorat däruppå»!

Om några dagar reser jag till en utstation på ett par veckor för att samla kvinnor till läs- och bibelkurs, och sedan hoppas jag att få resa till en annan för liknande arbete.

Bedjen för de tjugo nydöpta, att de må få frimodighet att vandra på Herrens vägar även under förföljelser och svårigheter av olika slag! Bedjen, att de må lysa såsom ljus var och en på sin plats, och så leda andra in på livets och ljusets väg!

Med en varm fridshälsning från
Eder i Herrens tjänst lyckliga
Estrid Sjöström.

Yuncheng, Sha., den 24 okt. 1934.

Axplock från fältet.

Från vårt sydvästliga missionsdistrikt i Shensi ha uppmuntrande underrättelser ingått. Den jämförelsevis långa period av yttre lugn, som rått där, och de goda skördar, de under sista året fått, har verkat välgörande även för missionsverksamheten. Stämningen bland folket är nu mycket bättre än under de föregående orostiderna. Villigheten att lyssna till evangeliet har tilltagit. Tältverksamheten har därför kunnat fortsättas utan några hinder och bedrives från fyra nya byar såsom utgångspunkter. Flera troende ha tillkommit, åtskilliga hem ha öppnats för evangelium och nya ordinarie predikoplatser ha upptagits. Beklagligt nog har denna lovande verksamhet måst avbrytas under ett kvartal och predikanterna avskedas av brist på medel. Evangelisterna ha genomvandrat de trakter, där tältet förut uppslagits, och sett till de nyvunna troende. Genom den livliga evangelistverksamheten har församlingslivet blivit uppfriskat, flera ledaregåvor börja framträda, ett ämne till stor glädje, offervilligheten tilltager, intresset för bibelläsning och bibelstudium tillväxer och bland de unga i skolorna verkar Herrens Ande på ett märkbart sätt. Eleverna bruka samlas självmant om morgnarna till egna bönemöten före lektionernas början. Deras lärare ge anledning till mycken glädje. Om söndagarna gå dessa regelbundet till fots till bistationer belägna 15 km. från Pucheng för att leda mötena, och elever gå ofta med. Huvudstationen Pucheng har fem bistationer och därjämte tjugotvå predikoplatser, där regelbundna söndagsgudstjänster hållas.

Dessa meddelanden, som ingått från missionär Linder, avslutar han med följande ord: »Ett lyckligt arbetsår har det hittills varit, och vi prisa Herren för hans nåd, att han varit med oss och uppfyllt oss med sitt goda. Frid och harmoni mellan oss och våra kinesiska medarbetare har varit för oss en dyrbar skatt, och hos folket i sin helhet ha vi fått åtnjuta ynnest. I ödmjukhet inför Herren se vi framtiden an med förtröstan.»

*

I ett enskilt brev skriver missionär Styrelius:

»Hitkomna till Yungtsi igen funno vi, att skolorna voro igång med gossar och flickor, så många vi kunna ta hand om. Äldste Hsieh är så van i sitt arbete, att allt går lätt. En god skörd inbärgades i juni, och en lovande höstskörd är snart färdig; detta underlättar mycket på alla områden. Vi funno, att Gula floden, vars huvudfåra under mer än 200 år gått väster om Ta-Ch'ing-Kwan, återkommit och sköljer nu Puchows stads västra mur — ja den flyter ända inpå stadsmuren. Detta är huvudfåran. Alltså är läget nu som då staden först byggdes. Den byggdes ju på flodstranden. Tusentals tunnland odlad jord, den gamla flodbottnen, har nu sköljts bort, och de åtta byar, som under de mer än 200 åren vuxit upp på dessa mader medan floden flutit fram i Shensi, ha nu följt med till Gula havet. Största delen av Ta-Ch'ing-Kwan har ock spolats bort. Många ha förlorat allt det de hade. Arma folk. Men så är ju ock Gula floden känd för att vara »Kinas sorg».

Har just haft brev från Hoyang, där nu Bethel-bröderna verka. Martin Bergling skriver: »Många syntes genom deras förkunnelse lämna sig till Herren Jesus; ämbetsmän, officerare, affärsmän, soldater, bönder, ja människor av alla klasser.»

Vi hoppas, att dylika resultat må visa sig på hela vårt fält. Dessa bröder skola besöka ett stort antal platser under de kommande sex månaderna: i Shensi sept. 15—nov. 14, Shansi nov. 15—jan. 14, Honan jan. 15—mars 15.

Fast mandarinen är ivrig buddist, tillåtas vi, underligt nog, att predika i fängelset där. Min hustru och bibelkvinnorna äro där ofta och tycka sig se gott resultat av besöken. Just nu kom Åke Haglund, som med äldste Hsieh har varit där, tillbaka. De ha predikat för 180 fångar — alla män. Välsigne Herren det utsådda Ordet till själars frälsning!»

*

Fröken Maja Lundmark skriver i enskilt brev:

»När jag kom hem till Hoyang voro Bethel-evangelisternas möten i full gång, 6 om dagen; 2 av dessa voro sångmöten. Vad vi genom dessa två Guds välsignade vittnen fått, kunna vi ej nog tacka för. De voro stilla, hänsynsfulla och artiga i sällskap, brinnande, hänförda och fyllda av Guds Andes kraft, när de talade. De frågade ej efter något annat än att kunna hjälpa själar. De hade en ovanlig förmåga att med bilder ur livet, som kineserna voro väl förtrogna med, göra framställningen enkel och klar. Det fanns ej ett barn, ej en enfaldig gumma, ej en lärd herre, som ej syntes mottaga hjälp och välsignelse. Vi märkte ingen yttre rörelse, men Guds Ande gick fram, upplysande och renande ibland oss alla. Det var rannsakande stunder inför Guds ansikte. Trots de sex långa mötena om dagen, fanns det ej någon, som ej med glädje var med. Tydligen ville ingen förlora något av dessa värdefulla tillfällen. Mellan mötena och på kvällarna var tiden upptagen med enskilda samtal och bön för sjuka. Pastor Liu, en man i 40—45-års-åldern, brukade sova blott 3 timmar varje natt, resten använde han till bön och studier. Han hade en underbar tro och kraft. När man tillfrågade honom, hur han kunde orka med detta, svarade han blott, att han under sin uppväxttid använde nattens timmar i syndens tjänst, skulle han ej nu då använda dem för Gud. Den yngre, en man i 28—30-års-åldern, var ej mindre nitisk och full av kärlek till sin Frälsare och själarna. Deras liv och vandel vittnade minst lika mycket som deras predikningar. Våra infödda medarbetare, som i somras under ett besök av missionär och fru Andersson från Hongtong, blivit så hjälpta och välsignade och så fulla av nit, att de under dessa heta sensommarveckor verkat ute i byar, som sällan nås av evangelium, synas ha genom Bethelevangelisterna fått ett ännu större mått av nit och iver för Guds rikssak. För egen del har jag fått så mycken hjälp genom dem, att det knappast kan med ord beskrivas. Det är som om ingen uppgift vore mig för svår. Med glädje vill jag gå in i uppgiften, som före-

lägges mig av Herren. Gud vare tack för vad Bethelbröderna får uträtta på vårt fält!»

*

Missionär Martin Bergling skriver:

»Jag har varit på ett par dagars besök i Chenghsien, där de två Bethel-evangelisterna från Shanghai just nu ha en veckas möten. Dessa män komma nu, om Gud vill, att arbeta inom vår mission ett halvt år. Deras möten i Chenghsien ha varit ovanligt goda och säkert fått hjälpa många till Gud. För min del är jag så glad för deras lugna, sansade sätt att uppträda och predika. Om Gud vill, komma de i morgon hit till Hoyang för att börja en serie möten på åtta dagar. Sedan hoppas vi få ha dem i Hancheng lika länge, innan de fortsätta till Pucheng.

Våra goss- och flickskolor äro nu i full gång. Många barn ha vi, och Gud har givit oss synnerligen värdefulla lärare.

I början av september upptog församlingen ett första offer till en ny kyrka i Hoyang. Hittills ha vi fått in 22:— dollars, och intresset är stort. Mer kommer det nog undan för undan. Vi behöva snart en ny kyrka, ty här är fullt hus varje söndag. Vid stormötena veta vi rakt inte vad vi skola göra av alla, som komma. Bed med oss för denna sak. Denna gång skall det bli en kyrka, byggd av församlingen och ej av missionen, hoppas vi alla. Det har glatt mig, att just nu bygga kineserna själva en ny kyrka i södra Hoyang-distriktet och en i norra Hancheng. Många av de troende arbeta därvid utan lön, för att det skall kunna gå att få det byggt utan skuld. Gud signe deras tro och nit.

Både vår- och höstskörden ha i år varit ovanligt god här i dessa trakter. Inte heller höra vi av några rövare. Vi ha alla mycken orsak att tacka Gud för allt.

En sak, som vi alla ha märkt, är, att det råder en högst ovanlig mottaglighet för evangelium. Vart vi, utlänningar eller kineser, än komma och predika om Jesus, samlas skaror av människor, som villigt och intresserat lyssna till förkunnelsen. Man hör sällan någon som smädande säger något emot. Vi måste verkligen tacka Gud för de öppna dörrarna. Ack att jag bara hade råd att sända ut ytterligare tio evangelister till den stora skörden.»

Ett besök i predikotältet.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Mötet är över, och var och en går till sitt. Jag följer de sista till porten och ber dem vara välkomna till morgondagens möte. Ja, de lova att komma. Lycklig över att i dag ha fått frambära frälsningsbudskapet till så många, återvänder jag till tältet.

Så blir det fråga om, var jag ska ligga. Två platser har jag att välja på: teaterspelarnas avklädningsrum och tältet. Jag föredrar det senare, emedan luften där är friskast. I det förra finnes tvenne likkistor, och jag har ej så stor lust att vara rumskamrat med dem. Så ha tältarbetarna och jag en bönestund tillsammans, varefter vi ordna för natten. Trött efter dagens mångahanda somnar jag snart på den hårda bädden.

Samtidigt med solen stiga vi upp, ha gemensam morgonbön, som de vill att jag ska' leda medan jag är hos dem, göra tältet i ordning för besökare samt laga mat. Jag vill hjälpa dem, men det får jag ej. »Ni får ha det svårt för oss ändå», säga de. — När så vår tidiga frukost är över, öppnas porten, och det dröjer ej så länge, förrän besökare komma. En av evangelisterna och jag försöka ta' oss an dem, medan de övriga tältarbetarna göra sig redo för besök i andra byar. Först vill de då höra en hel del om utlandet, och då de liksom frågat nog, är det vår tur att tala om de oförgängliga tingen. De lyssna troget, och försöka besvara de frågor, vi framkasta. Barnen äro så intresserade av att lära sig körer. Och jag är glad att nu kunna vara med och hjälpa till. Tiden går fort, och det är middagstid. Maten, som består av vatten, bröd och lite grönsaker,

är snart iordninggjord. Eftermiddagen förflyter efter ungefär samma program, och på kvällen ha vi offentligt möte. Så är den dagen slut. Nästa dag är jag med på bybesöken, och upplevelserna äro mångahanda. Överallt bli vi mottagna. Man bjuder oss stiga in i hemmen och dricka varmt vatten. Så långt krafterna räcka till, passa vi på att ta tillfällena i akt för att »så vid alla vatten». Då vi komma åter till tältet, berätta vi om våra olika upplevelser, och så gå vi gemensamt fram inför nådetronen för att be Herren fortsätta sitt eget verk.

*

Min tid i tältet är slut. Jag måste hem för att fortsätta språkstudierna. Då jag återvänder, är jag mycket trött, men glädjen över att få vara med i verket är i hög grad övervägande, och jag önskar, att vi vore flera arbetare i den stora vingården.

Kära vänner! Bedjen för dessa, som hört evangelium! Må vi mer än eljest få erfara, vilka obegränsade möjligheter, som Gud inneslutit i förbönen, och må förbönen för mången bli livets stora gärning!

Eder i Herren tillgivne och tacksamme

Åke Haglund.

Ur Svensk Missions statistik.

Tredje häftet av Svensk Missionstidskrift innehåller ett flertal utmärkta artiklar samt därjämte statistik över de svenska samfundens och sällskapens yttre mission. Det är talande siffror, som säga mycket om det vittomfattande arbete, som utgår från vårt land.

I arbete på ett 30-tal olika fält stå f. n. 781 svenska missionärer, varav 283 män, utsända av 16 olika organisationer.

De inhemska arbetarna på samtliga svenska missionsfält uppgå till 4,184.

Antalet döpta församlingsmedlemmar på de svenska fälten är 98,872, därav 74,393 nattvardsberättigade. Antalet döpta på Svenska kyrkans fält är 32,981, på Fosterlandsstiftelsens 6,455, på Missionsförbundets 29,644 och på Svenska Missionens i Kina 5,271.

Under år 1933 döptes sammanlagt 7,012 icke kristna och 1,171 barn av kristna föräldrar.

I 880 högre och lägre vardagsskolor undervisades 41,098 elever. Antalet söndagsskolor uppgick till 1,395 med 43,329 elever.

En omfattande sjukvårdsverksamhet bedrives på de svenska missionsfälten, särskilt på Svenska kyrkans, Fosterlandsstiftelsens och Missionsförbundets. Statistiken upptager 25 sjukhus med 9,230 inneliggande patienter under året samt 78 polikliniker, där 179,339 olika patienter fingo vård och hjälp.

Samtliga inkomster i Sverige till hednamissionen uppgingo år 1933 till 4,284,592 kr., något mer än under år 1932.

Samtliga utgifterna för svensk hednamission under år 1933 uppgivas till 4,871,639 kr.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under okt. 1934.

Allmänna Missionsmedel.

1172.	K. P., Huddinge	5: —
1173.	»Onämnd 1/11»	30: —
1175.	H. A.	20: —
1179.	Solberga o. Vijks Arbetsförening.	25: —
1180.	»En länk»	25: —
1181.	A. H., Värnamo	10: —
1182.	E. L., »tack», gm A. B., Skellefteå	39: 25
1183.	»Tackoffer» gm d:o	5: —
1184.	E. o. C. G. K., i st. för blommor vid E. Söderlings bår, gm d:o	10: —
1185.	Koll. i Sandviken	23: 35
1186.	T. A., Sundsvall	100: —

1187. Koll. i Magra 12: —
1188. Lilla syfören., Magra 50: —
1189. M. H. 20: —
1190. »Okänd», Boras, till G. Carléns underh. 50: —
1191. Koll. vid Kinavänners möte i Borås 129: 30
1192. K. B., Bankeryd 5: —
1193. Skede Mfg 30: —
1194. »Tack», A. B., Skellefteå 5: —
1195. B. o. K. L. 25: —
1196. »Tack» 50: —
1197. H. F., Uttersjöbäcken 10: —
1198. G. K., Björköby 20: —
1199. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. 100: —
1200. M. N., Löderup 10: —
1201. F. o. E. M., Mörby 35: —
1202. »Tack till Gud för bönhörelse», till Selfrid Erikssons underh. 5: —
1203. M. S., Misterhult, gm L. K., Klintemåla 10: —
1205. M. L., Vetlanda, gm K. J. H. 10: —
1206. T. L., Sthlm 50: —
1207. Koll. i Tåuuö 26: 65
1208. M., Värnamo, Matt. 10: 8 25: —
1209. Koll. på K. F. U. K., Hälsingborg 61: —
1210. D:o på K. F. U. M., d:o 45: 25
1211. »Till frakt» 10: —
1212. Koll. på K. F. U. K., Klippan 38: —
1213. K. O., Kristdala 15: —
1214. A. T., Nymö 10: —
1215. L. M. F.-gruppen, Kristianstad 10: —
1216. Koll. i Önnestad 25: —
1217. Del. av koll. på K. F. U. K., Kristianstad 40: —
1218. Koll. på K. F. U. K., Malmö 24: 15
1219. D:o hos Ungdomsförbundet, d:o 46: —
1220. A. N., d:o 100: —
1221. A. P., Köpenhamn, till I. Ackzells underh. 5: —
1222. Kinakretsen, Malmö, 1/11 48: —
1223. D:o, sparbössa, d:o 175: —
1224. F. K. G., d:o 33: 50
1225. A. o. C. R., d:o 100: —
1226. »En ringa lem i Kristus» 100: —
1227. F. P., Malmö, »en maning från Herren» 200: —
1228. Koll. i Lund, 2/11 22: 02
1229. S. L. B., Vetlanda, »tackoffer» 100: —
1230. Kinamissionens Vänner, d:o, sparb.-medel 110: —
1231. »Tackoffer» 200: —
1232. D:o 25: —
1233. H. L., Vetlanda 100: —
1234. L. L., Björköby 5: —
1235. Ungdomsfören., Vetlanda, resebidrag 10: —
1236. Kinafören. i Eksjö, 5/11 40: 20
1237. E. R., till Maria Petterssons underh. 12: —
1238. H. J., Vätinge, gm K. B., Traubs 20: —
1239. St. Åby Östra syfören. 100: —
1240. Jkpg Kristl. Yngl.-fören., bidrag till missionshögtiden 12: 16
1241. Insaml. i Yngl.-fören., Jkpg 70: —
1242. Hörsta friförsaml. 5: —
1243. Koll. gm G. L., Kumla 13: 25
1244. D:o gm F. L. K., Ervalla 11: 60
1245. D:o gm A. J., Järle 11: 40
1246. Tomta Friförsaml. 10: —
1247. M. E. P., Vintrosa 5: —
1248. Koll. gm H. M., Kumla 15: —
1249. N. Skärstads missionsfören. 10: —
1250. Koll. i församl.-salen, gm A. P., Hackva 6: 80
1251. »Guds pengar» o. insaml. gm A. M., Hidingebro 15: 60
1252. Koll., gm A. S., Fjugestad 15: 45
1253. G. C., Edsberg 20: —
1254. E. N., d:o 10: —
1255. Sörby Mfg 10: —
1256. Koll. gm D. A., Fjugesta 9: —
1257. »I fasters sparbössa», gm K. P., Gnarp 20: —
1258. Skäggsta Brödraförsaml. 11: —
1262. U. o. G. H., Lidköping 20: —
1263. M. W., Sthlm, sparb. 12: 26
1264. H. K., Sanda 20: —
1265. Vesta Friförsaml.:s juniorfören. 20: —
1266. S. N., Skellefteå, till E. Sjöströms o. M. Lundmarks underh. 100: —
1267. En vän, d:o, till d:o gm d:o 50: —
1268. »Två systrar» till d:o, gm d:o 20: —
1269. »Onämnd» 10: —
1270. Resebidrag 22: 50
1272. S. T., Maspelösa 200: —
1273. Ethelhems syfören. 50: —
1274. M. P-n, Murjek 10: —
1275. B., Ängby 10: —
1276. »Ett missionsäppleträd», gm K. B., Tranås 10: —
1277. »Efterskörd», gm H. H., Malmö 80: —
1278. C. W., gm d:o 100: —
1282. A. K., Ekenässjön 51: 30
1283. D:o, rabatt å H. S. Ö. 11: 87
1284. H. H., Sthlm 10: —
1285. Nye Mfg 50: —
1286. E. S. E., Mariestad, »blommor», till E. o. N. Engbäcks underh. 33: —
1287. Onämnd, Gbg, till »Herrens verk i Kina» 50: —
1288. P. K. P., Nyköping 100: —
1289. »Glädjebössan» 154: —
1291. Ulriksdals Mfg 100: —
1292. K. R., Uppsala, till E. Sjöströms underh. 25: —
1293. »Ett tack till Gud för återvunnen hälsa» 20: —
1295. O. M., Orrviken 12: 78
1296. »Kinalänkar», Bureå 20: —
1297. I. H., Sthlm 50: —
1298. »Tackoffer» gm B. J., Husaby 30: —
1299. E. K., Ekenässjön 5: —
1300. E. L., Umeå 150: —
1301. Kinagruppen inom Gbgs K. F. U. K., till Lisa Gustafssons underh. 1,300: —
1302. S. M., Orrviken 5: —
1303. A. o. L. N., Skellefteå 5: —
1304. K. E., G:la Uppsala 22: 75
1305. »Herrens tionde, en liten länkdel» 90: —
1306. »Blommor till Storemor 19 nov.», Skellefteå 25: —
1308. A. L., Bureå 10: —
1309. »En vän till missionen» 10: —
1312. G. S., Grängesberg 10: —
1313. »Onämnd», gm O. L., Flen 10: —
1314. Gm E. W., Aneby 22: 10
1315. Från J. Söderbergs besök, gm E. J., Boden 25: —
1317. Torteryds Mfg 100: —
1318. A. M., Alva 5: —
1319. Hänneryds Arbetsfören. 30: —
1320. Kinesernas vänner, Jkpg, höstoffer 500: —
1321. E. R., »födelsedagsbössan» 10: —
1323. F. J., Grycksbo 20: —
1324. »En nådessyster», gm Ovikens Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1325. M. H., gm C. E., Kumla 10: —
1326. Mamma, »en blomma på vår älskade Margits grav» 10: —
1327. Pappa, d:o 10: —
1328. Ingrid, d:o 10: —
1329. Gertrud, d:o 10: —
1330. Lennart, d:o 10: —
1331. Birgit, d:o 10: —
1332. Eskil, d:o 10: —
1335. C. Th. o. V. E., Kumla 500: —
1336. D:o resebidrag 30: —
1337. Undersåkers Mfg 50: —
1338. »Dalecarlian» 21: —
1339. Koll. fr. D. U. F:s böneveckа, gm E. W., Grebo 17: —
1340. Tillägg till Kinesernas vänner, Jkpg, insaml. fr. C. P. B-st 10: —
1341. A. W., Sthlm 300: —
1342. O. H., Skellefteå, blommor vid Fars bår, gm S. N. 100: —

1343. M. B., d:o, gm d:o 5: —
1345. H. L., Sthlm 200: —
1346. S. U., d:o 500: —
1347. Syföreningarnas försäljning i Sthlm 23/11 4,178: 51
1348. Skellefteå Landsförsaml. 200: —
1349. California Kom., till O. o. N. Styrelius underh., gm O. P., Kingsburg 204: 03
1350. Koll. vid Kinamöte i Örebro 214: 28
1351. Erstorps Mfg 15: —
1352. »Ett tack till Margits ljusa minne» 1,000: —
1353. Offer vid möte i Maspelösa 25/11 89: 30
1354. Falköpings Kyrkl. Syfören. 25: —
1355. S. A. A., Figeholm 25: —
1356. »Ps. 103: 2» 100: —
1357. V. Ryds Kyrkl. missionskrets 50: —
1358. J. G., Vadstena 50: —
1362. E. S. 15: —
1363. E. W., Björköby 5: —
1364. Björkö Mfg 30: —
1365. Föreningen Enighet 100: —
1366. Ölmstads Missionsförsaml., Skördefest 25: —
1367. »Tant Elin, Kumla, i st. för blommor på Margits grav», gm C. Th. E. 5: —
1368. M. G., d:o, till d:o gm d:o 10: —
1369. B. G., Sollefteå 6: 50
1370. N. W., Sthlm, »2 Kor. 6: 2» 10: —
1371. »En liten julgåva» 50: —
1372. E. S., Kumla, »Missionsträdet» 21: —
1373. Hörle Mfg 25: —
1374. J. Th. S., Bergvik 25: —

Kr. 15,231: 11

S. M. K:s Pensionsfond.

1290. Syfören. nr 2, Sthlm 50: —

Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

1171. K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, till K. F. U. M:s arbete i Kina 100: —
1174. L. M. F:s offerdag till Kvinnoskolan i Yuncheng och annan verksamhet 3,865: —
1176. Hälsingborgs Barnsyfören., julgåva till Ai Hua, Honan 5: —
1177. V. o. G. E., Kumla, till Maria Nylin, att anv. efter gottf. 25: —
1178. D:o till Margit Eriksson, d:o 25: —
1204. R. A., Klintemåla, till Maria Pettersson, d:o gm L. K. 3: —
1259. A. L-n, Östersund, till Gudrun Boqvist, d:o gm M. S. 10: —
1260. E. K., Gbg, till bibelkv. Ho Hsiang-mei i Ishih 175: —
1261. Redbergslids syfören., till barnh. i Sinan 50: —
1271. En vän till Hanna Wang, att anv. enl. överensk. 10: —
1279. Allianslänken, till deras 3 skolgossars underh. 150: —
1280. B. J., Mariestad, »blommor» till G. Carlén, att anv. efter gottf. 31: —
1281. S. A. A., Figeholm, julgåva till Maria Pettersson att anv. efter gottf. 25: —
1294. Syfören. nr. 1, Sthlm, till bibelkv. i Loyang, underh. 45: 71
1307. Syfören. Solglimten, Duvbo, till barnhemsverksamheten 535: —
1310. N. Skärstads söndagsskola, till en gosses underh. i Kina 50: —
1311. E. L. W., till G. Carlén, till fru fru Jangs underh. 50: —
1316. I. A. M., till deras tre evang. underh. 300: —
1322. Sparbössemedel fr. Adelsö, till Maria Pettersons barnh. 51: 68
1333. K. F. U. M., Luleå, till Joh. Aspberg, att anv. efter gottf. 12: 22
1334. C. Th. o. V. E., Kumla, till Margits minne för verks. i Shansien 500: —
1344. M. O., Stocksund, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 50: —
1359. E. L., Järna, till d:os barnhem 10: —
1360. »Ett tack till Herren», till lärare Sies underh. i Puchow 300: —
1361. A. G., Malmö, till två evang. underh. 250: —

Kr. 6,628: 61

Allmänna Missionsmedel	**15,231: 11**
S. M. K:s Pensionsfond	**50: —**
Särskilda ändamål	**6,628: 61**
Summa under nov. mån. 1934:	**Kr. 21,909: 72**

Med varmt tack till varje givare!

»Jag är med dig, säger Herren, och jag vill hjälpa dig.» Jer. 1: 19.

Insänd litteratur.

Från Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Bokförlag har utkommit:

MED VÄGRÖJARE I GALLALAND. Av *Martin Nordfeldt.* Ill. Häft. 3: —, klotb. 4: 50.

KÄRLEKEN SEGRAR. Av *Mary W. Booth.* Skildringar från Zenanamissionen i Indien. Översättning av Anna Fröberg. Ill. Häft. 3: —, klotb. 4: 50.

Från Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Bokförlag har utkommit:

TILLKOMME DITT RIKE. Årsbok utgiven av Svenska Kyrkans missionsstyrelse. Häft. 1: 25, kart. 2: —.

Från Svenska Alliansmissionens förlag har utkommit:

I LIVETS VÅR. Av *Formod Vågen.* Översatt från norskan. Häft. 2: 75, klotb. 3: 75.

LJUSA SPÅR. MINNEN UR MITT LIV. Av *Dora Rappard,* f. *Gobat.* Översättning av Märta Lagerfelt. Häft. 3: 50, klotb. 4: 25.

KRISTENDOMEN OCH NUTIDSMÄNNISKAN. Fyra föredrag. Häft. 1: 75, klotb. 3: —.

SOLUPPGÅNGEN. Svenska Alliansmissionens Kalender. Kart. 2: —.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen Sinims Land ingår nu vid årsskiftet i sitt 40:e år. Den har velat vara en förmedlande länk mellan våra missionärer därute på missionsfältet och missionsvännerna i hemlandet. För det vänliga mottagande den fått i många hem och i olika kretsar äro vi mycket tacksamma. Vi stå ock i stor tacksamhetsskuld till våra prenumerantsamlare som så oegennyttigt arbetat för tidningens spridning. Då vi på grund av vårt ringa antal personliga krafter i hemlandet äro i hög grad beroende av detta vårt organ för att sprida kunskap om verksamhetens utveckling på fältet och därigenom väcka intresse och förbön, är det av stor betydelse att vår tidning blir läst så vidsträckt som möjligt. Vi våga därför bedja om samma vänliga mottagande av densamma under det kommande året som hittills. Ja, kunde vi få räkna med ett ännu större antal prenumeranter, vore det synnerligen uppmuntrande. Det kritiska läget i världen icke minst för den kristna missionsverksamheten, den starka frammarsch mörkrets rike gör och den energi dess representanter utveckla ställer stora krav på Herrens folk att med all kraft deltaga i den heliga striden. Den stora mottaglighet för evangelium, som nu förefinnes bland alla folkklasser i Kina, och den andliga livaktighet, som förspörjes hos de infödda kristna, manar oss att med allvar och nit utföra den gärning missionens Herre anförtrott sin församling. Vi behöva grundligare lära känna missionen, de svårigheter den har att kämpa med och de segrar den vinner, att vi må alltmer väckas till förbön och vårt liv bliva allt rikare på tacksägelse.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, 3 kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumeration kan verkställas både på postkontoren och på Sv. Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid för Missionen fördelaktigare om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi särskilt anbefalla detta tillvägagångssätt. I så fall sändes tidningen, om så önskas, även i enstaka exemplar, såsom utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2:25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Han kommer. — Profeten Sakarja. — Anna Eriksson 70 år. — Hudson Broomhall. — Från Red. och Exp. — Återblick på missionsarbetet inom Talidistriktet under första halvåret 1934. — Evangelist-seminariet i Yuncheng utvidgas. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — Ur Svensk Missions statistik. — Redovisningar. — Insänd litteratur. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.

N:r 20. ÅRG. 39. 25 DEC. 1934. PREN.-PRIS 2: 25

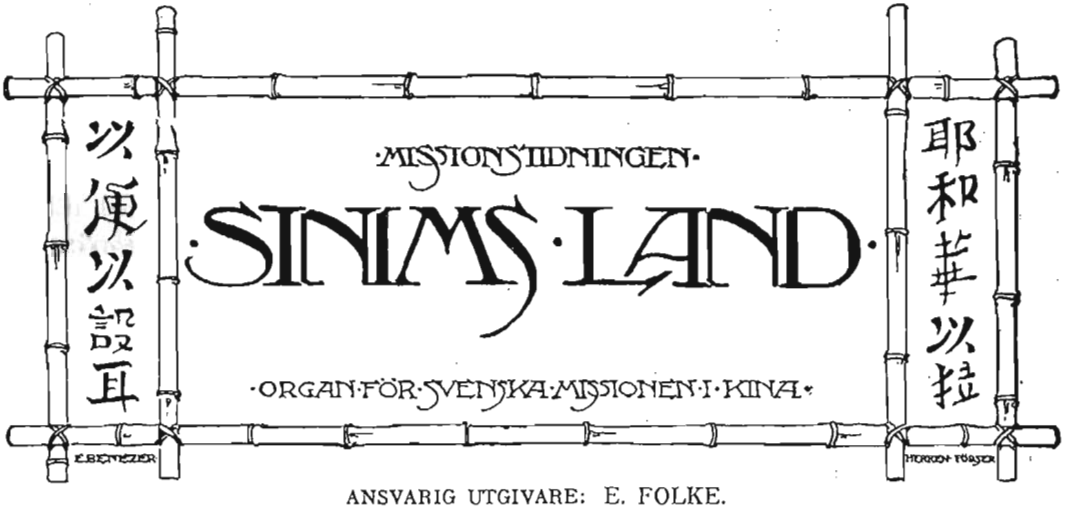

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»När så änglarna hade farit ifrån herdarna upp i himmelen, sade dessa till varandra: 'Låt oss nu gå till Betlehem och se det som där har skett, och som Herren har kungjort för oss.' Och de skyndade åstad dit och funno Maria och Josef och barnet, som låg i krubban.»

Luk. 2: 15, 16.

ÄNGLASÅNGEN.

»Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor, till vilka han har behag.»

Luk. 2: 14.

Julens stora under har givit en ny sång åt himmelens invånare, en sång, som aldrig skall upphöra att sjungas och som i all evighet skall sjungas under djupaste tillbedjan av de otaliga skaror frälsta själar och änglahärar, som omgiva Guds härlighets tron. Det är Lammets sång, sången om Jesus, som blev människa för att bliva vår Frälsare. I de stora lovsångernas bok, Uppenbarelseboken, finna vi, att det just är Lammets sång, som gång på gång uppstämmes inför tronen alltifrån den stund, då Lammet framträdde för att taga bokrullen med de sju inseglen ur högra handen på honom, som satt på tronen (kap. 5), till den stunden, då det stora Halleluja likt bruset av väldiga vatten och dånet av starka tordön aldrig ville tystna på Lammets stora bröllopsdag (kap. 19). Så sjöng skaran av de tecknade, som var samlad omkring Lammet på Sions berg, så sjöng ock vid glashavet de som hade vunnit segern över vilddjuret. Lammets sång det är himmelens sång. Med den sången giva dess invånare lov och pris och ära åt Gud i alla evigheters evighet.

I julenatt blev det givet åt jordens barn att få höra några toner av den sången, ty då ängeln hade framfört sitt budskap till herdarna i Betlehems nejd, heter det: »I detsamma sågs där jämte ängeln en stor hop av den himmelska härskaran, och de lovade Gud och sade: Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor, till vilka han har behag.» För en kort stund öppnades dörren till härligheten och sången därovan trängde ned till oss på jorden. Söndag efter söndag få vi i församlingen stämma in i den sången och minnas om huru vi en gång skola få sjunga till Lammets ära därhemma.

Men särskilt varje julhögtid kommer detta den första julens stora änglabudskap till oss för att väcka oss på nytt till tacksägelse och lovsång, i det vi på nytt ställas inför den största uppenbarelse av Guds vår Faders och Jesu Kristi kärlek till vårt släkte.

Änglasången låter oss nämligen få blicka in i Guds kärleks djup och i dess härlighet på ett oändligt rikt sätt.

Först säger den oss, att vår Gud låter det lända honom till ära, att han på ett sådant sätt antog sig syndare, att han lät sin kärleks son stiga ned i den djupaste förnedring, lida de hemskaste kval, smaka dödens bittraste galla, han som var livets furste, utgiva sig i fullaste kärlek och därför skörda nesligaste otacksamhet, ja, hån och bittraste hat, sådant ville vår Gud låta lända sig till ära. Och på den vägen, så betygar vår Frälsare själv, har han förhärligat sin Fader och fullbordat det verk han fått att utföra.

Skola vi ej denna julhögtid i djupaste ödmjukhet giva ära åt vår Gud, för att även vi äro inneslutna i denna stora kärlek, som är bevisad däri, att Kristus blev människa för att kunna åtaga sig vår sak, och att han dog för oss, medan vi ännu voro syndare.

Änglasången talar vidare om frid på jorden. Kan väl något budskap vara mer dyrbart för oss i denna tid, då ofridens hemska vålnad så hotande framträder. Skola vi ej taga fasta på detta fridsbudskap, hälsa fridens Furste och bereda väg för honom genom bekännelsens och livets vittnesbörd. Folken längta efter det glada budskapet om frid, såväl de som äro fjärran som de som äro nära. De behöva lära känna fridens Gud. Här gå så många ensamma, bedrövade själar, för vilka allt är mörker utan någon ljusning med ofridens och orons tärande smärtor i hjärtat, sådana behöva höra änglasångens budskap: frid på jorden. De behöva få se det omsatt i levande erfarenhet hos sådana, som hava sin del i Guds fridsförbund. I denna juletid står fridsfursten själv mitt ibland oss och säger sitt: »Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder; icke giver jag eder den såsom världen. Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda.» För vår själ är detta det ljuvligaste budskapet, att han själv vill vara vår frid. Får en själ sluta sig till hans bröst, då kan intet förstöra friden, varken satan eller världen eller det egna köttet, ty då äger själen fridens Gud själv, som vill helga oss så som det heter i 1 Tess. 5: 23: »Men fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres, Jesu Kristi, tillkommelse.»

Änglasången talar också slutligen om Guds välbehag vilande över människor. Julens högtid påminner oss om att något så stort kan äga rum, som att Gud i välbehag vänder sitt ansikte till syndare. Guds välbehag — kan väl något såsom detta skapa feststämning och festglädje. Vilket annat skulle kunna fylla hjärtat med en så outsäglig fröjd som vissheten att få äga Guds välbehag. Det blir vingar, som lyfter och bär över all denna tidens prövningar och lidanden, det ger ett innehåll och en rikedom åt livet som intet annat, det kastar ljus över vår levnads väg, som ej av något kan fördunklas, det lyser emot oss med en klarhet, som gör själva dödens dal ljus och härlig. Guds välbehag det är solen i en människas liv som av intet kan fördunklas. Må vi då under den nu stundande julhögtiden låta Guds änglaskaras sång ljuda så starkt för oss, att alla andra röster och toner inifrån eller utifrån må tystna så att vi av hela vårt hjärta kunna instämma i änglasången: »Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människorna, till vilka han har behag.»

E. Folke.

Gud är nog.

Hur det går mig här i världen,
Vad som än jag möta får
Utav skilda ting på färden,
Denna sanning säker står:
Vad mig livet gav och tog,
Har jag Gud, så har jag nog.

Går min väg bland djupa dalar
Eller fram på sollyst höjd
Hör jag Andens röst som talar
Till mitt hjärta frid och fröjd.
För mig annat ej förslog,
Har jag Gud, så har jag nog.

Har jag allt vad jag behöver
Utav livets nödtorft fått,
Eller undrar jag däröver
Att bekymmer blev min lott.
Glädes jag och det med fog,
Har jag Gud, så har jag nog.

Njuter jag av hälsans gåva,
Stor och dyrbar livsklenod.
Vill jag Gud av hjärtat lova,
Han av nåd den mig bestod.
Dock, om hälsan från mig drog,
Har jag Gud, så har jag nog.

När en gång jag »floden» hinner,
Om jag måste »klädas av»,
Döden ensam mig ej finner,
Gud är när, med »käpp och stav».
»Salig den — i Herren dog»,
Har jag Gud, så har jag nog.

Carl Holmer.

Evangeliska Alliansens inbjudan till allmän bönevecka den 6—13 januari 1935.

Till alla som i Herrens Jesu namn åkalla Gud.

Då vi åter uppmana Eder att såsom kristna, tillhörande många nationer, och såsom medlemmar i en församling, vars huvud Jesus Kristus är, sammankomma till gemensam bön under den allmänna böneveckan, göra vi detta med stor tacksamhet.

Under de sist förflutna åren hava gång efter annan i olika delar av världen lägen uppstått, vilka tett sig som om de oundvikligen skulle leda till en katastrof, men i det som skett ha vi, trots allt, spårat Guds ledande hand. I högre grad än vi kunna fatta, har detta varit resultatet av kristna människors förenade böner.

Det kan synas, som om världens folk ännu långt ifrån hade blivit vår Guds rike och hans Smordes välde underlagda (Uppb. 12: 10) men i så gott som alla länder hava märkliga andliga rörelser uppstått. Ropet på en än mer omfattande evangelieförkunnelse har varit ett av det gångna årets märkliga företeelser. Den kristna kyrkan håller på att befästas i allt flera utomkristna folks liv, och den håller på att gripas av förnyad ansvarskänsla inför andras nödläge.

På samma gång vi måste erkänna den stora bristen på sann gudskännedom och levande kristen gemenskap, kunna vi med tacksamhet erkänna, att rörelser nu kommit till stånd, vilka i båda dessa avseenden ingiva mycket stora förhoppningar. Otillräckligheten i människors visdom och i de åtgärder, som företagits för att lindra nöden i världen, har emellertid aldrig varit mer i ögonen fallande än nu. Ett tillstånd av osäkerhet är överallt rådande. Mer och mer kommer man också till klarhet om att enbart ett försvar för den kristna sanningen under nutida förhållanden är otillräckligt och att endast ett klart positivt budskap — Guds eget ord — kan möta behovet i det närvarande tidsläget.

Då vi nu inse detta, må vi med förnyat allvarligt uppsåt öppna våra hjärtan för den helige Andes fullhet och kraft, bekänna våra många synder, brister och misslyckanden och så bliva mer användbara i hans tjänst.

Förkunnelsen av en den korsfäste och uppståndne Kristus är, med all dess evighetsbetoning, dock alltfort det enda läkemedlet för lidandet i världen. Helhjärtad och självutgivande uppoffring kräves av oss alla, om vi skola kunna övertyga människorna om evangeliets kraft, och det är framför allt annat vår plikt att till den enskilde bära fram vittnesbördet om Kristi makt att frälsa och omskapa.

Det är vissa förhållanden, vilka ge särskilt eftertryck åt kallelsen till samfälld bön. Bland dessa böra vi i synnerhet ihågkomma det betryckta läge, i vilket judarna befinna sig, och svårigheten i deras ställning i vissa europeiska länder, den växande nationalism som utdömer de kristna ideal, enligt vilka bättre förhållanden skulle kunna skapas i världen; de olika planer som uppgjorts för återställandet av

de ekonomiska förhållandena och vilka ännu kämpa med oräkneliga svårigheter; de beklagliga inskränkningar av de kristna missionernas arbete, som blivit en följd av de osäkra ekonomiska föhållandena i de missionerande länderna.

Inför det nuvarande läget i världen blir förpliktelsen till kristen enhet mer tvingande än någonsin förr. Det evangeliska vittnesbördets verkan kommer att till stor del bliva beroende av, i vad mån vi ådagalägga inbördes enhet, och bära vittne om styrkan i vår övertygelse, storheten i vår tro och sanningen i vår kärlek. Om vi verkligen ikläda oss hela Guds vapenrustning skulle intet kunna förhindra världens evangelisering.

Söndagen den 6 januari.

Ämnen och texter för predikningar och anföranden.

Tro. Joh. 14: 1; Mark. 11: 22, 24; 1 Tim. 4: 10.

Gemenskap. 1 Joh. 1: 3, 7; Joh. 17: 21.

Tjänst. Matt. 25: 40; Matt. 28: 19—20; Matt. 24: 14.

Hopp. Apg. 26: 6; Rom. 8: 18—25; 1 Tess. 1: 3, 9—10.

Måndagen den 7 januari.

Världens nöd — en uppfordran till bot.

Låtom oss tacka

för att Gud i sin kärlek har hjälp för all mänsklig nöd i närvarande och kommande tid;

för att Gud i Kristus har fullkomnat människosläktets återlösning och att han har anförtrott åt Kristi efterföljare att förkunna detta för alla människor;

Låtom oss bekänna

att vi så ofta underlåtit att besvara nödens vädjan till oss;

att vår självviskhet, stolthet, andliga lättja och brist på tro ofta fördröja uppfyllandet av Guds avsikter;

att vårt hjärtas hårdhet hindrar oss att i sanning ångra våra synder.

Låtom oss bedja

att Gud måtte öppna människornas ögon och beveka deras hjärtan;

att han måtte giva såväl oss kristna som de icke kristna nåd till bättring och syndaförlåtelse;

att han måtte allestädes lägga bördan av andras nöd på sina barns hjärtan.

Bibeltexter: Rom. 3: 1—26; Gal. 5: 1—26; Ps. 51.

Tisdagen den 8 januari.

Guds församling i världen — Tro.

Låtom oss tacka

för att den allmänneliga kristna kyrkan omfattar människor av alla folk och tungomål;

för att Gud ärar sin församling genom att giva den allt flera tillfällen och allt större kraft att vittna om honom;

för att trots otrohet och svaghet från vår sida det evangelium, vi fått att förkunna, ännu bevisar sig vara Guds kraft till frälsning.

Låtom oss bekänna

vår svaghet i tron och vår brist på företagsamhet, då det gäller att fullborda vår uppgift att bära ut evangelii vittnesbörd till hela världen;

vår brist på ödmjukhet och vår oförmåga att på ett tillfredsställande sätt i vårt liv åskådliggöra Kristi sinne och frambära hans budskap till världen.

Låtom oss bedja

om klarare syn på våra andliga tillgångar i Kristus;

om en större tillit till Guds förmåga att fullända sitt rike genom vår tro och lydnad;

om en förnyelse av församlingens liv i hela världen i närvarande tid. (Joh. 17: 9.)

Bibeltexter: Apg. 2: 1—21; Matt. 16: 13—28; Kol. 1.

Onsdagen den 9 januari.

Världens skilda folk — Gemenskap.

Låtom oss tacka

för alla de krafter, som stävja människornas självviska strävanden och lidelser;

för allt vad de olika folken hava att giva varandra.

Låtom oss bekänna

att i vårt folks liv egennytta, misstänksamhet, självviska hänsyn, njutningslystnad av skilda slag, ej minst sedeslöshet coh dryckenskap, fått anställa stor skada;

Låtom oss bedja

om bättre förståelse för våra inbördes samhörigheter och betydelsen därav;

om goda och visa ledare i såväl nationella som internationalla angelägenheter;

om att varje folk måtte få frihet att med sina säregna gåvor medverka till uppbyggandet av Guds rike.

Bibeltexter: Rom. 12; Jes. 2; Jes. 52; Mika 4; Upp. 21: 1—7, 23—27.

Torsdagen den 10 januari.

Världens evangelisering. — Lydnad och tjänst.

Låtom oss tacka

för ett i skilda delar av världen inträtt uppvaknande över evangelieförkunnelsens centrala ställning i allt kristligt arbete;

för ledare inom de olika folken, som kalla sina landsmän att deltaga i den växande evangelisatoriska verksamheten;

för tillväxt i självunderhåll och självutbredning inom kyrkorna på missionsfälten.

Låtom oss bekänna

att många bland oss endast äga förståelse för verksamheten inom hemförsamlingens område;

att det hos många inom våra församlingar råder brist på förståelse för nöden bland de miljoner, vilka ännu icke hört evangelium;

att vi i vårt arbete ofta satt vår tillit till mänskliga hjälpkällor och icke, såsom vi borde, förtröstat på den helige Andes kraft.

Låtom oss bedja

om att vi måtte förstå, att varje kristen är kallad att vara en missionär och att varje förbindelse människor emellan är ett missionstillfälle;

om att vi måtte förstå, att församlingen genom den helige Andes kraft verkligen kan fylla det nuvarande släktets andliga behov.

Bibeltexter: Mark. 16; Jes. 61; Apg. 1:1—11.

Fredagen den 11 januari.

Nationella och internationella ungdomsrörelser i församlingar, skolor och universitet.

Låtom oss tacka

för kristna hem, söndagsskolor och för all verksamhet, som syftar till de ungas andliga välfärd;

för det mera allvarspräglade sinnelaget hos nutidens ungdom.

Låtom oss bekänna

vår försummelse att låta familjen få sin rätta plats i kristlig uppfostran.

Låtom oss bedja

att nutidens ungdom måtte komma fram till fast tro på Gud i Kristus;

att alla ungdomslärare måtte till fullo utnyttja de gynnsamma tillfällena och

att de må känna sitt stora ansvar;

att ungdomens hänförelse måtte inriktas på rätta banor, som föra dem fram till målmedveten verksamhet för Guds rikes seger i världen.

Bibeltexter: 1 Sam. 3; Joel 2:18—32; 1 Joh. 2:1—17.

Lördagen den 12 januari.

Vår kristliga plikt gent emot judarna. Missionsverksamhet bland kastlösa och urfolk.

Låtom oss tacka

för den ökade mottagligheten hos judarna i många länder för kallelsen till Kristus;

för den ökade anslutningen till den kristna kyrkan av kastlösa och urfolk i Indien och av stammar i Afrika och andra länder.

Låtom oss bekänna

den olycksbådande tillväxten av antisemitism inom många kristna folk;

vår tröghet i att förstå och tillmötesgå undertryckta och förföljda folks behov i deras nuvarande nödläge.

Låtom oss bedja

om en innerligare medkänsla för de förtrycktas och hjälplösas nöd;

om att vi måtte få en klarare syn på Kristus, vilken utan anseende till person mottager människor av alla folk och stånd.

Bibeltexter: Rom. 11; 1 Kor. 1:18—31; Upp. 7:9—17.

De gångna årens erfarenhet har visat, att böneveckan fått vara till rik välsignelse för såväl enskilda bland Guds folk som för Guds rikssak i stort. Böneveckans betydelse har legat icke minst däri, att Jesu vänner tillhörande olika evangeliska samfund och organisationer där fått sluta upp med varandra omkring sin Herre och Frälsare och hans rikssak. Vi hava under böneveckan mer än en gång fått erfara kraften av Jesu förbön, »att de alla måtte vara ett» och av det apostoliska ordet om »Andens enhet genom fridens band».

Med hänsyn till de svunna årens erfarenhet och med tanke på de stora möjligheter till andlig förnyelse, som ligga uti firandet av årets första vecka såsom bönevecka, ville Evangeliska Alliansens svenska kommitté rikta en enträgen maning till såväl enskilda troende som de olika samfunden i vårt land att, icke minst genom hållande av gemensamma möten, alliansmöten, söka göra denna vecka till en verklig bönevecka och på så sätt avvinna den de rika möjligheter den bär i sitt sköte.

Böneveckan infaller visserligen under en tid, då särskilt hemmets högtider och de lokala sammanslutningarnas egna möten hållas, men vi tro, det är möjligt att utan undanskjutande av dessa intressen också låta böneveckan få sin givna plats i »nyårsprogrammet». Planmässighet bereder utrymme.

I Evangeliska Alliansens uppgift ingår ock att om möjligt söka vara betryckta trosförvanter till stöd och hjälp. Vid det sedvanliga alliansmöte, som hålles i Stockholm vid böneveckans begynnelse — vid

nästa bönevecka hålles detta möte den 6 januari 1935 — kommer en kollekt att upptagas till förmån för våra hårt betryckta trosbröder i Österrike. Det står givetvis alla ute i landet fritt att var på sitt håll bidraga till denna insamling. Eventuellt insamlade medel komma att genom Evangeliska Alliansens svenska kommitté, vars ordförande är Prins O. Bernadotte, tilldelas de mest behövande. Då denna kollekt också är ämnad att vara ett den kristliga kärlekens sympatiuttryck, vore det särskilt lämpligt, att den uppsamlades vid ett alliansmöte. Medel för nämnda ändamål kunna per postanvisning insändas till kommitténs sekreterare, pastor P. E. Fröberg, Johannelund, Ulvsunda, snarast möjligt efter böneveckans slut.

O. BERNADOTTE.

Eskil Andræ. *J. Hurtig.*
Valdus Bengtson. *K. A. Modén.*
J. Byström. *J. Nyrén.*
Nils Dahlberg. *K. A. Wik.*
Karl Fries. *J. E. Lundahl.*
P. E. Fröberg.

Trosbröder i nöd.

Vid Svenska Missionsrådets senaste sammanträde förelåg från Internationella Missionsrådets sekreterare, doktor J. H. Oldham, en enträgen vädjan om hjälp för de tyska evangeliska missionerna, som hänvänt sig till Internationella Missionsrådet med bön om ingripande. Alltsedan världskriget ha de tyska missionssällskapen, av väl kända förhållanden, haft stora svårigheter, då det gällt att fullfölja de uppgifter på missionsfälten, som blivit dem anförtrodda. Nu synas dessa svårigheter ha blivit så allvarliga, att mänskligt sett den tyska missionens existens äventyras. På grund av bristen på utländsk valuta kunna icke tillräckliga missionsmedel utsändas till resp. missionsfält, varför de tyska sällskapen nödgas hemkalla ett flertal missionärer och avsevärt beskära arbetet, såvida ej hjälp snarast gives.

Svenska Missionsrådet — en sammanslutning av de flesta svenska missionsorganisationerna — behjärtade varmt denna vädjan och beslöt att för resp. svenska missionssällskap och de svenska missionsvännerna framlägga saken. Detta så mycket mer som den tyska evangeliska missionen varit och alltfort är av utomordentlig betydelse för världsmissionen i dess helhet. Även om de svenska missionssällskapen också ha ekonomiska svårigheter, så har dock genom Guds godhet den svenska missionen på det hela taget kunnat under lugna förhållanden bedriva sin välsignelsebringande gärning. Vi hoppas därför, att denna vädjan om hjälp för de tyska trosbröderna icke skall förklinga ohörd. Denna hjälpåtgärd måste dock vara alldeles extra, så att icke de ordinarie missionsgåvorna till resp. missionsorganisationer minskas. Vi göra denna vädjan under den tillförsikten, att förhållandena i Tyskland inom kort skola ändras till det bättre. Bidragen kunna sändas till Svenska Missionen i Kina, Stockholm, och torde därvid särskilt angivas, att de äro avsedda för det tyska missionsarbetet.

»Gud är mäktig att i överflödande mått låta all nåd komma eder till del, så att I alltid i allo haven allt tillfyllest och i överflöd kunnen giva till allt gott verk.» 2 Kor. 9:8. *Svenska Missionsrådet.*

Ovanstående upprop anbefalles på det varmaste.

För Svenska Missionen i Kina.
Erik Folke.

Trettondagen
hålles vår sedvanliga *missionshöglid i Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm, kl. 11 f. m., då sparbössor och offergåvor med tacksamhet emottagas.

D:r *Karl Fries,* missionär *C. F. Blom* och missionssekr. *M. Lindén* komma v. G. att tala vid detta möte, och vi uttala till alla och envar ett varmt välkommen till högtiden.

NÅGOT OM KINA.

En kortfattad översikt.

XII.

Urstammarna i Kina.

Det finnes väl knappast någon större folkstam, som är så litet känd som de icke-kinesiska stammarna i sydvästra Kina. De voro förr i ostörd besittning av de fruktbara och välbevattnade slätterna, men blevo av kineserna trängda upp till bergstrakterna. För närvarande beräknas de uppgå till ett antal av mer än tio miljoner, och de återfinnas i Yunnan, Kweichow och närliggande provinser. För det mesta leva de i stor fattigdom, äro föraktade och förtryckta av kineserna, offer för vidskepelse och fruktan för onda andar, okunnighet och sjukdom.

Stammarna uppgå till ett antal av omkring tvåhundra och uppdelas efter språket i tre stora huvudgrupper.

Den mest primitiva gruppen består av de småväxta och härdiga Miao-stammarna. De mena sig äga frändskap med det vilda Wa-folket på gränsen mellan Yunnan och Birma i Mon-khmer och äro i likhet med dem jägare. De två s. k. blomsterprydda miaostammarna torde vara de mest framträdande. De hava fått sitt namn därav att de använda kläder i ljusa, glada färger. Den dystert klädda s. k. svarta miaostammen torde emellertid vara den mest intelligenta och självständiga stammen.

En annan grupp är den som brukar kallas Tai-kineserna. I den gruppen återfinnes siameser, Shan och Chung-chia.

Den tredje gruppen är emellertid den mest utbredda och kallas Nosu. Kineserna kalla dem ofta I-chia, d. v. s. barbarerna eller Lolo. De höra till den tibetansk-birmanska rasen och omfattar Kachin, Lisu, Lahu, Laka och troligen Chia-rung. Lisu-stammen har tagit Salweendalen i Yunnan i besittning. De som tillhöra denna grupp hava en god kroppskonstitution och man har därför undrat, om de möjligen kunna vara av indo-europeiskt ursprung. De hålla till bland bergen på gränsen mellan Yunnan och Szechwan och äro i stort sett oberoende av kineserna.

Deras kvinnor ha otvivelaktigt en framstående ställning i samhället. Vid förekommande behov ha de t. o. m. erhållit i uppdrag att leda stammens öden. De ha ett skriftspråk, fastän endast prästerna kunna läsa det och endast använda det vid liturgien i samband med tillbedjan av andar.

*

Om man tänker på dessa stammar i stort sett, kan man lägga märke till vissa egenskaper, som äro gemensamma för dem alla. Gemenskapen med kineserna är vanligen begränsad till bytesmarknader; dock finnas stammar, som i tidernas längd tillägnat sig samma vanor som kineserna och slutligen uppgått i dessa. Somliga stammar tillbedja liksom kineserna förfädernas andar. De dyrka ej avgudar i egentlig mening, men hela deras tillvaro är så att säga genomträngd eller behärskad av »andar».

Varje stam har sin egen dialekt och sin särskilda klädedräkt. Alla visa de en stor kärlek till musik. De äro milda och älskvärda, i allmänhet också uppriktiga och enkla.

*

Under de senaste trettio åren har ett underbart nådens verk utförts bland dessa

---

Bönemötena för S. M. K.

Tisdagsbönemötena för S. M. K. i *Betesdakyrkan, Floragatan 8,* börjar v. G. åter *tisdagen den 15 jan. kl. 7 e. m.*

De bönemöten, som bruka anordnas varannan fredag *på S. M. K:s exp.*, påbörjas åter *fredagen den 18 jan. kl. 2 e. m.*

*

En God Fridfull Jul

tillönskas alla läsare av
Missionstidningen Sinims Land.

stammar. Med en barnslig glädje och tro hava de i hundratal, ja, i tusental, vänt sig till Herren, så att det nu finnes stora kristna församlingar bland Nosu, Lisu, Miao och andra stammar. Guds nåd uppenbarades först för de lägst stående och mest föraktade. På ett underbart sätt kommo representanter för olika stammar i beröring med missionärer. Sedan blevo de själva ljusbärare bland de olika stammarna och ljuset spreds vitt och brett. Det glada budskapet om stor glädje genomträngde den ena byn och stammen efter den andra, så att snart dussintals små grupper samlades till regelbundna gudstjänster.

För närvarande pågår ett arbete för att nå de stammar, som icke ännu hava hört evangelium, särskilt bland Lisu och Kado i Yunnan, de oavhängiga Nosu på gränsen mellan Yunnan och Szechwan samt Chia-rung i östra Tibet. Bibeldelar översättas till deras språk. Ett stort behov i detta sammanhang är upprättandet av bibelskolor samt medicinsk verksamhet.

Bland de många stammar, som ännu icke hava hört evangelium, har Gud utan tvivel många, som skola höra honom till. Aldrig förr har mottagligheten för evangelium varit så stor som nu, och det synes vara en avgörande tidpunkt i södra Kinas urinnevånares historia.

(Efter »Facts about China».
Fri övers. av M. L.)

Från Margit Erikssons sjukläger.

(Utdrag ur privatbrev.)

Kaifeng sjukhus den 10/11.

Du vet ju innan detta kommer, att vår kära Margit Eriksson är illa sjuk. Då de frågade, vem hon ville ha hit, nämnde hon mig. Men det var Ingrid Malm, som först kunde resa hit 30/10, och då en till behövdes, kom Maria Pettersson den 3/11. När sedan brev kom i måndags 5/11, som sade att Margit ej kunde leva många dagar till, släpple jag allt och for hit på tisdags morgon den 6/11, kom hit nära midnatt 7/11, reste III klass och det gick bra.

Margit var ganska kry när jag kom, och hade dagen förut skrivit under sitt testamente. Dessförinnan hade hon ingen tanke på att det kunde bli döden nu, men sedan ha vi kunnat tala fritt, och hon är så lugn och nöjd med Guds vilja. Sade en dag: »Ej ett år!» Men hon vilar vid, att Guds vägar äro rätta, och att han har rätt att göra som han vill med det som är hans. Ja, hon är så tålig och ler mot sina sköterskor, vad de än ha med sig. D:r Mc. Donald säger, att hon är den bästa patient de haft. Och d:r Pirie, en kamrat till Margit från London och Yangchow, sade hon var en av de bästa kamraterna, en andlig sådan. Aspbergs kunna ej nog tala om hur gott de hade det tillsammans, vilken god kamrat, och blivande god missionär, hon gav intryck av att vara. Språket gick lätt, hon började redan ha söndagsskola och husbesök.

Hon kom till Shanhsien den 31/8. Sedan fick hon dysenteri den 22/9. Hon fick ock svåra kräkningar, och intet har kunnat hejda dessa. Hon kan ej behålla någon slags föda, knappt en tesked vatten. Nu får hon ett par dylika, kan för övrigt blott skölja munnen.

De fingo en sköterska, miss Miles, från Kaifeng, så hon fick den bästa möjliga vård, men sedan telegraferade d:r Mc. Donald, att hon skulle hit till Kaifeng. Hon kom hit den 23/10,* och sedan ha fyra läkare skött henne, en kinesisk kvinnlig, och så de engelska doktorerna Murray, Pirie och Mc. Donald. De ha försökt allt som kan tänkas. Febern liknar tyfoid, men hon har inga andra tyfoidsymtomer. Hjärta, lungor, lever och magsäck friska, ingen huvudvärk; tydligen är det inflammation av tarmarna under magsäcken, hon har litet ont där. Ibland äro uppkastningarna mörkgröna, ej galla i dem. D:r Mc. Donald har aldrig sett ett dylikt fall med kräkningar, så fort det minsta kommer i magen! Men o, vilka resurser de ha att

* Enligt ett annat brev gick resan bra och syntes ej särskilt trötta fröken Eriksson.

uppehålla livet! Annars hade hon nog dukat under långt förr. Hon får »mat» i blodådrorna 2 gånger dagligen, stora karaffiner med diverse innehåll. Hon kan ju ej få någon vätska i kroppen på annat sätt. Och alla injektioner av olika slag! Allt för att bida och se om det möjligen kan bli till liv. Det synes dock förgäves. Hon är så stilla och lycklig i förtröstan på att Gud är trofast. Hans väg är den rätta, om än den synes underlig just nu. Men hon finner vägen så beredd hela tiden. Ja, hon är så helt uppgiven, att det är ett under för oss. — Är så glad jag kom, medan hon orkade tala om ett och annat. *Maria Nylin.*

FRÅN MISSIONÄRERNA

Axplock från fältet.

I förra numret meddelade fröken *Estrid Sjöström*, att hon ämnade resa till en utstation för att samla kvinnor till läs- och bibelkurs. Hennes avsikt har tydligen kunnat förverkligas, ty hon skriver en vecka senare från utstationen An-i bland annat följande: »Nu har jag haft mor Chao här inne en stund. Hon har läst upp sina bibelverser för mig, och sedan lärde hon sig alldeles flytande en sång på några minuter. Hon är nära 70 år. Hon ser efter porten här på utstationen, är en varmhjärtad själ, ett solsken, och det känns riktigt som att komma hem, då man kommer hit. Hon vet ej hur väl hon vill.» Senare skriver fröken Sjöström: »Har just haft ett så roligt samtal med en ung fru, som blev omvänd till Gud, när bibelkvinnan Hai och jag voro här förra pingsten. Hon har i sitt hem öppet bekänt sin tro på Kristus. I sitt föräldrahem, som även är här i staden, får hon lida mycken smälek och förföljelse för sin tros skull, men hennes hjärta är fullt av tacksamhet till Gud för frälsningen i Kristus Jesus. Hennes svärmor är buddist, och när nu sonhustrun ville komma och bo här på stationen dessa två veckor för att riktigt få hängiva sig åt studiet av Guds ord — hon kan nämligen läsa — sade svärmodern: 'Ja, gå du dit och lär så mycket du kan och kom sedan och berätta mer för mig. Jag är gammal och kan inte gå, men gå du!' Det är underbart, hur Gud går och söker det förlorade. Denna unga kvinna förlorade i våras sitt enda barn, jag tror, att det var en gosse på 4 år. Hon var alldeles utom sig av sorg. Hennes man är lärare i provinsens huvudstad, Taiyuenfu. Svärmodern skickade då hem henne till föräldrahemmet, för att hon skulle få lite omväxling och glömma sin sorg. Så kommer fru Hai och jag hit pingstdagsafton. Jag kände mig formligen driven hit, fast flera sade: 'Nu har folket så bråttom med lantbruket. Det är ej lönt att fara ut nu.' Men jag kände, att jag måste resa hit åtminstone på ett kort besök. Samma dag får hennes mor höra, att en utlänning kommit till missionsstationen. 'Ska' du inte gå dit och förströ dig lite', sade hon till dottern. Denna kom, fick höra evangelium och mottog hugsvalelse och frälsning. Jag önskar, ni kunde se, hur hon strålar av fröjd. Men modern hade ej väntat sådana följder, och hon förföljer henne nu. Dottern sade i dag: 'Jag bara ber till Gud för min mor.'»

Ett par dagar senare: »Det är söndags morgon. Jag har suttit och berett mig för söndagsskolan. En kvinna har just kommit, som är nästan blind. Hon vill, att Jesus skall öppna hennes ögon. En annan kvinna, en änka, vars ende son synes ligga för döden, troligen i lungsot, kommer dagligen för att vi skola bedja för honom. Hon har hört om Jesus, tror att han är den ende Guden och att han är allsmäktig. Vi ha dagligen bett för sonen. I går kom hon och berättade, att han fått sova lugnt utan andnöd, och att han kände sig litet bättre. Ack, att jag hade den tro, som kan förflytta berg! En allsmäktig Gud ha vi dock. Måtte ej min svaga tro förhindra Guds verk!

En kristen man kom häromdagen till mötet. Han talade om, att han varit alldeles blind. I sin nöd ropade han: 'Jesus förbarma dig över mig! Jag vill ha min syn.' Någon kom in i rummet och såg, att

mannen var ensam, varfö
'Vad i all världen ropar du
lar du med?' När han såg up
med båda händerna över ögon
sedan alldeles klart och tydligt
Så långt vår syster. Det är
missionskonferensen i England på
att Herren i denna tid verkar på
omordentligt sätt på missionsfälten.
ger oss anledning att ännu ivrigare be
för missionen och att offra ännu mer. D
är frukt att vänta.

*

Missionär *C. J. Bergquist* skriver från en inspektionsresa till olika skolor på fältet om de ofta otillräckliga lärarekrafterna samt om behovet, särskilt för vissa lärare, av att få deltaga i den sedvanliga lärarekursen under nyårsferierna. Som exempel anför han, att det i en skola är två lärare för sex klasser och i en annan två lärarinnor för fem. På ännu en annan plats har lärarinnan blott mellanskoleutbildning, men detta gottgöres i viss mån av, att hon äger flera års erfarenhet i undervisningen. Denna vinter torde emellertid nämnda kurs ej kunna komma till stånd, dels på grund av bristande ledarekrafter, och dels emedan inkomsterna varit så begränsade.

Han berättar även om, huru Herren som svar på bön återgivit honom och hans hustru deras lilla flicka, sedan allt hopp var ute. Det var så otvetydigt ett Herrens ingripande, när sjukdomen stod på sin höjdpunkt och alla mänskliga medel visat sig fåfänga, att våra vänner prisa Gud för hans outsägliga godhet och bedja, att den genomgångna nöden måtte göra dem mera skickade att tjäna.

Vidare skriver han den 12/10: »Wang Ch'ing-ho (förut evangelist i Ta-li) har nu för något över en vecka sedan kommit hit och arbetar nu tillsammans med Hsiao tillsvidare. Hsiao har vuxit under uppgiften här. Jag är mycket glad åt honom. (Församlingsvården i Yuncheng har efter pastor Kaos flyttning till stor del legat på honom.) — Tältverksamheten går fortfarande bra, och Gud har uttagit några stabila män där i Changliang. (40 li öster om

g, vid stora bilvägen.) I Chieh-
a de arbetat med ett litet tält i
h åtskilliga, däribland en hel
ommit till tro. Affärsmännen
»inhemska» befolkningen stå
de på avstånd. Stora tältet
i höst, och några ha där
a namn som forskare.
(söndagsskolsekreterare-
upp sig, har nu in-
Han ville resa till
ary Society's Bible
en hade ej nog
övrigt till min
inte lämna mo-

g tillbaka från
är två predi-
äckelsemöten.
Låt
ag har på
hjärt
Und
har jag
besökt
platser
i Hoya
De tre
nämnda
nom mitt
distrikt.
jag haft sam-
ma kusk
igt önskade jag
att denna
a emot Herren
Jesus i sit
rgon satt jag en
hel timme
gnen och bad för
kusken m
ev på djuren. Så
satte jag
n av honom fram-
me på vag
ala med honom om
Gud. Slö s
tid synes vara, visa-
de han sig
e nu. Vad helst jag
sade till ho
esus, besvarades blott
med ett: »
Det betyder: själv-
klart, klart,
tvis. »Vill Du vinna
evigt liv, el
Du komma till helve-
tet?» — Sva
ran!» — Men tänk på
vad Du tal
stod Du inte vad jag
sade?» — »
» — »Om Du tror på
Jesus, så får
nma till himmelen och
ärva evigt
et står skrivet, att den
som tror på
n har livet. Vill Du ha
det?» — »Tsï
n!» — Fruktar eller fruk-
tar Du inte d
eviga döden?» — »Tsï-ran!»
— Detta och mycket mer talade jag med

av flickorna ha fått nya he
ren är densamme även sed
hemmet, och vi hoppas, att
honom även i det dagliga
kommer i en del fattiga
har fått träben så att
även gå litet som ni s
bereder sig för dopet.
hjälp.

I all has
M

Vad bön förmår.

»En
mår
saml

Han har var ra
år den gamle är
han, och my ans
familj skulle stus.
Förliden vå dot-
ter. En som tjuv,
har betydligt bätt börjat
deltaga i våra klasser o men är
ännu ej frigjord. Lan har dotter,
gift i en närliggande by. Hela byn ut-
göres av en enda stor, rik familj. Män, kvinnor och barn äro slavar under opiet. Sådan var ock Lans dotter, när hon vid sina besök i hemmet mottog faderns undervisning i den kristna läran. Hon mottog frälsningen och blev fri från opiet. Hon var alltså den första i sin by, till vilken ljuset banade sig väg.

Själv kunde hon aldrig komma med till våra möten och klasser, då hennes man hindrade henne. Men han kunde dock ej hindra henne att tala med sina grannkvinnor om denne nye guden och hans makt att bryta syndens bojor. Själv var hon ju ett levande vittnesbörd därom. Läskunnig, som hon var, kunde hon ur bibeln hämta hjälp och ledning. Under kvinnokursen här förliden vår förde hon hit ej mindre än fyra kvinnor, av vilka tre voro opierökare. Själv sprang hon tillbaka hem. Dessa fyra kvinnor funno Jesus som den ende som kan hjälpa och frälsa och blevo fullständigt lösta från sina bojor utan medicin, endast genom bön och tro. De gingo

.llbaka till sina hem, vittnande om
selt och hört. Deras hjärtan voro
.nde, och i liv och vandel förhärli-
de sin Frälsare såsom få.

gra veckor senare sände vi tvenne bi-
vinnor till denna by. De fingo gå in
om en vidöppen dörr. Jordmånen var
redd och villigheten att lyssna var stor.

Mycket hade jag längtat efter att få
öra ett besök i denna by, särskilt med
tanke på Lans dotter, som lett andra hit,
men själv ej fick komma med. Så fingo
vi då några lediga dagar mellan Bethel-
bandsmötena och dopklassens öppnande
och begåvo oss åstad till byn Dang-djia.
Det var Astrid Löfgren, en bibelkvinna
och jag. O, vad vi bådo, att vi skulle få
komma som välsignelsens bärare till alla
längtande och i mörker famlande själar!

Tydligt fingo vi se, att det var Gud själv, som lett våra steg. Lans dotter hade legat i en hjärtsjukdom 4 månader. I sin nöd hade hon på nytt tillgripit opium, blivit vankelmodig och svag, under det att andra, som hon fått leda, voro brinnande och nitiska för Guds sak. Så fingo vi vara henne till hjälp att upphöra med opiet, då det naturligtvis hindrade hennes tillfrisknande i stället för tvärtom. Hon hade sett bort ifrån vad Gud kunde göra och lyssnat till den hedniska omgivningens råd att äta opium, och så kom nederlaget. — En stor, glädjande förändring hade dock skett i detta hus, nämligen att mannen blivit mildare stämd emot kristendomen, ja t. o. m. börjat läsa ur Bibeln för sin hustru varje dag under sjukdomstiden. Han lovade ock, att när hon blir frisk, skall hon få komma med på våra bibelklasser. Bed för den familjen!

»Det som varder sått i svaghet, det uppstår i kraft.» I Kor. 15: 43.

Med innerlig hälsning till alla kära, förebedjande vänner!

Hancheng den 19 oktober 1934.

Maja Lundmark.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

---

taga honom i mitt hjärta?» frågar soldaten på mulryggen. »Jag har längtat efter att få tro på den ende levande Guden, men ingen har predikat för mig eller hjälpt mig till rätta!» — »Bed honom förlåta Dina synder och bed honom bo i och regera Ditt hjärta, det är den enkla vägen.» — »Kan jag göra det just nu?» — »Ja visst!» — Han hoppade av mulan och där mitt i backen klockan halv tolv på middagen böja vi våra huvuden i bön. Förvisso tog Gud emot den själen, som längtade efter honom. Våra hjärtan jublade av glädje när vi fortsatte vår väg. — Den andre soldaten bekände senare på vagnen en rad av sina synder, men kände sig oviss i sitt sinne om han just nu ville taga emot Herren Jesus. — Tacka med oss Gud för den ene och bed för dem bägge!

»Gud vare tack för hans outsägliga gåva» — frälsningen i Herren Kristus!

Hoyang, Shensi, den 21 september 1934.

Martin Bergling.

*

»Godhet» kan stå och även gå litet.

Från Barnhemmet i Sinanhsien.

Sinanhsien den 27 okt. 1934.

Kära missionsvänner!

Har nyss kommit åter från en veckas ridtur bland bergen utmed Gula floden för att se till de kristna där. Hade då tid att reflektera över alla försummelser rörande även besvarandet av brev och tack för gåvor både personliga och de till Barnhemmet skänkta, som vi få utnyttja till kroppsligt och andligt välbefinnande.

När jag såg dessa karga trakter, där de troende knogade för sitt uppehälle, tänkte jag på att åtminstone sex familjer, som en frukt av hungersnödsarbete bland dem, blivit inte bara lekamligen upprättade från dagdriveri till mer än flitiga jordbrukare, som inrett ändamålsenliga hem åt sig och barn och barnbarn, utan även ha iordningställt en samlingslokal, där de prisa Gud för sin själs frälsning.

Där var allehanda träd. En man hade planterat tolv slag på sitt område. Somliga bar frukt andra voro planterade för virkets skull. Aldrig trodde jag, att jag skulle få se så mycken frukt både lekamlig och andlig på så kort tid från 1921—1934. »Förgäten icke att göra gott och dela med Eder ty i sinom tid *skolen* I få skörda.» Att det ordet är sant det såg jag. På en plats närmare häråt hade en son dött, och det var stor sorg. Den hädangångne var en ovanligt god kristen och diakon i deras församling. De ha där en präktig möteslokal.

Hemkommen hade jag flera Sverigebrev som gladde mig, och så kommo pastor Fritz Peterson och missionär Malm på ett kort besök. Nu är stormötenas tid. Vårt blir först i slutet av nov. Herren är dock inte beroende av årstiderna. »Hans nåd är varje morgon ny» och han skall välsigna oss.

Om detta är lugnet före stormen vet jag inte, men på många år ha vi inte haft så gott och lugnt för orosstiftare och våldsmän. Ett par tre av barnen äro sjuka, och en stackare dog nyligen, men huvudparten (93) och skolbarnen äro krya. Tre

honom och fick samma svar mest hela tiden. I min förtvivlan sökte jag föra in saken på hur mycket han hade att vara glad för. Han ägde ju mula och vagn och kunde tjäna över två dollar om dagen. »Vad är det att vara glad för när min första fru har dött och min son har sprungit ifrån mig sedan tre år och ej kommer tillbaka. Dessutom är vagnen inte min, utan jag är bara dräng.» — Jag sökte genom att tala om huru svårt han måste ha känt det när hans föräldrar dog, fortsätta samtalet. Sedan frågade jag var han trodde att de gamla nu voro, och om han önskade gå evigt förlorad eller vinna det eviga livet. Jag talade med honom om hans synder, fick ett och annat svar så småningom, men han var inte intresserad. Snart hoppade han av vagnen och drev på djuren medan han sprang vid sidan. Han var besvärad. — På alla de platser jag besökte hade han tillfälle att höra Guds ord. Jag bjöd honom alltid, men han har hittills ej kommit till ett möte. Bed för denne man!

*

En plats, som jag besökte, hade i somras även besökts av ett par av våra evangelister. Vid predikan för en stor skara hade evangelisten frågat om folket ville komma till himmelen eller till hevetet. Flera hade genast svarat att de ville komma till himmelen, men en mer än 70-årig kvinna hade helt stolt sagt att hon ville gärna komma till helvetet. Alla blevo förskräckta vid hennes stolta svar. Men ännu mer förskräckta blevo de, när den gamla endast sju dagar senare plötsligt dog i sin synd. Hennes död fick bli medel att väcka många hedningar att med allvar söka den Gud, som evangelisterna hade talat om. Vid mitt besök på platsen var där en ovanlig mottaglighet. Bed för dem!

I förrgår kväll, vid slutet av väckelsemötet, var det 14 personer, som räckte upp sina händer för att visa, att de nu ville tro på Herren Jesus och be om förlåtelse för sina synder. De knäböjde alla i mittengången på kapellet och bådo. Men jag såg en affärsman, som satt två bänkrader framför mig. Det syntes att han kämpade och ej visste om han skulle följa de andra eller bli sittande. Han förblev sittande. När mötet var slut och alla höllo på att gå, gick jag fram till honom och frågade om inte också han ville tro på Herren Jesus. — »Jo, visst vill jag det!» — »Men varför törs Du då inte?» — »Jo, jag törs, jag har besökt mötena i 27 års tid och jag förstår, men jag vill vänta till i morgon!» — »Men har Du nu inte väntat nog länge? Böj Dig nu i bön och erkän Din synd i kväll och få frid i Din själ. Du är inte lycklig.» — Han böjde sig och sent skall jag glömma den stund, när denne man tog det första steget på trons smala väg. — Nästa dag kom han strålande med 1:35 och köpte sig en Bibel och en sångbok. Då fingo vi åter ett samtal och en bönestund samman. Han var så strålande lycklig och hade tagit med två av sina vänner, som senare samma dag lämnade sig till Gud. På kvällen medförde han ytterligare fyra av sina vänner. En av dem tog emot Jesus den aftonen. — Tänk Er denne mans fröjd och glädje. — Vänner, bed för denne man att han måtte få bli bevarad och få föra många till Gud!

*

Under mötena i Chenghsien hade många soldater och flera officerare lämnat sig till Gud. — Men hör vad jag upplevde på vägen hem i dag. Det är två svenska mils resa från Chenghsien till Hoyang. Jag satt inne i vagnen och talade med en evangelist, som satt frampå. Då höra vi en soldat bakom oss fråga om vägen. De voro två soldater på väg till Hoyang i ett ärende. Den ene red på en mula och den andre satte sig upp på vår vagn. Ingendera hade besökt väckelsemötena i Chenghsien. Medan evangelisten predikade för den, som satt på vår vagn, satt jag där inne och bad för honom. Vid en lång, brant backe stego vi alla av för att det skulle bli lättare för djuren. Evangelisten och jag samtalade med de två om Herren Jesus och det eviga livet. — »Hur skall jag tro på Jesus och hur skall jag mot-

Nytt mod.

»När Paulus fick se dem (bröderna), tackade han Gud — och fick nytt mod.» Så står det i sista kapitlet av Apostlagärningarna om Paulus, då han som fånge fördes till Rom. — En dag under den första tiden här i Yungtsi kände jag något utav det där att se en broder i Herren och få nytt mod. Och nu ville jag berätta litet om det.

Ute var det gråkallt, och även i mitt rum, där jag satt och studerade kinesiska, var det rätt kyligt. Och det gick ej lätt att studera. Jag blev en smula nedstämd till sinnes, och tyckte språket var besvärligt. Kaminen tände jag för att det skulle gå lite lättare att studera, men det hjälpte inte. Vad skulle jag göra? Jag böjde mina knän för att bedja, men ack, vad det var svårt att samla tankarna. Jag gick upp och ut i det manliga gästrummet för att prata med kineserna, men där stannade jag ej länge.

Så kallade klockan till middag, och jag gick ned i matsalen, där jag träffade herr och fru Styrelius. Snart kom ett samtal i gång, och fru Styrelius berättade om en ung man, som samma dags morgon kommit över floden vid Ta-ch'ing-kuan, ungefär en halv svensk mil från Yungtsi. Denne man hade fru Styrelius träffat på f. m. Han hade sagt, att då han kom över floden, undersökte soldaterna som vanligt hans saker. Då de fingo se, att han hade en bibel, frågade de, vad det var för slags »sak», han hade. Han svarade dem, att det var Guds ord och för oss, som tro på Herren Jesus, något alldeles oumbärligt. Då hade soldaterna blivit rasande och sagt: »Vi ska sannerligen undersöka dig», samt uttalat en ramsa svordomar över honom, bibeln och den utländska religionen. Den unge teg och led smälek för Frälsarenamnet, vilket blivit honom dyrbart.

*

Vid aftonbönen i gästrummet upptäckte jag en trevlig ung man. Han sitter där, som om han ville dricka in vart enda ord, han hör. Hans bibel måste vara flitigt använd, ty den är tämligen nött och med många understrykningar. Jag undrar, vem han månde vara. Honom har jag ej sett någon gång under gudstjänsterna. Så kommer jag att tänka på den unge man, som fru Styrelius berättat om. Efter aftonbönen blir jag presenterad för honom och får då veta, att han är samme man. Mitt hjärta fylles av glädje att se och höra denne broder i Herren, som vågade visa klar färg. Jag går upp på mitt rum med hjärtat fyllt av tack till Gud.

Följande dag satte jag mig som vanligt vid skrivbordet för att studera kinesiska, men då med *nytt mod!* Det kändes ej tråkigt att vara i Kina och studera kinesiska. ja, jag rent av sjöng, medan jag sökte ta reda på skrivtecken i det stora lexikonet. — »När Paulus fick se dem, tackade han Gud — och fick *nytt mod.*»

Med de hjärtligaste hälsningar från oss tre i Yungtsi.

Eder i Herren tillgivne och tacksamme

Åke Haglund.

Pastor Fritz Petersons besök på vårt fält.

Pastor Fritz Peterson från Stockholm (Betesdakyrkan) har nyligen besökt vårt fält i Kina. Just då detta nummer av vår tidning var färdigt att gå i press, fingo vi från honom en lång och intressant skildring av erfarenheterna vid detta besök. Skildringen kom alltså för sent för att kunna inflyta i detta nummer, men vi ämna i stället införa den i numret för den 10 nästkommande januari.

Även från våra missionärer ha vi haft brev om pastor Petersons besök, och de tala om rika välsignelser, som han därvid fått förmedla, och om djupa intryck, som hans besök synes ha gjort på kineserna. Också härom hoppas vi kunna meddela något i nästa nummer av vår tidning.

Skriven till missionärerna!
Bedjen för missionärerna!

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen Sinims Land ingår nu vid årsskiftet i sitt 40:e år. Den har velat vara en förmedlande länk mellan våra missionärer därute på missionsfältet och missionsvännerna i hemlandet. För det vänliga mottagande den fått i många hem och i olika kretsar äro vi mycket tacksamma. Vi stå ock i stor tacksamhetsskuld till våra prenumerantsamlare som så oegennyttigt arbetat för tidningens spridning. Då vi på grund av vårt ringa antal personliga krafter i hemlandet äro i hög grad beroende av detta vårt organ för att sprida kunskap om verksamhetens utveckling på fältet och därigenom väcka intresse och förbön, är det av stor betydelse att vår tidning blir läst så vidsträckt som möjligt. Vi våga därför bedja om samma vänliga mottagande av densamma under det kommande året som hittills. Ja, kunde vi få räkna med ett ännu större antal prenumeranter, vore det synnerligen uppmuntrande. Det kritiska läget i världen icke minst för den kristna missionsverksamheten, den starka frammarsch mörkrets rike gör och den energi dess representanter utveckla ställer stora krav på Herrens folk att med all kraft deltaga i den heliga striden. Den stora mottaglighet för evangelium, som nu förefinnes bland alla folkklasser i Kina, och den andliga livaktighet, som förspörjes hos de infödda kristna, manar oss att med allvar och nit utföra den gärning missionens Herre anförtrott sin församling. Vi behöva grundligare lära känna missionen, de svårigheter den har att kämpa med och de segrar den vinner, att vi må alltmer väckas till förbön och vårt liv bliva allt rikare på tacksägelse.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, 3 kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2:75 pr år.

Prenumeration kan verkställas både på postkontoren och på Sv. Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid för Missionen fördelaktigare om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi särskilt anbefalla detta tillvägagångssätt. I så fall sändes tidningen, om så önskas, även i enstaka exemplar, såsom utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2:25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Änglasången. — Gud är nog. — Ev. Alliansens inbjudan. — Trosbröder i nöd. — Från Red. och Exp. — Något om Kina. — Från Margit Erikssons sjukläger. — Från missionärerna. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm 1934, Svenska Tryckeriaktiebolaget.